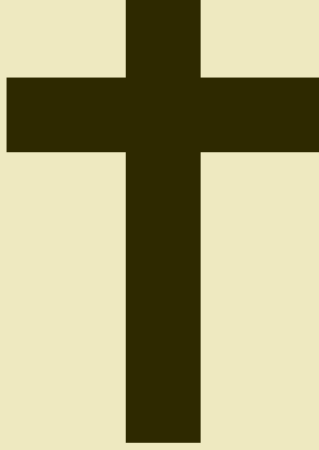

प्रेम संदेश

The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani language of
India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)

प्रेम संदेश
**The Gospels of Matthew and Mark in the Ahirani language of
India. Ahirani: प्रेम संदेश (Bible)**

copyright © 2023 The Word for the World International

Language: अहिराणी (Ahirani)

Contributor: The Word for the World International

प्रेम संदेश
नवा करार, 2020

The New Testament in Ahirani language

The Word for the World International

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-07

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 7 Apr 2023
6e2997e4-b06d-5108-bd98-2b3ff67a6f92

Contents

मत्स्य	1
माक	22

मत्तयने लिहिलेले येशु ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान मत्तयनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान वळख

मत्तयनी लिखेल शुभवर्तमान हाईं जे पुस्तक शे, ते नवा नियमसना चार पुस्तकसपैकी एक शे जे येशु ख्रिस्तानं वर्णन करस, या चारी पुस्तकसमाईन प्रत्येक पुस्तकले सुसमाचार म्हणेल शे, याना अर्थ व्हस शुभवर्तमान. येशुनं स्वर्गरोधण व्हाववर या शुभवर्तमानना पुस्तके मत्तय, मार्क, लुक, अनी योहाननी लिखात. मत्तयनं शुभवर्तमान हाईं कोणती येळले अनी कवय लिखाईं गय यानी माहिती विद्वानासले बी नही शे, पण मात्र आम्हीन अस सांगु शकतस की, येशुना जन्मना जवळपास ६० वरीस नंतर हाईं लिखाईं गय. यामुये हाईं पुस्तक कोटे लिखाईं गय हाईं पण आम्हले माहित नही तरी पण बराच जणसनं म्हणणं शे की, हाईं पुस्तक पॅलेस्ताईन किंवा यरूशलेम नागरीमा लिखायानं व्हईं.

ह्या पुस्तकना लेखक मत्तय शे जो येशुना शिष्य व्हावना पहिले जकातदार व्हता. त्याले लेवी हाईं नावतीन बी वळखेत. मत्तय हाऊ बारा शिष्यसमाधला एक व्हता अनी त्यानी यहूदी वाचकसकरता हाईं लिखं. यावतीन आम्हीन दाखतस की, हाईं पुस्तकमा ६० पेक्षा जास्त संदर्भ जुना नियमाना शेतस. ज्यानाबद्दल भविष्यवाणी व्हयनी तो मुत्तरीदाता येशु ख्रिस्त शे, हाईं सांगाना त्यानी प्रयत्न करेल शे.

मत्तयनी परमेस्वरना राज्यबद्दल खूप काही लिखेल शे, यहूदीसनी आशा व्हती की, ख्रिस्त राजनैतिक राज्यना राजा व्हईं. मत्तयनी ह्या विचारसले आम्हान दिसन परमेस्वरना आत्मीक राज्यना वर्णन करस.

मत्तय शुभवर्तमान हाईं एक योग्य पुस्तक शे, ज्यामुये नवा नियमसना सुरवातले हाईं पुस्तक जुना नियमसना जोडे बराच येळा आम्हंन ध्यान आकर्षित करस. त्या दोनी नियमसना पुस्तकसले जोडी देस. विद्वानसनं अस म्हणणं शे की, हाईं पुस्तकनी मोशेनी लिखेल पंचग्रंथ जे जुना नियमासना पहिले पाच पुस्तके शेतस. या पुस्तकनी रचना जे त्या पुस्तकसनं अनुकरण करस. येशुनी जे डोंगरवर प्रवचन दिधं ५-७ यानी तुलना, ज्या नियम परमेस्वरनी मोशेले दिधात त्यानाशीं व्हळु शकस. अनुवाद ११:३-२३:२५

रूपरेषा

१. येशुना जन्म अनं त्यानी सेवा कार्यनी सुरवात मत्तय आपला शुभवर्तमानना सुरवातमा करस. मत्तय १-४
२. यानानंतर मत्तय येशुना कार्यबद्दल अनी ज्या अनेक विषयनाबद्दल त्यानी जे शिक्षण दिधं. त्याना विषयमा सांगस. मत्तय ५-२५
३. मत्तय शुभवर्तमानना शेवटाना भाग हाऊ शे की, येशुना सेवा कार्यनी उंची ज्यामा त्याना मृत्युना अनी पुनरुत्थानना बी वर्णन शे. मत्तय २६-२८

येशु ख्रिस्तनी वंशावळी

(लुक ३:२३-२८)

1 येशु ख्रिस्त जो दावीद राजाना पोरया, जो अब्राहामाना पोरया ह्यान वंशावळीन पुस्तक.

2 अब्राहामले इसहाक नावना पोरया व्हयना; इसहाकले याकोब; याकोबले यहूदा; अनं त्याना भाऊ व्हयनात; 3 यहूदाले तामारेपाईन पेरस अनं जेरह व्हयनात; पेरसले हेसोन व्हयना; हेसोनले अराम व्हयना; 4 अरामले अम्मीनादाब; अम्मीनादाबले नहशोन; नहशोनले सल्मोन; 5 सल्मोनले रहबापाईन बवाज; बवाजाले रूथपाईन ओबेद; ओबेदाले इशाय;

6 अनं इशायले; दावीद राजा व्हयना; जी पहिले उरीयानी बायको व्हती; तिनापाईन दावीदले शलमोन व्हयना; 7 शलमोनले रहबाबाम; रहबाबामले अबीया; अबीयाले आसा; 8 आसाले यहोशाफाट; यहोशाफाटले योराम; योरामले उज्जीया; 9 उज्जीयाले योथाम; योथामले आहाज; आहाजले हिज्कीया; 10 हिज्कीयाले मन्शे; मन्शेला आमोन; आमोनले योशीया; 11 अनी बाबेलले देशांतर व्हयनं तवय योशीयाले यखन्या अनं त्याना भाऊ व्हयनात.

12 बाबेलले देशांतर व्हयनं तवय यखन्याले शलतीएल व्हयना; शलतीएलले जरूबाबेल; 13 जरूबाबेलले अबीहद; अबीहदले एल्याकीम; एल्याकीमले अज्जुर; 14 अज्जुरले सादोक; सादोकले याखीम; याखीमले एलीहद; 15 एलीहदले एलाजार; एलाजारले मत्तान; मत्तानले याकोब; 16 अनी याकोबले योसेफ व्हयना. जो मरीयाना नवरा व्हता, अनी मरीयाले येशु व्हयना ज्याले ख्रिस्त म्हणतस.

17 याप्रमाणे अब्राहामपाईन दावीदपावत सर्व मिळीसन चौदा पिढ्या; दावीदपाईन बाबेलले देशांतर करं तोपावत चौदा पिढ्या; अनी बाबेलले देशांतर व्हयनं तवयपाईन ख्रिस्तपावत चौदा पिढ्या.

येशुना जन्म

(लुक २:१-७)

18 येशुना जन्म असा व्हयना की, त्यानी माय मरीया हिनी योसेफसंगे मांगनी व्हेल व्हती, त्यासनं लगनी व्हावना पहिले पवित्र आत्माकडतीन तिले दिवस राही गयात. अस दखायी वनं 19 तिना नवरा योसेफ हाऊ एक धार्मीक माणूस व्हता अनं तिनी बदनामी व्हावले नको म्हणीसन तिले चुपचाप सोडी देवानी त्यानी ईच्छा व्हती. 20 जवय तो हाऊ ईचार करीच राहता ईतलामा एक प्रभुना स्वर्गदूतीन त्याले सपनामा दर्शन दिसन सांगं, हे, "योसेफ दावीदाना पोरया, तु मरीयाले बायको बनाडाले थाबरू नको, कारण तिना पोटेमा जो गर्भ शे, तो पवित्र आत्माकडतीन शे. 21 ंती पोरयाले जन्म दि त्यानं नाव तु येशु ठेव, कारण तोच आपला लोकसले पापपाईन वाचार्डी."

22 हाईं सर्व यानाकरता व्हयनं, की, प्रभुनी संदेशनाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पूर्ण व्हावले पाहिजे ते अस. 23 दखा, "कुमारी गर्भवती व्हईं अनं तिले पोरया व्हईं, अनी त्याले इम्मानुएल हाईं नाव देतीन." ह्या नावना अर्थ "आमनासंगे देव असा शे."

24 तवय झोपमाईन ऊठानंतर प्रभुना दूतीन जशी आज्ञा करी, तसं योसेफनी करं त्यानी आपली बायकोना स्विकार करा. 25 योपावत तिनी पोरयाले जन्म दिथा नही, तोपावत मरीयाना जोडे तो निजना नही, जवय पोरया व्हयना तवय त्यानी त्यानं नाव येशु ठेव.

2

ज्योतिषी लोके येशु बाळना दर्शनले येतस

1 जवय हेरोद राजा व्हता. तवय यहूदीयातील प्रांतमा बेथलहेम गावमा येशुना जन्मनंतर, दखा पुर्व दिशाकडतीन ज्योतिषी* येशुशलेमले ईसन ईचार-पुस करू लागनात. 2 "यहूदीसना राजा जन्मना तो कोठे शे? कारण आम्हीन पुर्व दिशाले तारा दखीसन त्याले नमन कराले येल शेतस." 3 हेरोद राजानी जवय हाईं एकं तवय तो अनं पुरं यरूशलेम धाबरी गयं. 4 तवय त्यानी लोकसना मुख्य याजक, अनी शास्त्रीसले बलाईसन ईचारं की, ख्रिस्तना जन्म कोठे व्णार शे? 5 त्यासनी त्याले सांगं, "यहूदीयाना बेथलहेम गावमा" कारण संदेशनाद्वारा असच लिखेल शे. की. 6 "हे यहूदाना प्रदेश बेथलहेम? तु यहूदाना सर्व सरदारसमा कनिष्ठ शे; अस अजिबात नही? कारण मना इझ्राएल लोकसले संभाळी असा सरदार तुनामातीन निधी."

7 तवय ज्योतिषीसले हेरोद राजानी गुपचुप बलाईसन तारा दखावानी येळ नीट ईचारी लिथी. 8 त्यासले बेथलहेमले धाडताना सांगं, "तुम्हीन जाईसन त्या बाळबद्दल नीट ईचारपुस करा, शोध लागी तवय माले बी निरोप घा, म्हणजे मी पण ईसन त्याले नमन करूय." 9 राजानं बोवोनं एकेीसन त्या तेठेन निघनात त्यासनी जो तारा पुर्व दिशाले दखेल व्हता, जेठे ते बाळ व्हतं. त्या जागावर जाईसन पोहचत नही तोपावत त्यासनापुडे चालना. 10 त्या ताराले दखीसन त्या भलताच खूश व्हयनात. 11 जवय त्या घरमा गयात, तवय बाळले त्यानी माय मरीया जोडे त्यासनी दखं. अनं त्यासनी त्याना पाया पडीसन त्याले नमन करं, त्यासनी त्यासना थैल्या सोडीसन त्यानामाईन सोनं, ऊद, गंधरस, हाईं त्याले अर्पण करं. 12 मंग सपनामा परमेस्वर कडतीन त्यासले सूचना भेटनी की, हेरोद राजाकडे परत जावानं नही, म्हणीसन त्या दूसरी वाटतीन त्यासना देशमा निधी गयात.

मिसर देशमा जाण

13 ज्योतिषी लोके जावानंतर प्रभुना दूतीना योसेफले सपनमा दर्शन दिसन सांगं, “ऊठ, बाळले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी जाय, मी तुले सांगस नही तोपावत तू तठेच रहाय.” कारण बाळले मारासाठे हेरोद त्याना शोध कराव शे? 14 मंग तो ऊठना अनं रातामाच बाळले अनी त्यानी मायले लिसन मिसर देशमा पळी गया. 15 अनी हेरोद मरस पावत त्या तठेच रहायनात, “मी मना पोरायले मिसर देशमातीन बलायेल शे.” जे प्रभुने संदेशनाद्वारा सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हावले पाहिजे म्हणीसन अस व्हयनं.

धाकला पोरायासनी हत्या

16 ज्योतिषीसनी आपले फसाडं म्हणीसन हेरोद भलता संतापना अनं जी माहिती ज्योतिषीसापाईन नीट ईचारी लेयल व्हती, तिना प्रमाणे बेथलहेम अनी आस-पासना सर्व गावसमा ज्या दोन वरीसना अनी त्यानापेक्षा कमी वयना पोराया व्हतात, त्या सर्वासोले त्यानी शिपाई धाडीसन मारी टाकं. 17 यिर्मया संदेशानाद्वारे जे सांगेल व्हतं; त्या येळले ते पुणं व्हयनं ते अस; 18 रामा गावमा रडानं अनं आक्रोशसना शब्द ऐकाले वनात. राहेल तिना पोरायास करता भलती रडी रहायनी शे, त्या रहायनात नहीत म्हणीसन तिनं समाधान व्हई नही रहायनं.

मिसर देशतीन परत येणं

19 मंग हेरोद राजा मरानंतर, प्रभुना दूत मिसर देशमा योसेफले सपनमा दर्शन दिसन बोलना. 20 ऊठ, बाळले अनी त्याना मायले लिसन इझ्राएल देशमा निधी जाय, कारण ज्या बाळले माराले दखी राहीता, त्या मरी जायेल शेतस. 21 तवय तो झोपमाईन ऊठना बाळले अनी त्यानी मायले लिसन इझ्राएल देशमा वना; 22 पण अर्खेलाव हाऊ त्याना बाप हेरोदना जागावर यहुदीयामा राज्य करी, र्हाईता हाई ऐकीसन योसेफ तठे जावले भयाना अनं सपनमा सुचना भेटनी त्याना प्रमाणे जे गालील प्रांतामा निधी गया. 23 अं नसरेथ नावना गावले जाईसन र्हाईना, ते यानाकरता की त्याले नासोरी म्हणतीन; हाई जे संदेशासद्वारे सांगेल व्हतं, ते पुरं व्हई.

3

बासिसमा करनारा योहाना संदेश

(मार्क १:१-८; लूक ३:१-१८; योहान १:१-२८)

1 त्या दिनमा बासिसमा करनारा योहान हाऊ, यहुदीयाना जंगलमा ईसन अशी घोषणा देवाले लागना की, 2 “पापसापाईन फिरा कारण स्वर्गनं राज्य जोडे येले शे!” 3 त्यानाबद्दल यशया संदेशानी सांगेल व्हतं की, “जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी व्हयनी की, परमेस्वरनी येवानी वाट तयार करा, अनी परमेस्वर जी वाट वरतीन जावाव शे, ती वाट नीट करा.” 4 योहानना कपडा ह्या उंटसना केससापाईन बनाडेल व्हतात. त्याना कंबरले कातडाना पट्टा व्हता, त्यानं जेवण रामधुनं अनं टोळ व्हतं. 5 तवय त्याना संदेश ऐकाकरता यरुशलेम, सर्वा यहुदीयाना प्रदेश अनी यार्देन नदी, त्याना जवळपासना सर्व प्रदेशाना सर्वा लोके त्यानाजोडे वनात. 6 त्या लोकसनी पाप कबूल करं, म्हणजे तो त्यासले यार्देन नदीमा बासिसमा दे. 7 पण पर्सी अनी सदुकी पंथना लोकसपैकी बराच जणसले आपलाकडे बासिसमा लेवाकरता येताना दखीन, त्यानी त्यासले सांगं, “अरे सापसना पिचलासवनी!” देवना येवना क्रोधपाईन पळी जावले तुमले कोणी सावलाच. 8 बासिसमा लेवाना पहिले पापसापाईन फिरा शोभी असा सत्कर्म करा, 9 अं अब्राहाम आमना बाप शे, अस मनमा आपु नका; कारण मी तुमले सांगस की, देव अब्राहाम करता दगाडसापाईन संतती उत्पन्न कराले समर्थ शे! 10 आतेच झाडना मुळजोडे कुरुहाड ठेयेल शे, जे जे झाड चांगलं फळ देस नही, ते ते झाड तोडीसन अनीमा टाकामा येस. 11 मी पाणीघाई तुमना बासिसमा पापसापाईन फिराकरता करस हाई खरं शे; पण जो मना मांगतीन ई रहायना तो मनापेक्षा इतला समर्थ शे की, मी त्याना जोडा उचलीन चालानी पण मनी लायकी नही शे, तो पवित्र आत्माघाई अनी अनीघाई तुमना बासिसमा कराव शे. 12 त्याना हातमा त्यानं सुपडं शे, तो त्यानं खळं पुणं स्वच्छ

करी, अनी आपला कोठारावा गहू गोया करीसन ठेई. पण जो भुस्सा राही त्याले नही वलावनारी अनीमा जाळी टाकी.

येशुना बासिसमा

(मार्क १:१-११; लूक ३:१-२२)

13 तवय येशु योहान कडतीन बासिसमा करी लेवाकरता गालील प्रदेशमा यार्देन नदीवर त्यानाकडे वना; 14 पण योहान त्याले मना करीसन बोलना, मी तुमना हाततीन बासिसमा लेवाले पाहिजे, पण तुम्हीन मनाकडे कशा काय ई राहीनात? 15 तवय येशु त्याले बोलना, आते हाई व्हऊ दे; कारण सर्व रिती प्रमाणे धार्मीक काम पुणं करनं हाई आपलाकरता चांगलं शे, तवय योहाननी तस व्हवू दिधं. 16 मंग बासिसमा लेवावर येशु पाणीमाईन वर वना. अनी दखा, स्वर्ग उघडनं तवय परमेस्वरना आत्मा कबुतरना रूपमा उतरीन स्वतःवर ई राहिना अस त्याले दखयानं. 17 अनी लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, हाऊ मना पोराया माले परमप्रिय शे. मी त्यानावर संतुष्ट शे.

4

येशुनी परिक्षा

(मार्क १:१३,१३; लूक ४:१-१३)

1 तवय सैतानकडतीन येशुनी परिक्षा व्हावले पाहिजे म्हणीसन आत्मा त्याले जंगलमा लई गया. 2 मंग त्यानी चाळीस दिन चाळीस रात उपवास करा, त्यानंतर त्याले भलती भूक लागनी. 3 मंग सैतान येशुना जोडे ईसन त्याले बोलना; “तू देवना पोराया शे, तर ह्या द्याडले आज्ञा कर की, भाकर व्हई जा. 4 पण येशुनी त्याले उतर दिधं, ‘माणुस फक्त भाकर खाईसन नही तर देवना मूख माईन निष्कारा प्रत्येक वचनघाई जनी, असा शास्त्रलेख शे.’” 5 मंग सैतान येशुले पवित्र नगर यरुशलेममा लई गया अनी मंदिरना शेंडावर त्याले उभं करं; 6 मंग त्यानी त्याले सांगं, “तू देवना पोराया व्हशी तर आठेन खाल उडी मार,” कारण शास्त्रलेखमा अस लिखेल शे की, “तुनं रक्षण कराकरता देव आपला स्वर्गदूसले तुनाबद्दल आज्ञा दि.” तुना पायसले दगाडनी ठेच लागाले नको म्हणीन त्या तुले हातवर झेली लेतीन. 7 मंग येशुनी त्याले उतर दिधं, आखो असा शास्त्रलेख शे की, परमेस्वर जो तुना देव त्यानी परिक्षा दखु नको. 8 मंग सैतान त्याले एक भलता उचा डोंगरवार लई गया अनी त्याले जंगमाधला सर्वा राज्य अनी त्यासनं वैभव फटकामा दखाडं, 9 अनी त्याले सांगं, “जर तू पाया पडीन माले नमन करशी तर हाई सर्व तुनं व्हई जाई.” 10 तवय येशुनी त्याले उतर दिधं, “अरे सैतान, आठेन चालता व्हय,” कारण अस शास्त्रमा लिखेल शे की, “परमेस्वर तुना देव यानी भक्ती कर, अनी फक्त त्यानीच सेवा कर!” 11 मंग सैतान तठेन निधी गया, अनी दखा, देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात.

येशु प्रवचनले सुरवात करस.

(मार्क १:१६-२८; लूक ४:१४-१८)

12 मंग योहानले कैदखानामा टाकं हाई ऐकीसन येशु गालीलमा गया; 13 अनी नसरेथ सोडीन जबूलून अनं नफताली यासना हद्दीमातला समुद्रना किनारावरला कफर्णाहम गावले जाईसन राहीना; 14 हाई यानाकरता की, यशया संदेशानाद्वारा जे सांगेल व्हतं ते पुणं व्हयनं, ते अस की, 15 जबूलून अनं नफताली प्रांत, समुद्र किनारावरला, यार्देनना पलीकडला देश, गैरयहुदी लोकसना गालील प्रांत. 16 अठठला अधारामा बशेल लोकसनी मोठा उजेड दखा अनी ज्या मृत्युना प्रदेशमा, अनी छायामा बठेल व्हतात, त्यासनासाठे एक मोठी ज्योती उगम पावनी शे. 17 तवययाईन येशु उपदेश करीसन सांगु लागना की, “पापसापाईन फिरा कारण स्वर्गनं राज्य जोडे येले शे!”

येशु मासा धरणासले बलावस

(मार्क १:१६-२०; लूक ५:१-१३)

18 मंग येशु गालील समुद्रना जोडेतीन चाली राहिता. तवय त्यानी शिमोन पेत्र अनी त्याना भाऊ आंद्रिया या दोन्ही भाऊसले समुद्रमा जाळं टाकतांना दखं; कारण त्या मासा धरणा व्हतात. 19 येशुनी त्यासले

* 2:15 २:१५ होशेय १:१२

* 2:18 २:१८ यिर्मया १:१५

* 2:23 २:२३ मार्क १:२४; लूक २:३६; योहान १:१५

* 2:23 २:२३ लूक १:८०

* 3:2 ३:२ मन्तव्य ४:१९

* 3:3 ३:३ यशया ४०:३

* 3:4 ३:४ २ राजे १:८

* 3:7 ३:७ मन्तव्य १२:३९; २२:३३

* 3:9 ३:९ योहान ८:३३

* 3:10 ३:१० मन्तव्य ७:१९

* 3:17 ३:१७ मन्तव्य १२:१८; १७:५; मार्क १:१६; लूक १:३५

* 4:1 ४:१ इश्री ३:१८; ४:१५

* 4:12 ४:१२ मन्तव्य १४:१३; मार्क ६:१५; लूक ६:१५,२०

* 4:13 ४:१३ योहान २:१२

* 4:17 ४:१७ मन्तव्य ३:२

सांगं, “मनामगो या, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाईं मी तुमले शिकाडसु.” 20 त्यासनी लगेच जाळं तडेच सोडं अनी त्या त्याना मागे निघनात. 21 तडेन पुढे जावानंतर त्यानी दूसरा दोन्ही भाऊ म्हणजे, जब्दीना पोर्द्या याकोब, अनं योहान यासले आपला बाप जब्दीनासंगे नावमा जाळं सवारतांना दरव, अनी येशूनी त्यासले बलायं. 22 मंग त्यासनी लगेच त्यासना बाप अनं नावले सोडीसन त्यानामागे चालू लागनात.

येशूनी सेवा

(लूक ६:१७-१९)

23 मंग येशू यहूदी लोकसना सभास्थानमा, प्रवचन करत अनं देवराज्यनी सुवाता गाजाडत सर्वा कमजोर अनं रोगीसले बरं करत गालीलभर फिरना; 24 अनी त्यानी बातमी सिरिया देशभर पसरनी; तवय ज्या येग-येगळा प्रकारना रोगप्रसूत व्हातात, ज्या भूत लागले, मिरगिवाला अनं लखवा व्हेल व्हातात असा सर्वासले त्यानाकडे लयनात, अनी त्यानी त्यासले बरं करं. 25 मंग गालील, दकापलीस*, यरुशलेम, यहूदीया, अनं यार्देन नदीना पलीकडला प्रदेशमातीन लोकसनी गदीं त्यानामागे चालाले लागनी.

5

डोंगरवरला उपदेश

(लूक ५:१-७:२९)

1 तवय त्या लोकसमुदायले दरखीन येशू डोंगरवर चढी गया, अनं तो बसना तवय त्याना शिष्य त्यानाजोडे वनात. 2 मंग तो त्यासले शिकाडु लागना.

खरा आनंद

(लूक ६:२०-२३)

3 “ज्या मनतीन गरीब त्या धन्य; कारण स्वर्गना राज्य त्यासनं शे!” 4 ज्या शोक करतस त्या धन्य; कारण त्यासले सांतवन भेटी. 5 ज्या नम्र त्या धन्य, कारण त्या पृथ्वीना वारसदार व्हेतीन. 6 ज्या धार्मीकतेना भूक्या-तिशा त्या धन्य, कारण त्या तृप्त व्हेतीन. 7 ज्या दयाळू त्या धन्य, कारण त्यासनावर दया व्हेई. 8 ज्या मनना शुध्द त्या धन्य कारण त्या देवले दरखतीन. 9 ज्या शांती निर्माण करनारा त्या धन्य, कारण त्यासले देवना पोर्द्या म्हणतीन. 10 धार्मीकतायुजे ज्यासना छळ व्हेल शे, त्या धन्य, कारण स्वर्गनं राज्य त्यासनं शे. 11 मनमामुये जवय लोक तुमनी निंदा अनं छळ करतीन, अनी तुमना विरुध्द सर्वा प्रकारच्या वाईट लबाडीमा बोलतीन तवय तुम्हीन धन्य. 12 आनंद करा, उल्लास करा, कारण स्वर्गमा तुमनं प्रतिफळ मोठं शे; कारण तुमना पहिले ज्या संदेश व्हेई गयात त्यासना त्यासनी तसाच छळ करा.

मिठ अनं दिवावारीतन धडा

(मार्क ९:५०; लूक १४:३४-३५)

13 तुम्हीन पृथ्वीना मीठ शेतस; पण जर मीठना खारटपणाच निंधी गया तर तो खारटपणा त्याले कशाघाई आणता ई? ते काय कामनं र्हावाव नही, तर ते फेकाई जाई अनी लोकसना पायखाल चेदाई जाई. 14 तुम्हीन जगना प्रकाश शेतस; डोंगरवरलं शहर लपू शकस नही. 15 दिवा लाईसन चंपानाखाल ठेवतस नही, दिवठणीवर ठेवतस म्हणजे तो घरमधला सर्वासले प्रकाश देस. 16 तसच तुमना प्रकाश लोकससमोर असा पद्द घा की, त्यासनी तुमना सत्कर्मं दरवीसन तुमना स्वर्गमधला बापनं गौरव कराले पाहिजे.

जुना नियमशास्त्र अनं येशूनी शिकवन

17 अनं नका समजा की, मी नियमशास्त्र अनं संदेशसना ग्रंथ नष्ट कराले येल शे; मी तर ते पुरं कराले येल शे. 18 कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत आकाश अनं पृथ्वी नष्ट व्हेस नही तोपावत सर्वकाही पुरं व्हावशिवाय नियमशास्त्रमधला एक बी कानामात्रा नष्ट व्हावू नही. 19 यामुये जो कोणी यामधली धाकलीत-धाकली एखादी

आज्ञा नष्ट करीसन लोकसले शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वात धाकला म्हणतीन, पण तो जर सर्वां आज्ञा पाळी अनं लोकसले शिकाडी त्याले स्वर्गना राज्यमा सर्वात मोठा म्हणतीन. 20 मी तुमले सांगस, शास्त्री अनं पुरशी ह्यासपेक्षा तुमना नम्रपणा अधिक व्हावशिवाय स्वर्गना राज्यमा तुमना प्रवेश व्हावरक नही.

खून

(लूक १२:५७-५९)

21 खून करू नको अनं जो कोणी खून करी तो न्यायालयमा दंडकरता पात्र व्हेई, हाईं पूर्वजसनी सांगेल व्हतं, हाईं तुम्हीन ऐकेल शे. 22 मी तर तुमले सांगस, जो आपला भाऊवर बिनकामना संताप करी तो न्यायालयना शिक्षाना पात्र व्हेई, जो कोणी आपला भाऊले, अरे येडा असं म्हनी तो उच्च न्यायालयना शिक्षाले पात्र व्हेई; अनी जो कोणी त्याले, “अरे मुर्खा” असं म्हनी तो अनीनरकना शिक्षाले पात्र व्हेई. 23 यामुये जर तुं देवले अपणं कराले वेदीवर काही भेट लयना अनी तवय तुले आठवण व्हेयनी की, मना भाऊले मनाबद्दल काही राग शे. 24 तर आपली भेट वेदीना समोर सोडीसन पहिले आपला भाऊसंगे तडजोड कर, अनी मंग ईसन आपलं दान अपणं कर. 25 वाटवर तुना शत्रू तुनाबरोबर शे, तवय त्यानासंगे तडजोड कर, नही तर तो तुले न्यायाधिशना हातमा दि, न्यायाधिश तुले शिपाईसना हातमा दि, अनी शिपाई तुले कैदखानामा टाकतीन. 26 मी तुले खरंखरं फांगस, जोपावत दमडीन दमडी फेडापावत तडेन तुनी सुटका व्हावाव नही.

अशुध्दता

27 व्यभिचार करू नको, हाईं जे सांगेल व्हतं, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 28 मी तुमले सांगस, जो कोणी बाईकडे वाईट ईचरतीन दरखस तवय त्यानी आपला मनामा तिनाबद्दल व्यभिचार करेलच शे. 29 जर तुना उजवा डोया तुले पाप कराले लावस, तर तुं त्याले काडीसन फेकी दे! कारण तुनं पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा एक अवयवना नाश व्हावले पाहिजे, हाईं तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 30 तुना उजवा हात तुले पाप कराले लावस तर, तुं त्याले कापी टाक! कारण तुनं पुरं शरीर नरकमा जावापेक्षा, तुना एक अवयवना नाश व्हेई, हाईं तुनाकरता जास्त चांगलं शे.

सुटपत्रबद्दल शिक्षण

(मत्स्य १९:२; मार्क १०:११,१३; लूक १६:१८)

31 जो कोणी बायकोले सुटपत्र देवाले दरखसं त्यानी तिले सुटपत्र देवाले पाहिजे, हाईं बी सांगेल व्हतं. 32 मी तर तुमले सांगस, जो कोणी आपली बायकोले व्यभिचारना कारणतीन सोडस तर तो तीले व्यभिचारीनी बनासस; अनी जो कोणी अशी सोडल बाईसंगे लग्नीन करस तो बी व्यभिचार करस.

शपथ अनं खरंपण

33 “खोटी शपथ लेवू नको” तर “आपली शपथ देवनापुढे खरी कर” असं पूर्वजसले सांगेल व्हत, हाईं तुम्हीन ऐकेल शे. 34 मी तुमले सांगस, शपथ वाहू नका; अनी स्वर्गनी पण शपथ वाहू नका. कारण ते देवना राजासन शे. 35 पृथ्वीनी पण शपथ वाहू नका, कारण ती देवनी पाय ठेवानी जाग शे अनी यरुशलेमनी पण शपथ वाहू नका, कारण ती “थोर राजानी नगरी शे.” 36 आपला डोकानी पण शपथ वाहू नको, कारण तुं डोकाना एक बी केस पांढरा अनं काया करू शकस नही. 37 तुमले “हो” म्हणनं व्हेई “हो” म्हणा, “नही” म्हणनं व्हेई तर “नही” ऐवढच र्हावावले पाहिजे; यातीन जे काही जास्त ते वाईट पाईन शे.

सुड

(लूक ६:२९-३०)

38 “तुम्हीन हाईं ऐकेल शे की, ‘डोयना बदलामा डोया’ अनं दातना बदलामा दात.” 39 मी तर तुमले सांगस वाईट माणुसले अडावुच नका, कारण जो कोणी तुमना एक गालवर मारस, तर दूसरा गाल बी त्यानाकडे करा. 40 जो कोणी जबरदस्तीतीन तुना गंजीफराक लेवाले दरखस, त्याले

* 4:23 ४:२३ मत्स्य १:३५; मार्क १:३५ * 4:25 ४:२५ दकापलीस दकापलीस म्हणजे दहा गावकर्म शहर * 5:10 ५:१० १ पेत्र ३:१४ * 5:11 ५:११ १ पेत्र ४:१४
 * 5:12 ५:१२ प्रेषित ७:५२ * 5:13 ५:१३ मार्क १:५०; लूक १:१३,३५ * 5:14 ५:१४ योहान ८:२९; ९:५ * 5:15 ५:१५ मार्क ४:२२; लूक ८:२५, ११:३३ * 5:16 ५:१६ १ पेत्र २:२२
 * 5:18 ५:१८ लूक १६:१७ * 5:29 ५:२९ मत्स्य १:२५; मार्क १:३७ * 5:30 ५:३० मत्स्य १:२५; मार्क १:३७ * 5:31 ५:३१ मत्स्य १:२५; मार्क १:३७
 * 5:31 ५:३१ २ पेत्र २:१४ * 5:32 ५:३२ मत्स्य १:२५; मार्क १:२९,१३; लूक १६:१५; १ करिथ ७:१२,१३ * 5:34 ५:३४ याकोब ५:२३; मत्स्य २३:२९

तुना बाहेरना कपडा बी लेऊ दे; 41 जो कोणी तुले जबरदस्तीतीन एक कोस लई जाई, त्यानासंगे तु दोन कोस जाय. 42 जो तुनाकडे काही मांगस त्याले दे, अनी जो तुनाकडे उसन मांगाले दखस त्यानापाईन पाठ फिरावु नको.

शत्रुवर दया

(लूक ६:२७-२८, ३२-३६)

43 आपला शेजारीसवर प्रीती कर, अनं शत्रूसना व्देश कर, अस सांगेल व्हतं, ते तुम्हीन ऐकेल शे. 44 मी तर तुमले सांगस आपला शत्रुवर प्रीती करा, अनं ज्या तुमना छळ करतस त्यासनासाठे प्रार्थना करा. 45 ते यानाकरता की तुम्हीन स्वर्गना पिताना पुत्र व्हावाले पाहिजे, कारण तो चांगलासवर अनं वाईटसवर पन आपला सूर्य उगाडस अनी धामीक अनं अधार्मिक मानससवर बी पाऊस पाडस. 46 ज्या तुमनावर प्रीती करतस, त्यासनावर तुम्हीन प्रीती करी तर तुमले काय प्रतीफळ मिळी, कारण जकादतर बी तसच करतस ना? 47 जवय तुम्हीन आपला बंधुसले नमस्कार करतस पण त्यामा काय विशेष? कारण गैरयहूदी पण तसच करतस ना? 48 जशा तुमना स्वर्गीय पिता परीपुणे शे, "तस तुम्हीन पण पुर्ण व्हा."

6

गुप्त दान

1 तुम्हीन आपला धार्मीक कामे लोकसले दखाडाकरता करू नका, तसं करावर तुमना स्वर्गना पितापाईन तुमले प्रतिफळ मिळाव नही. 2 यामुये तु जवय दानधर्म करस तवय लोकसनी आपला गौरव कराले पाहिजे म्हणीसन ढोंगी जसा सभास्थानमा अनी रस्तावर आपलापुढे शंख बाजाडस तसं करू नको, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यानं प्रतिफळ मिळी जायेल शे. 3 तु जवय दानधर्म करस, तवय तुना उजवा हात काय करस, हाई तुना डावा हातले समजाले नको. 4 जवय तु दानधर्म करस, ते गुप्तणे व्हावाले पाहिजे, म्हणजे तुले दखणारा, गुप्त पिता परमेश्वर तुले तुनं फळ दि.

प्रभुनी प्रार्थना

(लूक ११:२-४)

5 असच जवय तुम्हीन प्रार्थना करतस, तवय ढोंगीसनामायक करू नका; कारण लोकसनी आपले दखाले पाहिजे म्हणीसन सभास्थानमा अनं चवाटावर ऊभा राहिन प्रार्थना कराले त्यासले आवडस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतिफळ मिळी जायेल शे. 6 तु जवय प्रार्थना करस, तवय तु आपला खोलीना जाईसन दार लाव, अनी आपला गुप्तवासी पितानी प्रार्थना कर, म्हणजे तुना गुप्तवासी पिता तुले फळ दि. 7 तुम्हीन जवय प्रार्थना करतस तवय गैरयहूदीस मायक बिनकामनं बडबड करू नका, आपण बराच बोलनुत म्हणीसन आपली मागणी मान्य व्हाई अस त्यासले वाटस. 8 तुम्हीन त्यासनामायक व्हावु नका, कारण तुमन्या ज्या गरजा शेतस हाई तुमना स्वर्गना पिताले, तुम्हीन त्यानाकडे मांगाना पहिले त्याले सर्व माहीत शे.

9 मंग तुम्हीन अशी प्रार्थना करा; हे आमना स्वर्ग माधला देवबाप, तुनं नाव पवित्र मानोत; 10 तुनं राज्य येवो, जस स्वर्गमा तसं पृथ्वीवर बी तुना ईच्छाप्रमाणे व्हावो. 11 आमनी रोजनी भाकर आज आमले दे; 12 अनी जसं आमहीन दुसरासना अपराध माफ करात, तसं तु पण आमना अपराध क्षमा कर; 13 अनी आमले परिक्षामा पाडू नको; तर आमले पापमातीन सोडाव. कारण की, राज्य, सामर्थ्य, अनी गौरव, हाई सदासर्वकाल तुनं च शे; आमने. 14 जर तुम्हीन लोकसना अपराधनी क्षमा करतस, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करी. 15 पण जर तुम्हीन लोकसले क्षमा करू नही, तर तुमना स्वर्गीय पिता बी तुमले क्षमा करावु नही.

उपास

16 तुम्हीन जवय उपास धरतस तवय ढोंगीसनामायक तोंड उतारीसन बडु नका. कारण आपला उपास शे अस लोकसनी दखावं म्हणीन त्या आपलं तोंड उतारतस, मी तुमले सत्य सांगस की, त्यासले त्यासनं प्रतिफळ भेटी जायेल शे. 17 तु उपास करस तवय आपला डोकाले तेल लाव. अनं तोंड धोय; 18 हाई यानाकरता की, तु उपास करस, हाई

लोकसले नही तर तुना स्वर्गीय पिता याले दखावाले पाहिजे, म्हणजे तो तुले फळ दि.

स्वर्गीय धन

(लूक १२:३३-३४)

19 स्वतःकरता पृथ्वीवर धन गोया करू नका; कारण त्याले उधी लागस अनं गंजीसन त्याना नाश व्हास, अनी चोर बी घर फोडीसन चोरी करतस; 20 तर आपलाकरता स्वर्गमाधलं वन गोया करा; कारण तठे उधी अनं गंज लागीसन त्याना नाश व्हावु नही, अनं चोर बी घर फोडीसन चोरी करस नही; 21 कारण जठे तुमनं धन शे, तठे तुमनं मन बी लागी राही.

प्रकाश अनी अंधार

(लूक ११:३४-३६)

22 डोया हाऊ शरिरना दिवा शे; जर तुना डोया निष्पाप व्हाई तर तुनं सगळं शरीर प्रकाशमय व्हाई; 23 जर तुना डोया दोषी र्हायना तर तुनं सगळं शरीर अंधकारमय व्हाई; म्हणजे तुनामातील प्रकाश-अंधार र्हायना तर तो अंधार कितला भयंकर व्हाई!

चिंता अनं देववर ईश्वास

(लूक १६:१३; १२:२२-२३)

24 तर कोणी दोन मालकसनी सेवा करू शकस नही, कारण तो एकना व्देश करी, तर दुसरानी सेवा करी; नही तर एकनासंगे चांगला वागी, तर दुसरानासंगे वाईट वागी; मंग तुम्हीन देवनी अनी धननी सेवा करू शकतस नही. 25 यामुये मी तुमले सांगस की, आपला जिवबद्दल, म्हणजे आपण काय खावाले अनं काय पेवाले पाहिजे; अनी आपला शरिरबद्दल म्हणजे आपण काय पांधरानं, यानी चिंता करीसन बडु नका. कारण अन्नपेक्षा जिव, अनं कपडासपेक्षा शरीर जास्त महत्वनं शे की, नही? 26 आकाशमधला पक्षीसकडे ध्यान दिसन दखा; त्या पेरतस बी नही, कापणी बी करतस नही, अनं कोठारसमा साठाडतस बी नही; तरी तुमना स्वर्गना देवबाप त्यासले खावाले देस. तुम्हीन तर त्यासनापेक्षा श्रेष्ठ शेतस की नही? 27 तुमनामा, असा कोण समर्थ शे की, चिंता करीसन आयुष्यनी येळ तासभर वाढवु शकस? 28 तसच कपडासकरता कशाले चिंता करतस? जंगलमधला फुलं दखा, त्या कशा वाढतस? त्या कष्ट नही करतस अनी सुत बी नही ईनतस. 29 तरी मी तुमले सांगस, शलमोन राजासुद्धा त्याना वैभवमा त्या फुलसपेकी एकनामायक सुद्धा सजेल नव्हता. 30 जे जंगलमाधलं गवत आज शे, अनी सकाय जाळाय जास, त्याले जर देव असा कपडा घालत व्हाई, तर अहो अईश्वारीतो, तो तुमनी काळजी करीसन तुमले कपडा घालावु नही का? 31 यामुये काय खावानं, काय पेवानं, अनी काय पांधरानं, असा म्हणीसन चिंता करत बडु नका. 32 कारण हाई सर्व मिळाले पाहिजे म्हणीसन गैरयहूदी लोकेपण खटपट करत राहतस, तुमले ह्या सगळ्यानी गरज शे. हाई तुमना स्वर्गना देवबापले माहीत शे. 33 तर तुम्हीन पहिले देवना राज्य अनी त्यानी धार्मीकता मिळाकरता त्याना शोध करा. म्हणजे त्यानासंगे ह्या सर्वा गोष्टी बी तुमले मिळतीन. 34 यामुये सकायनी चिंता करीसन बसु नका, कारण सकायनी चिंता सकायले; अनी ज्या दिनन दु:ख ते त्याच दिनकरता पुरं शे.

7

इतरासना दोष काढाना बाबत

(लूक ६:३७-३८, ४१-४२)

1 कोणलेच दोषी ठरावु नका, म्हणजे देव तुमले दोषी ठरावानर नही. 2 ज्याप्रकारमा तुम्हीन न्याय करशात, त्याच प्रकारमा देव तुमना न्याय करी, अनी ज्या मापघाई तुम्हीन मोजीन दिशात. त्याच मापघाई तुमले मोजीन देवामा ई. 3 तुना डोयामाधलं मुसळ न दखता आपला भाऊना डोयामाधलं कुसळ कशाले दखस? 4 किंचा तुना डोयामाधलं कुसळ माले काहु दे हाई आपला भाऊले तु कसं सांगस? दख, तुना डोयामा तर मुसळ शे. 5 अरे ढोंगी, पहिले तुना डोयामाधलं मुसळ काढी टाक म्हणजे तुना भाऊना डोयामाधलं कुसळ काढाकरता तुले स्पष्ट दखाई. 6 जे पवित्र शे ते कुत्रासले देऊ नका, अनी मोती डुकरसनासमोर टाकू नका, टाकशात तर त्या आपला पायखाल चेटतीन अनी पल्टीसन तुमले फाडतीन.

प्रार्थनानं महत्व

(लूक ११:१-१३)

7 मांगा म्हणजे तुमले भेटी, शोधा म्हणजे तुमले सापडी, ठोका म्हणजे तुमनाकरता उघडाई जाई; 8 कारण जो कोणी मांगस त्याले भेटस, जो शोधस, त्याले सापडस अनी जो कोणी दार टोकस त्यानाकरता उघडाई जास. 9 आपला पोरयानी जर भाकर मांगी तर तो त्याले दगड दि? 10 अनी मासा मांगा तर त्याले साप दि, तुमनामा असा कोणता बाप शे? 11 जर तुम्हीन वाईट राहीसन बी आपला पोरयासले चांगलं काय ते देवाणं तुमले समजस, तर ज्या तुमना स्वर्गाना देवबाप जोडे मांगतस, त्यासले तो कितल्या चांगल्या वस्तु अनं देणया दि? 12 यामुये लोकसनी तुमनासंगे जसं वागले पाहिजे अशी तुमनी ईच्छा शे. तसं तुम्हीन बी त्यासनासंगे वागा, कारण मोशेना नियमशास्त्र अनी संदेश, हाईच शिकाडतस.

दोन रस्ता

(लूक १३:२४)

13 धाकला दरवाजातीन मजारमा जा; कारण नाशकडे जावना दरवाजा मोठा शे, अनं रस्ता पसरट शे, अनी त्यानामातीन जाणारा बराच शेतस; 14 पण जिवनकडे जावना दरवाजा, अनी रस्ता छोटा शे. अनं ज्यासले तो सापडस त्या थोडाच शेतस.

खरा अनी खोटा शिक्षक

(लूक ६:४३-४४)

15 खोटा संदेशसपाईन संभाळीन राहा, कारण त्या मेंढरसना रूपमा येतीन, पण त्या मसारातीन कूर लांगला शेतस. 16 तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरीतीन वळखशात, कारण काटासना झाडवरीतीन दाक्ष अनं रिगनीना झाडवरीतीन अंजिर काढतस का? 17 त्यावप्रमाणे चांगला झाडले चांगलं फळ येस अनं वाईट झाडले वाईट फळ येस. 18 चांगला झाडले वाईट फळ येस नही, अनं वाईट झाडले चांगलं फळ येस नही. 19 ज्या-ज्या झाडले चांगलं फळ येस नही ते प्रत्येक झाड तोडीसन अनीमा टाकामा येस. 20 यामुये तुम्हीन त्यासले त्यासना फळवरीतीन वळखशात.

मि तुमले वळखस नही

(लूक १३:२५-२७)

21 माले प्रभुजी, प्रभुजी म्हणणारा सर्वांसना स्वर्गाना राज्यमा प्रवेश व्हई अस नही; तर जो मना स्वर्गाना पिताना ईच्छाप्रमाणे वागस त्याना प्रवेश व्हई. 22 न्यायना दिनले बराचजन माले सांगतीन, प्रभुजी-प्रभुजी आम्हीन तुना नावतीन संदेश दिधा, तुना नावतीन भूतं काढात, अनी तुना नावतीन मोठमोठला चमत्कार करात नही का? 23 तवय मी त्यासले स्पष्ट सांगसु की, मनी अनी तुमनी कधीच ओळख नव्हती; अहो पापीसवन मनापाईन दू व्हा.

दोन घरसना पाया

(लूक ६:४७-४९)

24 जो कोणी मनं हाई वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस तो एक शहाणा माणूसना मायक ठरी; त्यानी आपलं घर खडकवर बांध; 25 मंग पाऊस पडना, पूर वना, वारा बी सुटना, अनी त्या घरले लागना; तरी ते घर पडनं नही, कारण त्याना पाया खडकवर बांधेल व्हाता. 26 त्याचप्रमाणे जो कोणी मनं वचन ऐकीसन त्यानाप्रमाणे वागस नही तो एक सुर्ख माणूसना मायक ठरी; त्यानी आपलं घर वाळवर बांधं, 27 मंग पाऊस पडना, पूर वना, वारा बी सुटना, अनं त्या घरले लागना तवय ते लगेच पडीसन त्याना नाश व्हयना.

येशुना अधिकार

28 येशुनी आपलं बोलनं बंद करावर अस व्हयनं की, त्या लोके त्यानं शिक्षण ऐकीन थक्क व्हई गयात; 29 कारण तो शास्त्री लोकेसनामायक नही तर पुरा अधिकार त्यालेच शे, असा शिकाडी राहीता.

8

येशु कुशुरोगीले बरं करस

(मार्क १:४०-४५; लूक ५:१२-१६)

1 मंग येशु डोंगरवरीतीन उतरना तवय लोकसनी गदीं त्यानामांगे चाली राहीती. 2 तवय दखा, एक कुशुरोगी येशुकडे ईसन त्याना पाया पडीन त्याले बोलना, प्रभुजी, तुमनी ईच्छा व्हई तर माले शुध्द करासाठे तुम्हीन समर्थ शेतस. 3 तवय येशुनी हात पुढे करीसन त्याले स्पर्श करा अनं बोलना, मनी ईच्छा शे, तु शुध्द व्हय; अनं लगेच त्याना कुशुरोग जाईसन तो बरा व्हयना. 4 मंग येशुनी त्याले सांगं, संभाळ, हाई कोणलेच काही सांगु नको; तर तु जाईसन "याजकले दखाड अनी त्यासले खरं वाटाले पाहिजे म्हणीसन तुना शुध्दीकरण व्हावाकरता, जे अर्पण मोशेनी कराते लाई देयल शे ते कर."

येशु सुखेदारना सेवकले बरं करस

(लूक ७:१-१०)

5 मंग येशु कफणंहम गावले वना, तवय एक रोमी अधिकारी त्यानाकडे ईसन त्याले ईंन्ती करीसन बोलना, 6 प्रभुजी, मना सेवक लखवामा भलताच पिडीसन घरमा पडेल शे. 7 येशु त्याले बोलना, "मी ईसन त्याले बरं करसु." 8 तवय अधिकारीनी उतर दिधं, प्रभुजी तुम्हीन मना घर यावं, इतली मनी लायकी नही; पण एक शब्द बोला म्हणजे मना सेवक बरा व्हई जाई. 9 मी एक जबाबदार अधिकारी शे, अनी मना हातखाल शिपाई शेतस; मी एकले सांगस, जा! तर तो जास, एकले सांगं ये! तर तो येस, अनी सेवकले सांगं, हाई कर तर तो ते करस. 10 हाई ऐकीसन येशुले आश्चर्य वाटनं, अनं आपलामांगे येणारा लोकसले तो बोलना, मी तुमले सत्य सांगस, एवढा ईव्वास माले इझ्राएलमा बी दिसना नही. 11 मी तुमले सांगस की, "पूर्वं अनं पश्चिमकडतीन" बराच लोके येतीन अनं स्वर्गाना राज्यमा अन्नहाम, इसहाक, अनं याकोब, यासना पांतमा बसतीन; 12 पण राज्यना पोरया बाहेरना अंभारमा टाकाई जातीन, अनं तरे रडनं अनं दात खानं राही. 13 मंग येशु रोमी अधिकारीले बोलना, जाय तु ईव्वास ठेयेल प्रमाणे तुले भेटी अनी त्याच येळले तो सेवक बरा व्हयना.

येशु बराच रोगीसले बरं करस

(मार्क १:२९-३४; लूक ४:३८-४१)

14 जवय येशु पेत्रना घरमा गया, तवय शिमोननी सासु तापमा पडेल शे, अस त्यानी दखं. 15 मंग येशुनी तिना हातले स्पर्श करा; अनं तिना ताप निधी गया; अनी ती ऊडीसन त्यानी सेवा कराते लागनी. 16 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय लोकसनी बराच भूतं लागेलसले येशुकडे आणं; तवय त्यानी बोलीसन भूतं काढात अनं सर्वां रोगीसले बरं करं. 17 "त्यानी आमना आजार स्वतःवर लिधात अनी आमना रोग सहन करात," हाई जे यशया संदेशसनी सांगेल व्हतं ते पुणं व्हयनं.

येशुना होणारा शिष्य

(लूक ९:५७-६२)

18 मंग येशुनी आपला आजुबाजूले लोकसनी गदीं शे, अस दखीसन शिष्यसले तलावना पलीकडे जावानी आज्ञा करी. 19 तवय शास्त्री ईसन त्याले बोलना, "गुरजी, आपण जठे, कोठे जाशात ते मी तुमना मांगे ईसु." 20 येशु त्याले बोलना, कोल्हासकरता बिळा अनं आकाशमाधला पक्षीसले घराटा शेतस, पण मनुष्यना पोरयाले डोकं टेकाले जागा नही शे. 21 तवय शिष्यसंगेकी एकजण त्याले बोलना, प्रभुजी माले पहीले मना बापले पुराले जावु घा. 22 येशुनी उतर दिधं, तु मनामांगे ये ज्या मेरेल शेतस त्यासले त्या मेरेलसले पुर दे.

येशु वादयले शांत करस

(मार्क ४:३५-४१; लूक ८:२२-२५)

23 मंग येशु नावमा चढना तवय त्याना शिष्य त्यानासंगे गयात. 24 तवय दखा, समुद्रमा मोठं वादय ऊठणं, ते इतलं मोठं व्हतं की, लाटासनी नावले झाकी टाकं, तवय येशु झोपेल व्हाता. 25 तवय त्या त्यानाजोडे ईसन त्याले ऊटाडीसन बोळु लागनात. "प्रभुजी, वाचाडा आम्ही बुडी र्हायनुत." 26 अनं तो त्यासले बोलना, "अरे अईव्वासी, तुम्हीन इतला का बरं घाबरणात?" मंग त्यानी ऊडीसन समुद्र अनं वारा यासले धमकाई अनी त्या लगेच शांत व्हयनात. 27 त्या नावमधला माणसले आश्चर्य वाटनं अनं त्या बोळु लागनात, "हावु कोणता प्रकारना माणूस शे की, वारा, अनं समुद्र बी यानं ऐकतस."

* 7:12 ७:१२ लूक ६:३९

* 7:19 ७:१९ मन्तव्य ३:१०; लूक ३:९

* 7:20 ७:२० मन्तव्य ४:२३

* 7:28 ७:२८ मार्क १:३२; लूक ४:३८

* 8:11 ८:११ लूक १३:२९

* 8:12 ८:१२ मन्तव्य २२:१३; २३:३६; लूक १३:२८

येशू दोन भूत लागेल माणुसले बरं करस

(मार्क ५:१-२०; लूक ८:२६-३१)

28 मंग येशू पलीकडला गरसेकरसना प्रदेशमा गया, तवय दोन भूत लागेल माणुस कन्नस्तान माईन ईसन त्याले भेटनात; त्या ईतला भयानक अनं भितीदायक व्हतात की, त्या वाटवर कोणलेच जाण शक्य नव्हतं. 29 तवय दखा, त्या वरडीन बोलनात, "हे देवना पोर्या; तू आमनामा का बरं पडस? उरायेल येळना अगोर तू आमले ओठे छळाले येल शे का?" 30 तठेच त्यासनापाईन थोडा अंतरवर डुकरंसना मोठा कळप चरी राहती. 31 मंग त्या भूते त्याले ईंन्ती कराले लागनात की, जर तू आमले काढीं र्हायना तर आमले त्या डुकरंसना कळपमा धाड.

32 मंग येशुनी त्यासले सांगं, "जा," अनि त्या जाईसन त्या डुकरंसना घुसनात; अनं दखा, तो डुकरंसना कळप कडावरतीन पळत जाईसन समुद्रमा पडना अनि तठेच त्या बुडिसन मरनात. 33 मंग डुकरं चारनारा पळनात अनं नगरमा जाईसन भूत लागेल माणुसबद्दल अनि तठे घडेल सर्व घटनाबद्दल त्यासनी लोकसले सांगं. 34 तवय दखा, सर्व नगरना लोके येशूले भेटाले निघनात अनि त्याले दखीसन, त्यासनी त्याले आमना गावमाईन निर्घी जा अशी ईंन्ती करी.

9

येशू लखवा व्हयेल माणुसले बरा करस

(मार्क २:१-१२; लूक ५:१७-२६)

1 तवय येशू नावमा बशीसन आपला पलीकडला शहरमा जाईसन पोहचना. 2 मंग दखा, खाटवर पडेल एक लखवा व्हयेल माणुसले त्यानाकडे आणं, तवय येशू त्यासना ईंन्वास दखीसन लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, पोर्या धीर धर; तुना पापसनी क्षमा व्हयेल शे. 3 मंग दखा, काही शास्त्री आपला आपलामा बोलनात, "हाऊ चुकींन बोलस!"

4 येशू त्यासना ईंचार वळखीसन बोलना, "तुम्हीन आपला मनमा वाईट ईंचार का बरं आणतस? 5 कारण 'तुना पापनी क्षमा व्हयेल शे' अस बोलनं, किंवा 'ऊठीसन चाल' अस बोलनं, ह्या मातीन कोणतं सोपं शे? 6 कारण मत्तयना पोर्याले पृथ्वीवर पापसनी क्षमा कराना अधिकार शे हाई तुमले समजाले पाहिजे." म्हणीसन मंग तो लखवा व्हयेल माणुसले बोलना, "ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाय!"

7 मंग तो ऊठीसन आपला घर गया. 8 हाई दखीसन लोके घाबरी गयान, अनि ज्या देवनी माणुसले एवढा अधिकार दिधा त्यासनी देवना गौरव करा.

मत्तय नावना माणुसले पाचारण

(मार्क २:१३-१७; लूक ५:१७-२६)

9 मंग तठेन जातांना येशुनी मत्तय नावना माणुसले जकात नाकावर बशेल दखं अनि त्याले बोलना, मत्तयगो ये; तवय तो ऊठीसन त्यानामांगे गया. 10 नंतर अस व्हयनं की, तो घरमा जेवाले बशेल व्हता, दखा, तवय बराच जकातदार अनं पापी लोके ईसन येशू अनं त्याना शिष्य यासनामांगे पंगतमा जेवाले बठनात. 11 हाई दखीसन परस्त्री त्याना शिष्यसले बोलनात, तुमना गुरू जकातदार अनं पापी लोकससंगे का बरं जेवस? 12 हाई एकीन येशू त्यासले बोलना, निरोगीसले वैधनी गरज नही, तर रोगीसले शे. 13 * "माले दया पाहिजे, यज्ञ नको" याना अर्थ काय, हाई जाईन शिका; कारण मी न्यायीसले नही तर पापी लोकसले बलावाकरता येल शे.

उपासना प्रश्न

(मार्क २:१८-२२; लूक ५:३३-३९)

14 त्या येळले योहानना शिष्य येशूकडे ईसन त्याले बोलनात, आम्हीन अनं परस्त्री लोके पुष्कळ उपास करतस पण तुमना शिष्य उपास करतस नही, ह्यानं कारण काय? 15 मंग येशू त्यासले बोलना, जोपावत वरहाडीसमांगे नवरदेव शे तोपावत त्यासले भुक्क्या राहावाई का? तरी असा दिन येतीन की, नवरदेवले त्यासनापाईन लाई जातीन, तवय त्या उपास करतीन. 16 कोणी नवा कपडानं ठिगळं जुना कपडाले लावतस नही; कारण चांगलाकरता लायेल ठिगळं त्या जुना कपडाले फाडी टाकस अनं छिद्र मोठं करी टाकस. 17 कोणी नवा दाक्षरस जुना कापडायाई बनाडेल थैलीमा ठेवतस नही; ठेवा तर थैली फाटीन दाक्षरस

सांडाई जाई अनि थैलीना नाश व्हस; म्हणीसन नवा दाक्षरस नवा थैलीमा ठेवतस म्हणजे त्या दोन्ही नीट राहतस.

याईरनी पोर अनं रक्तसावी बाई

(मार्क ५:२१-२३; लूक ८:४०-५६)

18 येशू त्यानासांगे बोली राहती तवय दखा, एक अधिकारी ईसन त्याना पाया पडीसन बोलना, "मनी पोर इतलामा मरनी, तरी तुम्हीन ईसन तिना डोकावर आपला हात ठेवा म्हणजे ती जिवत व्हई." 19 तवय येशू ऊठना अनं त्याना शिष्यससंगे त्या अधिकारीना मांगे जावाले लागना. 20 मंग, दखा बारा वरिस पाईन रक्तसावना आजार व्हयेल एक बाईनी येशुना मांगेन ईसन त्याना कपडाना गोंडाले स्पर्श करा. 21 कारण ती आपला मनमा बोलनी, की मी त्याना कपडाले जरी हात लावस तरी बरी व्हस. 22 तवय येशू मांगे वळीसन तिले दखीन बोलना, "बाई, धीर धर! तुना ईंन्वासनी तुले बरं करेल शे," अनं ती बाई त्याच घटकाले बरी व्हयनी. 23 मंग येशू अधिकारीना घरमा जाईन पावा वाजणारासले अनं शोक करनारा लोकसनी गर्दीले दखीसन बोलना, 24 "वाट सोडा, कारण पोर मरेल नही; ती झोपेल शे!" तवय त्या त्यानी टिंगल करू लागना. 25 मंग लोकसले बाहेर काढानंतर त्यानी मशार जाईसन त्या पोरना हातले धरं अनि ती लगेच ऊठनी. 26 हाई बातमी देशना त्या प्रांतमा पसरि गयी.

येशू दोन आंधयासले बरं करस

27 मंग येशू तठेन जाई राहती, तवय, दोन आंधया त्यानामांगे जाईसन जोरमा वरडीसन बोलनात, अहो दावीदना पोर्या, आमनावर दया कर. 28 तो घरमा गया तवय त्या आंधया त्याना जवय वनात; मंग येशू त्यासले बोलना, मी तुमले बरा करू शकस असा तुमना ईंन्वास शे का? त्या त्याले बोलनात, हा प्रश्न. 29 तवय तो त्यासना डोयाले स्पर्श करीसन बोलना, तुमना ईंन्वास प्रमाणे तुमले भेटो. 30 तवय त्यासले दखावाले लागनं; मंग येशुनी त्यासले बजाडीन सांगं, की, दखा, कोणलेच समजाले नको म्हणीन संभाळा. 31 तवय त्यासनी तठेन जाईसन सर्वा देशभर त्यानी किती गाजाडी.

येशू मुका भूत लागेल माणुसले बरा करस

32 मंग त्या तठेन जाई राहती, दखा, लोके एक मुका भूत लागेल माणुसले त्यानाकडे लाई वनात. 33 येशुनी ते भूत काढावर तो मुका बोल्त लागना; तवय लोकसमुदाय नवल करीसन बोलनात, इझ्राएलामा अस कधीच दखामा येत नव्हतं; 34 पण परस्त्री बोलनात, हाऊ भूतसना राजानी मदत लिसन भूत काडस.

कामगार थोडाच शेतस

35 *मंग येशू त्यासना सभास्थानमा देवराज्यनी सुवाती प्रचार गाजाडत, सर्वा कामगोर अनं रोगीसले बरं करत गावेगाव अनं शहरसमा फिरी राहती. 36 *तवय लोक समुदायले दखीसन त्याले त्यासनी किंव वनी, कारण त्या बिन मेंडपाळना मेंडरंसना मायक किदरेल अनि भटकेल व्हतात. 37 *मंग तो त्याना शिष्यसले बोलना, पिक बराच शे, पण काम करनारा थोडाच शेतस; 38 यामुये पिकना मालकनी कापणी कराले काम करनारासले धाडाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन प्रार्थना करा.

10

बारा शिष्य

(मार्क ३:१२-१६; लूक ९:१२-१६)

1 तवय येशुनी आपला बारा शिष्यसले जोडे बलाईसन भूते काढाना अनि सर्वा रोग अनं सर्वा दुर्बलसले बरं कराना अधिकार दिधा. 2 त्या बारा शिष्यसना सावे असा शेतस पहिला, पेत्र जयले शिमोन म्हणतस अनं त्याना भाऊ अंदिया; जब्दीना पोर्या याकोब, अनं त्याना भाऊ योहान, 3 फिलीप अनं बर्थलामय; थोमा, अनं मत्तय जकातदार; अल्फनी पोर्या याकोब अनं तदय; 4 शिमोन कनानी अनं येशूले घरीसन देणारा यहूदा इस्करीयत.

बारा शिष्यनं काम

(मार्क ६:७-१३; लूक ९:१-६)

* 9:10 ९:१० लूक ९:१०,२

* 9:13 ९:१३ मत्तय ९:२७

* 9:34 ९:३४ मत्तय ९:२५; ९:२७; मार्क ३:२२; लूक ९:२५

* 9:35 ९:३५ मत्तय ९:२७; मार्क ३:२७; लूक ९:४४

* 9:36 ९:३६ मार्क ९:२४

* 9:37 ९:३७ लूक ९:२२

5 ह्या बारा जणसले येशूनी अशी आज्ञा करीसन धाडं, की, गैरयहूदीसकडे जावानी वाट वरतीन जाऊ नका, अंनं शोमरानी लोकसना कोणताच शहरमा जावू नका; 6 तर इझ्राएलसना घरमधला दवडेल मेंढरसकडे जा. 7 अनी जावना येळले अशी घोषणा करा की, स्वर्गना राज्य जोडे येल शे. 8 अंनं रोगीसले बरं करा, मेरेलसले ऊठाडा, कोड लागलेसले शुध्द करा, अंनं भुते काडा कारण जे तुमले मोफत मिळनं ते तुम्हीन मोफत घा. 9 सोनं, चांदी अंनं तांबाना पैसा आपला कंबरबंधमा लेवू नका; 10 प्रवासकरता झोळी, दुसरा कपडा, जोडा लेवू नका, कारण काम करनारसनं पोषण व्हावाकरता हाई योग्य शे.

11 ज्या ज्या शहरमा गावसमा तुम्हीन जाशात तेठे कोण योग्य शे हाई शोधी काडा अंनं तुम्हीन तेठेन निघतस तोपावत त्यासना आठेच राहा; 12 जवय तुम्हीन त्या घरमा जाशात तवय तेठे तुमले शांती मिळो असं म्हणा; 13 ते घर चांगलं रूहायनं तर तुम्हीन देयल शांतीना आशिर्वाद त्यासले लागो; अंनं जर त्या चांगला नही राहीनात तर तो आशिर्वाद तुमनाकडे परत येवो. 14 जो कोणी तुमंनं स्वागत करावं नही, अंनं तुमंनं वचन ऐकावू नही, त्या घरमातीन किंवा शहरमातीन निघताना आपला पायनी धूळ झटकी टाका. 15 जो तुमले सत्य सांगस, न्यायना दिनले त्या शहरनापेक्षा सदेम अंनं गमोरा ह्या प्रदेशले सोपं जाई.

दुःख अनी तरास

(मार्क ६:१९-२३; लूक २१:१२-१७)

16 जो चांडगासमा जसं मेंढरसले धाडतस तसं मी तुमले धाडी रूहायतु म्हणीसन तुम्हीन सापनामायक चपळ अंनं कबुतरना मायक भोळा बना. 17 जो लोकासपाईन सावध राहा; काण त्या तुमले न्यायलयना स्वाधीन करतीन, अनी त्यासना सभास्थानमा तुमले फटका मारतीन, 18 अनी देशना अधिकारीसले, राजासले अंनं गैरयहूदीसले समजाले पाहिजे की तुम्हीन मना साक्षीदार शेतस, म्हणीसन तुमले त्यासनासमोर नेतीन. 19 जवय तुमले त्यासना स्वाधीन करतीन तवय कसं काय बोलानं यानी चिंता करू नका, कारण तुमले जे काही बोलना शे हाई त्याच येळले तुमले सुचाडाई जाई. 20 कारण बोलणारा तुम्हीन नही, तर तुमना स्वर्गना बापना आत्मा हाऊच तुमनामा बोलणारा शे,

21 जो भाऊ भाऊले अनी बाप आपला पोर्याले मारा करता धरी दि; पोर्या मायबापसं विरुध्द ऊठतीन, त्यासले मारी टाकतीन; 22 जो मना नावयुये सर्वां लोके तुमनी निंदा करतीन; पण जो शेवटपावत टिकी राही त्यानंच तारण व्हई. 23 जवय एक गावमा तुमना छळ व्हई तवय दुसरा गावमा पळी जा; मी तुमले खरंखरं सांगस की, याना पहिले तुमंनं इझ्राएलसना सर्वां नगरसमा फिरिंनं व्हस नही, तोपावत मनुष्यना पोर्या ई जाई. 24 जो गुप्तपेक्षा शिष्य थोर नही अनी मालकपेक्षा नोकर थोर नही. 25 जो शिष्यसनी गुरूनामायक अनी नोकरनी मालकनामायक व्हांव, इतलंच त्यासले पुरं, घर धनीले सैतान म्हणतस, तर घरना लोकसले का बरं नही म्हणतीन?

कोणले घाबरानं

(लूक १२:२-७)

26 जो मायुये त्यासले घाबरू नका; कारण उघडामा ई अस काहीच झाकायल नही अनी कळव नही अस काहीच गुप्त नही. 27 जे मी तुमले अधारमा सांगस, ते उजेडामा बोला, अनी जे काही तुम्हीन कानतीन ऐकतस ते धाबाबर जाईन प्रचार करा. 28 ज्या शरिरना नाश करतस पण आत्मना नाश कराले समर्थ नही त्यासले घाबरू नका, तर आत्मा अंनं शरीर ह्या दोन्हीसले नरकमा नाश कराले जो परमेश्वर समर्थ शे त्याले घाबरा. 29 एक नाणामा दोन चिमण्या ईकतस की, नही? तरी पण तुमना स्वर्गना बापशिवाय त्यापाईन एक बी जमीनवर पडस नही. 30 तुमना डोकावरना सर्वां केस बी मोजेल शेतस. 31 म्हणीन घाबरू नका, कारण बराच चिमण्यासपेक्षा तुमंनं मोल अधिक शे.

येशुना स्विकार अनी नकार

(लूक १२:८-९)

32 जो कोणी लोकसना समोर मना स्विकार करी, त्याना स्विकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करसु; 33 जो कोणी लोकसना समोर माले नाकारी, त्याना नाकार मी मना स्वर्गना बापसमोर करसु;

शांती नही, पण एक तलवार

(लूक १२:५१-५३; १४:२६,२७)

34 अस नका समजा; की मी पृथ्वीवर शांतता कराले येल शे; मी शांतता कराले नही तर तलवार चालाडाले येल शे. 35 कारण पोर्या अंनं बाप, पोर अंनं माय, सुन अंनं सासु, यासमा फुट पाडाकरता मी येल शे; 36 अनी माणुसनाच घरना लोके त्याना वैरी व्हेतीन. 37 जो कोणी मनापेक्षा बाप अंनं मायवर जास्त प्रेम करस तो माले योग्य नही; जो मनापेक्षा पोर्यावर किंवा पोरवर जास्त प्रेम करस तो माले योग्य नही; 38 अनी जो कोणी स्वतःना कुसखाब उचर्तीन मनामागे येसू नही तो माले योग्य नही. 39 जो स्वतःना जिवले वाचाडी तो त्याले गमाडी, अनी जो मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी, तो त्याना जिवले वाचाडी.

ईमान

(मार्क १:१९)

40 जो तुमना स्विकार करस, तो मना स्विकार करस अनी जो माले स्वीकारस, तो ज्यानी माले धाडेल शे त्याले स्वीकारस. 41 जो संदेशले म्हणीन स्वीकारस त्याले संदेशानं प्रतिफळ मिळी; अनी न्यायी माणुसले न्यायी म्हणीसन जो त्याना स्विकार करी, त्याले न्यायीजणसना प्रतिफळ मिळी; 42 मी तुमले खरंखरं सांगस, जो कोणी ह्या धाकलापैकी एकले मना शिष्य समजनी गल्लासबर थंड पाणी पाजी, तर त्याले त्यानं प्रतिफळ मिळाशिवाय रावावू नही.

11

बापिसमा करनारा योहान कडतीन संदेश

1 मंग अस व्हयनं की, येसू आपला बारा शिष्यसले बोध करानंतर, तो तेठेन नगरमा शिकाडाले अंनं उपदेश कराले गया. 2 जवय कैदखानामा योहाननी ख्रिस्तनी चमत्कारबद्दल माहीती ऐकी, तवय आपला शिष्यसले योहानाजोडे हाई ईशाराले धाडं, 3 जो येणारा व्हेता तो तु शे, की आम्हीन दुसरानी वाट दखतु? 4 येसूनी त्यासले सांगं, जे तुम्हीन ऐकतस अनी दखतस ते योहानले जाईसन सांगं; 5 आंधया दवतस, पांग्या चालतस कोडी बरा व्हतस, बहिरा ऐकतस, मेरेल जिवत व्हतस अंनं गरीबसले संदेश सांगामा येसु; 6 धन्य येसु, तो जो मनाबद्दल शंका धरस नही. 7 योहानना शिष्य जावावर येसू लोकसनी गदीले त्यानाबद्दल सांगु लागना, तुम्हीन जालामा योहानले दखाले जायेल व्हेतात? तवय तो तुमले वारना झोतधाई हालणारा गवतनामायक वाटी राहीता काय? 8 तर मंग तुम्हीन काय दखाले जायेल व्हेतात? मऊ कपडा घालेल माणुसले का? दखा, मऊ कपडा वापरणारा तर राजवाडामाच राहतस. 9 तर मंग तुम्हीन कसाले जायल व्हेतात? एखादा संदेशले दखाले का? तर मी तुमले खरंखरं सांगस, संदेशपेक्षा जो मोठा माणुस त्याले दखाले तुम्हीन जायल व्हेतात. 10 हाऊ तोच योहान शे ज्यानाबद्दल लिखेल शे, दखा, मी मना दूतले तुनापुढे धाडसं, तो तुनापुढे तुनी वाट तयार करी. 11 मी तुमले सत्य सांगस की, बाईपाईन जन्मले माणसंसमा कोणी बापिसमा करनारा योहानपेक्षा श्रेष्ठ व्हयना नही; तरी स्वर्गना राज्यमा धाकला जो शे तो योहानपेक्षा बी श्रेष्ठ शे. 12 जो बापिसमा करनारा योहान ह्याना दिनपाईन आतेपावत स्वर्गना राज्यवर हल्ला चाली राहीनात, अनी हल्ला करणारा लोके ते लेवाकरता प्रयत्न करी राहिनत. 13 कारण मोशेना नियमशास्त्र अनी सर्वां संदेश ह्या योहान पर्यंत संदेश देत वनात. 14 जो सांगस, ते तुमनी मान्य करानी तयारी व्हई तर जो एलिया येणार शे, तो हाऊच शे. 15 ज्यासले ऐकाले कान शेतस त्या ऐकोत. 16 हाई पिढीले मी

* 10:10 १०:१० १ करिय १३:४; १ तिमथ्य ५:२८ * 10:14 १०:१४ प्रेषित १२:४१
१०:२६ लूक १०:३ * 10:17 १०:१७ मार्क १३:२९-३१; लूक १२:१९,२०; २१:२९-३५ * 10:21 १०:२१ मार्क १३:२९; लूक १२:१९
२१:२७; मस्य २४:२३; मार्क १३:२३ * 10:24 १०:२४ लूक ६:४०; योहान १२:१६; १५:२०
१४:२५ * 10:26 १०:२६ मार्क १:२२; लूक ८:१७ * 10:33 १०:३३ १ तिमथ्य २:२२
* 10:39 १०:३९ मस्य १६:२९; मार्क ८:३९; लूक १४:२९; १७:३३; योहान १२:२५ * 10:40 १०:४० लूक १०:२६; योहान १२:२९; मार्क १:२९-३३
* 11:12 ११:१२ लूक १६:२६ * 11:14 ११:१४ मस्य १०:२९-३३; मार्क १:२९-३३

* 10:15 १०:१५ मस्य ११:२४ * 10:15 १०:१५ लूक १०:२९-२२ * 10:16 १०:१६ लूक १०:३
* 10:21 १०:२१ मार्क १३:२९; लूक १२:१९ * 10:22 १०:२२ मस्य २४:२३; मार्क १३:२३; लूक १२:२५
* 10:25 १०:२५ मस्य १३:३६; १२:२९; मार्क ३:२२; लूक ११:२५ * 10:25 १०:२५ लूक १०:३
* 10:35 १०:३५ मीळा ७:६ * 10:38 १०:३८ मस्य १६:२९; मार्क ८:३९; लूक १२:२९
* 11:10 ११:१० मलाखी ३:२

कसानी उपमा देऊ? ह्या लोके बजारमा बसेल पोत्रयासना मायक शेतस ज्या आपला भिन्नसले हाक मारीन सांगतस, 17 अनी म्हणतस आम्हीन तुमनाकरता पावा वाजाडा, तरी पण तुम्हीन नाचनात नही, अनी आम्हीन मरणना शोकगीत म्हणं तरी तुम्हीन शोक करा नही, त्या पोत्रयासना मायक हाई पिठी शे. 18 कारण बाहिस्मा करनारा योहान हाऊ खातपित वना नही, तरी लोक त्याले भूत लावले शे अस म्हणस. 19 मनुष्यना पोत्रया वना, तो खासपेस; तरी त्यानाबद्दल बोलतस, दखा, हाऊ खादाड अनी दास्बाज माणूस, जकातदारसना अनी पापी लोकसना भिन्न! पण देवनं ज्ञान आपला कार्यवरतीन न्यायी ठरस.

बिनईश्वारी गावसबद्दल दुःख

20 मंग ज्या शहरसमा त्यानी बराच चमत्कार करेल व्हातात, तरी पण तठला लोके देवकडे वळनात नहीत म्हणीन तो त्यासले दोष देऊ लागना. 21 हे खोराजिना, तुनी अवस्था कशी व्हई! हे वेथसेदा, तुनी कितली खराब अवस्था व्हई! कारण ज्या चमत्कार मी तुमनामा करात त्या जर सोर अन सिदोन ह्या शहरसमा करतु तर त्या त्याच येळले गणताट लाईन अन राखमा बशीन पापसापाईन मांगे फिरतात. 22 पण मी तुमले सांगस की, न्यायना दिनले सोर अन सिदोन यासले मिळणारी शिक्षा तुमले मिळणारी शिक्षापेक्षा सोपी राही. 23 हे कफण्हम, तु आकाशपावत चढी जाशी का? तु नरकमा खालपावत उतरशी; कारण ज्या चमत्कार तुमनामा घडनात त्या जर सदोममा घडनात तर आज त्या ईशवासमा रहातात. 24 मी तुमले सांगस की, न्यायना दिनले तुमले मिळणारी शिक्षा सदोमले मिळणारी शिक्षापेक्षा जास्त राही.

येशुनी कामगीरी

25 त्या येळले येशु सांगु लागना, हे बापा, स्वर्गना अन पृथ्वीना प्रभु, मी तुनी स्वती करस कारण की, ज्ञानी अनी ईचारवंत लोकसापाईन ह्या गोष्टी गुप्त ठेईन त्या तु धाकला पोत्रयासले प्रकट करले शे. 26 खरच हे बापा, कारण हाईच तुले योग्य दाखायन.

27 मना बापानी सर्वकाही मना हातमा सोपेल शे, अनी बापाशिवाय पोत्रयाले कोणी वळखत नही अनी पोत्रयाशिवाय अन पोत्रयानी ज्या कोणले बापनी वळख करी देवानी ईच्छा व्हई त्यानाशिवाय बापले कोणीच वळखत नही. 28 अहो सर्वा कडी अनी वझामा दाबायेल लोकसहो, मनाजोडे या, म्हणजे मी तुमले विसावा दिसु. 29 मी जशा मनना लीन अन नम्र शे तो मना जू तुम्हीन तुमनावर त्या, अन मनापाईन शिका म्हणजे तुमना जिवले विसावा मिळी; 30 कारण मना जू सोयना अन मना वझा हलका शे.

12

शब्बाथना धनी

(मार्क २:२३-२८; लूक ६:१-५)

1 त्या येळले येशु शब्बाथ* दिनले शेतमाईन गया; तवय त्याना शिष्यसले भूक लागले व्हती म्हणीन त्या ओब्या तोडीन खाऊ लागनात. 2 हाई दखीसन परसी त्यासले बोलनात, दखा, शब्बाथ दिनले जे योग्य नही ते तुना शिष्य करी राहिनान. 3 त्यावर येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, दावीद अन त्यानाबरोबरना यासले जवय भूक लागनी तवय त्यानी काय कर? हाई तुम्हीन वाचं नही का. 4 तो देवना मंदिरमा कसा गया अनी नियमप्रमाण फक्त याजकनी खावानी समर्पित भाकर, त्यानी अन त्याना सोबतीसनी करत खादं; 5 तसच शब्बाथ दिनले याजक मंदिरमा शब्बाथना नियम तोडतस तरी पण निर्दोष राहतस हाई तुम्हीन मोशेना नियमशास्त्रमा वाचात नही का? 6 पण मी तुमले सांगस, की, मंदिरपेक्षा बी मोठा असा कोणतरी तुमनामा आठे शे. 7 जर तुमले याना अर्थ समजता, की, माले दया पाहिजे अर्पण नही, तर तुम्हीन निर्दोषीसले दोषी नही ठरावतात. 8 कारण मनुष्यना पोत्रया शब्बाथ दिनना धनी शे.

वाळेळ हातना माणूस

(मार्क ३:१-६; लूक ६:६-११)

9 मंग येशु तेडेन निधीसना त्यासना सभास्थानमा गया; 10 अनी दखा, तडे वाळेळ हातना एक माणूस व्हता; तवय त्यासनी त्याले दोष लागले पाहिजे म्हणीसन परसीसनी त्याले ईचारं, शब्बाथ दिनले रोग बरं करनं योग्य शे का? 11 येशुनी त्यासले सांगं, तुमनामा असा कोण माणूस शे की, ज्यान एकच मेंदूर राहिसन ते शब्बाथ दिनले खड्डामा पडनं तर त्याले उचलीन बाहेर काढावु नही का? 12 तर मेंदूरसपेक्षा माणूसनं मोल कितलं तरी बरच मोठे शे! यामुये शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करनं योग्य शे. 13 मंग त्यानी त्या वाळेळ हातना माणूसले सांगं, तुना हात सरळ कर, तवय त्यानी हात सरळ करा अनी तो बरा व्हईन दुसरा हातना मायक व्हयना. 14 त्यानंतर परसीसनी बाहेर जाईसन त्याना विरोधमा योजना आखी की, त्याना घात कशा कराना.

परमेश्वरना निवेडल सेवक

15 पण हाई वळखीन येशु तेडेन निधी गया, तवय बराच लोके त्यानामांगे गयात अन त्यानी त्या सर्वासले बरं करं; 16 अनी त्यासले बजाईन सांगं, की, माले प्रकट करू नका; 17 याकरता की, यशया संदेशानुद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुरं व्हई; ते असं की, 18 दखा, हाऊ मना सेवक याले मी निवाडेल शे, तो माले परमपिशा सांगुं; त्यानावर मी संतुष्ट शे; त्यानावर मी आपला आत्मा घालसु, अन तो गैरयहूदीसना न्याय करी. 19 तो भांडावु नही अन बरडावु नही, अनी कोणलेच त्याना आवाज रस्तामा ऐकु येवाव नही. 20 तो अशक्तसले मोडावु नही, अन धाकला मधला दिवाले तो वलाडावु नही, जोपावत तो न्यायले विजयी करस नही. 21 अनी गैरयहूदीमाधला सर्वा लोके त्याना नावनी आशा धरतीन

येशु अनी सैतान

(मार्क ३:२०-३०; लूक ११:१४-२३)

22 मंग त्यासनी एक भूत लागले माणूसले येशुकडे अन, हाऊ माणूस आंधया अन मुका व्हता अनी त्यानी त्याले बरं करं, अनी तो मुका बोलाले अनी दखाले लागना. 23 तवय सर्वा लोके नवल करीसन सांगुं लागनात, की, हाऊ दावीदना पोत्रया व्हई का? 24 पण परसी हाई ऐकीसन सांगुं लागनात, हाऊ ते भूतसना राजा बालजबूल यानी मदत लिसन भूत काढस. 25 येशुनी त्यासना मनमधला ईचार वळखीन त्यासले सांगं, आपसमा फुट पडेल प्रत्येक राज्य नष्ट व्हई जास, अनी ज्या शहरमा अनी घरना लोकसमा आपसमा फुट पडनी तर ते शहर अनी घर टिकू शकस नही. 26 सैतानच जर सैतानले काढाले लागना तर त्यासनामा फुट पडी जाई मंग त्यानं राज्य कसं टिकी. 27 जर मी भूतसना राजा बालजबूल यानी मदत लिसन भूत काढत व्हेस तर तुमना लोके कोणी मदत लिसन काढतस? म्हणीन त्याच तुमना न्याय करतीन; 28 पण, मी जर देवना आत्माघाई, भूत काढी रूहानु तर देवनं राज्य तुमनावर घेल शे. 29 तसच पहीलवान माणूसले अगोदर बांधाशिवाय त्याना घरमा घुशीसन त्याना वस्तु लुटीसन कोणले नेता ई का? त्याले बांध तरच तो वस्तु लुटी शकस.

30 जो मनासंगे नही तो मनाविरुद्ध शे, अनी जो मनाबरोबर गोया करस नही तर तो उधळी टाकस. 31 यामुये मी तुमले सांगस, की माणूसना प्रत्येक पाप अनी निंदानी क्षमा व्हई. पण जो कोणी पवित्र आत्मानी निंदा करी त्यानी क्षमा व्हाव नही. 32 अनी जो कोणी मनुष्यना पोत्रयाविरुद्ध काही बोली तर त्याना अपराधनी क्षमा व्हई जाई, पण जो कोणी पवित्र आत्मानी विरोधमा बोली त्याले त्याना अपराधसनी क्षमा ह्या युगमा बी नही. अनी येनारा युगमा बी व्हाव नही.

जश झाड तस फळ

33 यामुये झाड बी चांगलं अनी त्यानं फळ बी चांगलं शे असा म्हणा; नहीतर झाड वाईट शे अनी त्याना फळ बी वाईट; कारण झाड आपले फळवरतीन वळखाई जास. 34 अहो सापना पिपलासवान, तुम्हीन वाईट रहाईसन तुमले चांगल्या गोष्टी कशा बोलाता येतीन? कारण जे मनमा भरेल शे तेच तोडमाईन निधी. 35 चांगला माणूस आपला भांडामाईन चांगल्या गोष्टी काढस, अनी वाईट माणूस आपले भांडामाईन वाईट गोष्टी काढस. 36 मी तुमले सांगस की, ज्या बी व्यर्थ गोष्टी माणूस

* 11:24 ११:२४ मत्स्य १०:१५; लूक १०:१२ * 11:27 ११:२७ योहान ३:३५; योहान ११:५५; १०:१५ * 12:1 १२:१ शब्बाथ दिन * 12:7 १२:७ मत्स्य ६:१३ * 12:11 १२:११ लूक ११:५ * 12:12 12:12 शब्बाथ यहूदी लोकसना आरामना दिन * 12:18 १२:१८ यशया ४२:१-४ * 12:24 १२:२४ मत्स्य ६:२३; १०:२५ * 12:30 १२:३० मार्क ६:२० * 12:32 १२:३२ लूक १२:२७ * 12:33 १२:३३ मत्स्य ७:२७; लूक ६:२४ * 12:34 १२:३४ मत्स्य ७:२७; लूक ६:२७; मत्स्य १०:१५; लूक ६:२५

सांगी न्यायना दिनले त्याले त्याना हिशोब देनाच पडी. 37 कारण आपला बोलनावर तु निदोष ठरशी अनी आपलाच बोलनावर तु दोषी ठरशी.

स्वर्नाना चिन्ह दखाडाकरता येथुले केरल ईर्नती
(मार्क ८:११-१३; लूक ११:२१-३२)

38 तवय शास्त्री अनं पफ्शी यासनापाईन काहीजण त्याले बोलनात, गुरजी, तुमना हातघाई काही चिन्ह दखानी आमनी ईच्छा शे. 39 पण त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, हाई दुष्ट अनी व्यभिचारी पिढी चिन्ह मांगस, पण योना संदेशना चिन्हशिवाय तिले दुसरं कोणतच चिन्ह देवामा येवाच नही. 40 कारण जस योना तीन दिन अनं तीन रात मासना पोटमा व्हता, तसाच मनुष्यना पोराया बी तीन दिन तीन रात पृथ्वीना पोटमा र्हाई. 41 न्यायना दिनले निनवेना लोके हाई पिढीना लोकसंगे उभा र्हाईसन हिले दोषी ठरावतीन, कारण त्यासनी योना संदेश ऐकीसन पफ्शाताप करा; अनी दखा, आठे जो शे तो योनापेक्षा श्रेष्ठ शे. 42 न्यायना दिनले दक्षिणाकडनी राणी, हाई पिढीना लोकेसंगे उभी र्हाईन हिले दोषी ठराई, कारण ती शलमोन राजानं ज्ञान ऐकाकरता पृथ्वीना सीमापाईन वनी; अनी दखा, शलमोनपेक्षा श्रेष्ठ आठे शे.

दुष्ट आत्मनं परत येणं
(लूक ११:२४-२६)

43 जवय दुष्ट आत्मा कोणा माणूस माईन निघस, तवय तो आराम कराकरता ओसाड जागामा भटकत फिरस, पण त्याले जागा मिळस नही, 44 तवय तो सांगस, ज्या घरमाईन मी येल व्हतु त्यामा परत जासु; अनी जवय तो तठे वापस जास, तवय त्याले ते घर रिकामं साफसफाई करेल, सजाडेल अस दखास. 45 मंग तो जाईसन आपलापेक्षा दुष्ट, असा दुसरा सात आत्मा आपलासंगे लाई येस, अनी त्या मजार जाईन तठे र्हातस; मंग त्या माणुसनी शेवटनी अवस्था पहिलापेक्षा जास्त वाईट व्हस; तसच हाई पिढीनं बी व्हई.

येथुना नातेवाईक
(मार्क ३:३१-३५; लूक ८:१९-२१)

46 मंग येसु लोकसनी गर्दीसंगे बोली र्हाईता, दखा, त्यानी माय अनं त्याना भाऊ त्यानासंगे बोलाकरता बाहेर उभा र्हायिले व्हतात. 47 तवय कोणी तरी येथुले सांगं, दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ तुनासंगे बोलाकरता बाहेर उभा र्हायेल शेतस. 48 पण येथुनी त्या सांगणाराले उत्तर दिधं, कोण मनी माय अनं कोण मना भाऊ? 49 अनी येसु आपला शिष्यसकडे हात दखाडीन बोलना, "दखा, मनी माय अनं मना भाऊ! 50 कारण जो कोणी मना स्वर्गना बापना ईच्छाप्रमाणे करस तोच मना भाऊ, बहिण, अनं माय शे."

13

पेरणी करनाराना दृशंत
(मार्क ४:१-९; लूक ८:४-८)

1 त्या दिन येसु घरमाईन निघीसन समुद्र किनारले जाईन बसना. 2 तवय लोकेसनी ईतली मोठी गर्दी त्यानाजोडे जमनी; म्हणीन तो नावमा जाईन बसना अनं सर्वां लोके किनारवर उभा राहिलात. 3 मंग त्यानी त्यासले दृशंत दिसन बर्याच गोष्टी सांगात तवय तो बोलना, "दखा, एक पेरणारा पेरणी कराले निघना." 4 अनी तो पेरि राहिला तवय काही बीया वाटवर पडनात अनं पक्षीसनी ईसन ते खाई टाकं. 5 काही खडकाळ जमीनवर पडनात, तठे त्यासले पुरेशी जास्त माती मिळनी नही, अनी माती जास्त खोलपावत नव्हती म्हणीन त्या लवकर उगनात. 6 अनी जवय सूर्य वर निघना तवय त्यासले उन लागनं अनं त्या लगेच वाळाई गयात कारण त्यासले मुयाच नव्हतात. 7 काही काटेरी झुडपासमा पडनात; पण काटासना झुडपासनी वादीसन त्यासनी वाडले दाबी टाकं. 8 काही बीया चांगली जमीनवर पडनात, मंग त्यासनं कोठे शंभरपट, कोठे साठपट तर कोठे तीसपट, अस पीक वनं. 9 अनी येसु त्यासले बोलना, ज्यासले कान शेतस त्या ऐकोत.

दृशंताना उपयोग
(मार्क ४:१०-१३; लूक ८:९-१०)

10 मंग शिष्यसनी जोडे जाईसन त्याले ईचारं, तु त्यासनासंगे दृशंत दिसन का बरं बोलस? 11 येथुनी त्यासले उत्तर दिधं, "स्वर्गना राज्यना रहस्य ओळखाना दान तुमले देयल शे, पण त्यासले देयल नही." 12 कारण ज्यानाजोडे शे त्याले अजुन भेटी अनं त्याले भरपुर व्हई, पण ज्यानाजोडे काहीच नही त्यानाकडे त्यानं जे काही व्हई ते पण त्यानाकडतीन काडी लेतीन. 13 यामुये मी त्यासनासंगे दृशंत दिसन बोलस; कारण त्यासले दखाले मिळस, पण दखतस नही. ऐकाले मिळस पण ऐकतस नही, अनं समज्जी बी लेतस नही. 14 यशयाना संदेश त्यासना विषयी पुणं व्हई र्हाईना शे; तो असा की, तुम्हीन ऐकशात खरं, पण तुमले समजावूच नही, अनं दखशात खरं, पण तुमले दिसावूच नही; 15 कारण ह्या लोकसना मन कठीण व्हई जायल शे, त्या बधीर कानघाई ऐकतस, अनी त्यासनी आपला डोया झाकी लियेल शेतस; यानाकरता की, त्यासनी डोयासघाई दखाले नको, कानसघाई ऐकाले नको, मनमातीन समजाले नको, त्यासनी वळाले नको, अनी मी त्यासले बरा कराले नको. 16 पण धन्य शेतस, तुमना डोया, कारण त्या र्हाईनात; अनी धन्य शेतस, तुमना कान कारण त्या ऐकी र्हाईनात. 17 मी तुमले खरंखरं सांगस की, तुम्हीन ज्या दखतस तेच दखाकरता बराच संदेश अनं धामीकजण उत्साही व्हतात, तरी त्यासले दखाले मिळनं नही; अनी तुम्हीन ज्या ऐकतस तेच ऐकासठे त्या उत्साही व्हतात, तरी त्यासले ऐकाले मिळनं नही.

पेरणी करनाराना दृशंताना अर्थ
(मार्क ४:१३-२०; लूक ८:११-१५)

18 आता पेरणाराना दृशंत ऐकी त्या. 19 कोणी राज्यन वचन ऐकस पण ते त्याले समजस नही; तवय तो दुष्ट ईसन त्याना मनमधला पेरल वचन काडी लेस; वाटवर पेरल तो हाऊ शे. 20 खडकाळ जमीनवर पेरल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस, अनं तवळच आनं करस; 21 पण त्यासले मुया रास नही त्यामुये त्या थोडाच काळ टिकाव धरतस; अनी वचनमुये संकट वना किंवा छळ व्हयना म्हणजेच तो अडखळाले लागस. 22 काटेरी झुडपासमा पेरल तो हाऊ शे की, वचन ऐकस; पण संसारनी चिंता मोह या त्यानी वचननी वाडले दाबी टाकस, अनी तो निष्फळ व्हस. 23 चांगली जमीनवर पेरल या शेतस की, त्या वचन ऐकीन समजतस; तर त्या फळ देतस; कोणी शंभरपट, कोणी साठपट, कोणी तीसपट, असा फळ देतस.

निदानाना दृशंत

24 त्यानी त्यासले दुसरा दृशंत दिधा की, स्वर्गनं राज्य त्या माणुसना मायक शे, ज्यानी आपला शेतमा चांगलं बी पेर. 25 लोके झोपामा व्हतात तवयच त्याना वैरी ईसन गहमा निदणं* पेरिसन गया; 26 पण जवय शेतमा पिकले पानटा फुटीन अनं कणीसमा दाणा वनात तवय निदणं बी दखायनात. 27 तवय घरमालकना नोकरसनी ईसन त्याले सांगं, महाराज, आपन आपला शेतमा चांगलं बी पेर! 28 मंग त्यामा निदान कोठेन वनं? 28 तवय मालक त्यासले बोलना, हाई काम कोणी वैरीन शे. नोकरसनी त्याले सांगं, आम्हीन जाईसन त्यासले गोया करूत अशी तुमनी ईच्छा शे का? 29 तो त्यासले बोलना, नही, तुम्हीन निदानले गोया कशात त्यानबरोबर कदाचित गहले पण उपटी टाकशात 30 कापणीनी येळपावत दोन्हीसले बराबर वादू धा, मंग कापणीनी येळले मी मजुरसले सांगस की, पहिले निदान गोया करा, अनं जाळाकरता त्याना पेढ्या बांधा; अनी गहू मना कोठारसमा साठाडा.

मोहरीना दाना अनं खमीरनं उदाहरण
(मार्क ४:३०-३३; लूक १३:१८-१९)

31 येथुनी त्यासले अजुन एक उदाहरण दिसन सांगं, की, स्वर्गनं राज्य मोहरीना दानासारखं शे; ते कोणी एक माणुसनी लिसन आपला वावरमा जाईन लाई दिधं; 32 तो तर सर्वां दानासमा बारीक शे, तरी तो वादावर पालाभाज्याच पेक्षा मोठा व्हईन त्याना असं झाड व्हस की, आकाशमधला पक्षी ईसन त्याना फांचयामा घरटा बांधीसन राहतस.

दृशंताना प्रयोग
(लूक 13:20-21)

* 12:38 १२:३८ मन्थ १२:३८; मार्क ८:१३; लूक ११:२६

* 12:39 १२:३९ मन्थ १२:३९; मार्क ८:१३

* 13:2 १३:२ लूक ५:१२-३

* 13:12 १३:१२ मन्थ २५:२९; मार्क ४:२२;

लूक ८:८; १२:२६

* 13:14 १३:१४ यशया ६२:१-१०

* 13:16 १३:१६ लूक १०:२९,३०

* 13:25 13:२५ निदणं वावरमा बिनकामनं उगारं गवत

33 त्यानी त्यासले अजुन एक दृशंत सांगा, की, स्वर्गाना राज्य खमीराना सारखं शे; ते एक बाईंनी लिसन तीन माप पिठमा लपाईन ठेवं, म्हणीन ते खमीर शेंवट सर्वं फुगीं गयं. 34 या सर्वां गोष्टीं येशुनी दृशंत दिसन लोकसनी गदींले सांग्ताय; अनी उदाहरणशिवाय तो त्यासनासंगे काहीच बोलना नही; 35 हाई असाकरता की, संदेशसनाद्वारा जे सांगामा येल व्हतं ते पुणं व्हाव; ते असं की, मी मनं तोंड उघाडीसन उदाहरण दिस; जानाना सुरवातपाईन जे गुप्त ते मी प्रकट करसु.

निदाणना उदाहरणना अर्थ

36 नंतर येशु लोकसनी गदींले निरोप दिसन घरमा गया. अनी त्याना शिष्य त्यानाकडे ईसन बोलनात, वावरमधला निदणना उदाहरणना आमले फोड करीसन सांगा. 37 त्यानी उत्तर दिधं की, चांगलं बीं पेरणारा हाऊ मनुष्यना पोत्रया शे; 38 शेत हाई जग शे; चांगलं बीं हाई राज्याना पोत्रया शे; निदण हाई त्या दुषुना पोत्रया शे; 39 ते पेरणारा वैरी हाऊ सैतान शे; कापणी हाई या काळनी समाप्ती शे; अनी कापणी करनारा या देवदूत शेतस. 40 यामुये जश निदण गोया करीसन अग्नीमा जाळतस, तसच काळना समाप्तीना येळले व्हई. 41 मनुष्यना पोत्रया आपला देवदूतसले धाडी, अनी त्या सर्वां अडखळा आणनारासले अनं अधर्मं करनारासले त्याना राज्माईन गोया करतीन. 42 अनं त्यासले नरक अग्नीना भट्टीमा टाकतीन; तळे त्यासनं रडानं अनं दात खाणं राही. 43 तवय "धामीकजण आपला बापना राज्यमा सूर्याना मायक 'चमकतीन' ज्याले कान शे तो ऐको."

मोती, ठेव अनं जाळं यासना दृशंत

44 स्वर्गानं राज्य शेतमा लपाईन ठेयल धनसारखं शे; ते एखादा माणसले सापडावर त्यानी ते लपाईन ठेवं, अनी आनंद व्हावामुये त्यानी जाईसन आपला सर्वं काही ईकीं टाकं, अनी मंग ते शेत ईकत लिधं.

चांगला मोतीना दृशंत

45 अजुन स्वर्गानं राज्य चांगला मोतीना शोध करनारा एखादा व्यापारीना सारखं शे; 46 त्याले एक अति मोलवान मोती आढळना तवय जाईसन त्यानी आपलं सर्वां काही ईकीं टाकं अनी ते ईकत लिधं.

मासा धरनाराना जाळना दृशंत

47 अजुन स्वर्गानं राज्य समुद्रमा टाकेल जाळनामायक शे; ज्यामा सर्वां प्रकारना जीव एकत्र सापडतस. 48 ते भावर माणससनी काठवर ओटी आणं अनी त्यासनी बशीसन त्या चांगला त्या भांडामा गोया करात, अनं वाईट त्या फेकीं दिधात. 49 तसच हाई युगाना समाप्तीमा व्हई; देवदूत ईसन धामीकसापाईन दुशालेले वेगळा करतीन; 50 अनी त्यासले अग्नीना भट्टीमा टाकतीन, तळे रडानं अनं दातखाणं राही.

जुना अनी नवाना दृशंत

51 तुमले या गोष्टी समजून्यात का? त्या त्याले बोलनात, हा. 52 तवय त्यानी त्यासले सांगं, जो प्रत्येक शास्त्री स्वर्गाना राज्यना शिष्य व्हेयल शे तो आपला भांडामाईन नवा जुना पदार्थ काढनारा माणसना मायक शे.

येशुना नासरेथमा स्वीकार करतस नही

(मार्क ६:१-६; लूक ४:१६-३०)

53 मंग असं व्हयनं की, या दृशंत समाप्त करावर येशु तठेन निधी गया; 54 अनी आपला गावर येवावर त्यानी त्यासना सभास्थानमा त्यासले असं शिकाडं की, त्या थक्क व्हईसन बोलनात की, हाई ज्ञान अनं हाई सामर्थ्यं याले कोठेन प्रकट व्हयनं? 55 काय हाऊ सुतारना पोत्रया नही शे का? यानी मायले मरीया म्हणतस ना? याकोब, योसेफ, शिमोन अनं यहूदा, या त्याना भाऊ शेतस ना? 56 अनी याना सर्वं बहिणीं या आपलाबरोबर राहतस नही का? तर हाई सर्वां याले कोठेन मिळनं? 57 अस ऐकीन त्यासले ठोकर लागनी. पण येशुनी त्यासले सांगं, संदेशले आपला देश अनं आपला घर, नातेवाईक यासमा सन्मान मिळस नही. 58 त्यासना आईवासमुये त्यानी तळे जास्त चमत्कार करात नही.

14

बासिस्मा करनारा योहानना वध

(मार्क ६:१४-२९; लूक ९:७-९)

1 त्या दिनसमा हेरोद राजानी येशुबद्दल ऐकं; 2 अनी आपला सेवकसले सांगं, हाऊ बासिस्मा करनारा योहान शे; हाऊ मरेल मातीन उठेल शे म्हणीन या चमत्कार त्यानामा व्हई राहिनाना. 3 कारण हेरोदनी आपला भाऊ फिलीप यानी बायको हेरोदीया हिनामुये बासिस्मा करनारा योहानले धरीसन अनं बांधीन कैदखानामा टाकेल व्हतं; 4 कारण योहान त्याले सांगे, की, तु तिले ठेवावं हाई तुनाकरता योग्य नही; 5 अनी हेरोद राजा त्याले मारा करता दखे पण लोकसनी त्याले भिती वाटे कारण लोके योहानले संदेश समजेत. 6 नंतर हेरोदना जन्मदिन वना तवय हेरोदियानी पोरनी दरबारमा नाचगाणा करीसन हेरोदले खश करं. 7 म्हणीन त्यानी तिले शपथ वाहिन वचन दिधं की, जे काही तु मनापशी मांगशी ते मी तुले दिसु. 8 मंग तिले मायनी शिकाडेल प्रमाणे तिनी सांगं, बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडक ताटमा ठेईसन माले आठे आणीं घा. 9 तवय राजाले खूप वाईट वाटनं; तरी आपली देयल शपथमुये अनी ज्या पंक्तिस्मा बटेल व्हतात त्यासनामुये त्यानी ते देवाना आज्ञा करी. 10 तवय त्यानी माणसं धाडीसन कैदखानामा योहानना वध करा. 11 मंग त्याना मुंडक ताटमा ठेईसन पोले आणीं दिधं अनी तिनी ते आपली मायनाजोडे आणं. 12 मंग त्याना शिष्यसनी ईसन त्यानं प्रेत उचलीन आणं अनं त्याले पुरी टाकं; अनी जाईसन येशुले हाई बातमीं दिधीं.

पाच हजारसले जेवण

(मार्क ६:३०-४४; लूक ९:१०-१७; योहान ६:१-१४)

13 हाई ऐकीसन येशु तठेन नावमा बशीन निधना अनी एकांतमा गया; हाई ऐकीसन लोकसनी गदीं नारमातीन त्यानामगे पायीपायी गयीं. 14 मंग त्यानी बाहेर ईसन लोकसनी गदीं दखी; तवय त्याले त्यासनी किव वनी अनं त्यासनामा बराच रोगीसले त्यानी बरं करं. 15 मंग संध्याकाय व्हावर त्याना शिष्य त्यानाकडे ईसन बोलनात, हाई एकांतनी जागा शे अनं येळ व्हई जायेल शे; तर लोकसनी गावमा जाईसन स्वतःकरता खावाले अनं ईकत लई येवाले पाहिजे म्हणीसन त्यासले निरोप घा. 16 येशु त्यासले बोलना, लोकसले जावानी गरज नही; तुम्हीनच त्यासले खावाले घा. 17 त्याले बोलनात, आमनाजोडे फक्त पाच भाकरीं अनं दोन मासा शेतस. 18 येशुनी सांगं, ते ईकडं मनाजोडे आणा. 19 मंग येशुनी लोकसनी गदींले गवतमा बसानी आज्ञा करी अनी त्या पाच भाकरीं अनं दोन मासा लिसन त्यानी वर आकाशमा दखीन अशिवांद मांगा अनी भाकरीं मोडीसन शिष्यसकडे दिध्यात अनं शिष्यसनी त्या लोकसले वाडी दिध्यात. 20 मंग त्या सर्वां खाईसन तुम व्हईनात; अनी उरल तुकडासना बारा टोपला त्यासनी भरी लिध्यात. 21 खाणारा सर्वां पाच हजार माणसं व्हतात; अनी बाया अनं पोत्रया या अजुन निराळाच व्हतात.

येशु समुद्रवर्तीन चालस

(मार्क ६:४५-५३; योहान ६:१५-२१)

22 नंतर, मी लोकसनी गदींले निरोप दिसन येस तोपावत तुम्हीन नावमा बशीन मनाजे दुसरीं बाजूले जा, अस म्हणीसन येशुनी शिष्यसले लगेच धाडी दिधं. 23 मंग लोकसले निरोप देवावर तो प्रार्थना कराले डोंगरवर एकलाच गया अनी रात व्हावण पण येशु तळे एकलाच व्हता. 24 ईकडं वारा तोंडना दिशातीन रूहावामुये किनारापाईन बराच अंतरमा नाव समुद्रना मधला भागमा लाटासचाईं हैरण व्हई जायेल व्हती. 25 तवय पहाटले तीन ते सब वाजाना दरम्यान येशु समुद्रवर्तीन चालत त्यासनाजोडे वना. 26 शिष्य त्याले समुद्रवर्तीन चालतांना दखीसन घाबरी गयात अनं त्या भ्याईसन वरडनात; हाई भूत शे. 27 पण येशु त्यासले लगेच बोलना, धीर धरा मी शे; घाबरू नका. 28 तवय पेत्रनी उत्तर दिधं, प्रभुजी, जर तुम्हीन शेतस तर पाणीवर्तीन तुमना जोडे येवाले माले सांगा.

29 त्यानी सांगं, ये; तवय पेत्र येशुकडे जावाकरता नावमाईन उतरीसन चालाले लागना; 30 पण वारा दखीसन तो भ्याईना अनी बुडाले लागना तवय तो वरडना, प्रभुजी, माले वाचाडा.

31 येशूनी लगेच हात पुढं करीसन त्याले धरं अनं बोलना, अरे अल्पईंवासी तू शंका कशाले धरी?

32 मंग त्या नावमा चटनात तवय वारा बंद पडना. 33 तवय ज्या नावमा व्हातात त्या सर्वां त्याना पाया पडीसन बोलनात, तुम्हीन खरोखर देवना पोर्त्या शेतस.

येशु गनेसरेत गावमा रोगीसले बरं करस
(मार्क ६:५३-५६)

34 नंतर त्या दुसरा बाजूले जाईसन गनेसरेत प्रांतमा गयात; 35 अनी ठठला लोकसनी त्याले वळखीन आपला आसपासना सर्वां नगरमा माणसं धाडीसन आजारी लोकसले त्यानाकडे आणं. 36 अनी फक्त तुमना कपड्यासले आमले हात लावू घा, अशी त्यासनी त्याले ईंती करी; तवय जितलासनी त्याले हात लावा तितला सर्वां बरा व्हईनात.

15

परंपराना प्रभु
(मार्क ७:१-१३)

1 मंग यरूशलेमतीन परूसी अनं शास्त्री येशुकडे ईसन बोलणात, 2 तुमना शिष्य पुर्वजसना रितीरिवाज का बर मोडतस? कारण जेवणना पहिले त्या हात धोतस नही. 3 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, तुमना रितीरिवाजकरता तुम्हीन की देवनी आज्ञा का बर मोडतस? 4 कारण देवनी सांगेल शे की, तू “तुना बाप अनी तुनी माय यासना मान ठेव,” अनी जो कोणी बापनी किंवा मायनी निंदा करस त्याले मरणदंडनी शिक्षा व्हई; 5 पण तुम्हीन सांगतस की, जो कोणी स्वऱ्याना माय बापले अस सांगी, मी जे तुमले देणार व्हेतु, ते मी देवले अपणं करी टाकं. 6 त्यानी स्वतःना मायबापना मान नही ठेवा तरी चाली, हाई सांगीन तुम्हीन तुमना रितीरिवाजकरता देवनं वचन मोडी टाकेल शे. 7 अरे डॉगीसवन, यशया संदेशानी तुमनाबद्दल बरोबर भविष्य करेल शे की, 8 ह्या लोके तोंडघाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे. 9 त्या माणसनी बनाडेल विधीसले मनं शास्त्र मानिसन शिकाडतस अनं बिनकामनी मनी भक्ती करतस.

अशुध्द करनारी गोष्ट

10 तवय त्यानी लोकसनी गदींले जवळ बलाईन सांगं, ऐका अनं समजी ल्या. 11 जे तोंडमा जास ते माणसले अशुध्द करस नही, तर जे तोंडमाईन निघस ते माणसले अशुध्द करस. 12 नंतर शिष्य ईसन त्याले बोलणात, हाई वचन ऐकीन परूसी नाराज व्हयनात, हाई तुमले समजनं का? 13 त्यानी उत्तर दिधं की, ज्या ज्या रोपटा मना स्वर्ग माधला बापनी लायेल नही, त्या त्या उपटाई जातीन. 14 त्यासले राहु घा; त्या आंधया मार्गदर्शक शेतस, अनी आंधया आंधयाले ली जाई तर दोन्ही बी खड्डामा पडतीन. 15 पण त्याले बोलना, हाऊ दुष्टात आमले फोडीन सांगं, 16 तो बोलना, तुमले बी अजून समजनं नही का? 17 जे तोंडमा जास ते पोटेमा उतरस अनं नंतर शरिरबाहेर टाकाय जास, हाई तुमले समजत नही का? 18 त्या तोंडमाईन निघस ते मनमातीन येस अनं माणसले अशुध्द करस. 19 मनमातीन दुष्ट ईंचार, खून, व्यभिचार, चारकर्म, चोरया, खोटा साक्षी, गाळ्या, निंदा, ह्या निघतस. 20 ह्या गोष्टी माणसले अशुध्द करतस; हात न धोता जेवण करानं हाई माणसले अशुध्द करस नही.

कनानी बाईना ईंवास
(मार्क ७:२४-३०)

21 नंतर येशु तडेन निधीन सोर अनं सिदोन प्रांतमा गया; 22 अनी दखा, त्या प्रांतमातीन एक कनानी बाई ईसन वरडीन बोलनी, प्रभु, दावीदना पोर्त्या, मनावर दया कर, मनी पोर्तले दुष्ट आत्मा पलतका तरास दि रहाईना शे. 23 तरी तो तिले काहीच नही बोलना; तवय त्याना शिष्यसनी जोडे ईसन त्याले ईंती करी की, तिले परत धाडी घा; कारण ती आमनामांगे वरडत ई राहिनी. 24 त्यानी उत्तर दिधं, माले इझ्राएलना खानदानमधला दवडायेल मेढरसशिवाय दुसरा कोणाचकरता धाडेल नही शे. 25 तवय ती ईसन त्याना पाया पडीन बोलनी, प्रभुजी, माले मदत करा. 26 येशूनी उत्तर दिधं, पोर्त्यासनी भाकर लिसन कुत्राले टाकानी हाई बराबर नही शे.

27 ती बोलनी, बराबर शे, प्रभु; पण कुत्रा बी आपला मालकना ताटमातीन पडेल उष्ट खातस. 28 तवय येशूनी तिले उतर दिधं, बाई, “तुना ईंवास मोठा शे, जशी तुनी ईच्छा शे तस तुनाकरता होवो; अनी त्याच येळले तिनी पोर बरी व्हयनी.”

बराच रोगी बरा व्हतस

29 नंतर येशु तडेन निधीन गालील समुद्रजोडे वना, अनं डोंगरवर जाईन बठना 30 मंग लोकसनी गदीं त्यानाकडे वनी; त्यासनासंगे लंगडा, पांगया, आंधया, मुक्का अनं दुसरा बराच जण व्हातात; त्यासले त्यासनी त्याना पायजोडे ठेई दिधं अनी त्यानी त्यासले बरं कर. 31 लोकसनी गदींनी हाई दखं की मुक्का बोलतस, पांगया बरा व्हतस, लंगडा चालतस अनं आंधया दखतस तवय लोके आश्चर्यचकती व्हयनात अनी त्यासनी इझ्राएलना देवना गौरव करा.

चार हजार लोकसले जेवण
(मार्क ८:१-१०)

32 मंग येशूनी आपला शिष्यसले बलाईन सांगं, माले लोकसनी किंव ई राहीनी, कारण तिन दिनपाईन त्या मनासंगे शेतस अनी त्यासनाजोडे खावाले काहीच नही; कदाचित त्या वाटमा मरगळेलना मायक पडतीन; म्हणीन त्यासले भूक्या धाडानी मनी ईच्छा नही शे. 33 शिष्यसनी त्याले सांगं, असा जंगलमा इतला लोकसनी भूक मिटी इतल्या भाकरी आमनाजोडे कोठेन येतीन? 34 येशूनी त्यासले ईंचार, तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? त्या बोलणात सात भाकरी अनं काही धाकला मासा. 35 मंग त्यानी लोकसनी गदींले जमीनवर बटाले सांगं. 36 नंतर त्यानी त्या सात भाकरी अनं धाकला मासा लिसन देवना उपकार मनीन; त्या मोडीसन शिष्यसले दिध्यात अनं शिष्यसनी ते लोकसले वाटी दिध्यात. 37 मंग त्या सर्वां खाईसन तस व्हयनात अनी उरल तुकडसना सात टोपला भरी लिधात. 38 जेवडासनी खादं त्यानामा बाया अनं पोर्त्या सोडीसन चार हजार माणसे व्हातात. 39 मंग लोकसनी गदींले घर धाडावर तो नावमा बशीन मगदानना प्रांतमा वना.

16

चिन्ह दखाड अशी मागणी

(मार्क ८:११-१३; लूक १२:५४-५६)

1 तवय परूसी अनी सदुकी यासनी ईसन येशूनी परिक्षा दखाकरता, त्याले सांगं आमले आकाशमातील काहीतरी चिन्ह दखाड. 2 त्यानी त्यासले उत्तर दिधं, जवय संध्याकाय व्हस तवय तुम्हीन सांगतस, थंडावा राही कारण आकाश लाल शे; 3 अनी तुम्हीन पहाटले म्हणतस, आज वादळी वारा सुटी, कारण आकाश लाल भयानक शे, आकाशना लक्षणं तुमले वळखाणं जमस पण काळना लक्षणं तुमले वळखता येतस नही! 4 हाई दुष्ट अनं व्यभिचारी पिढी चिन्ह मांगस, पण इले योना संदेशाना चिन्हशिवाय दुसरा चिन्ह मिळाव नही. मंग येशु त्यासले सोडीसन निधी गया.

परूसी अनं सदुकी यासना खमीर

(मार्क ८:१४-२१)

5 नंतर शिष्य दुसरी बाजूले गयात पण त्या भाकरी लेवाले ईसरी गयात. 6 तवय येथे त्यासले बोलना, परूसी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राह. 7 तवय त्या चर्चा करीसन एकमेकसले बोलणात, आपण भाकरी लयातु नही म्हणीन हाऊ असा बोली राहीना. 8 पण येशु हाई वळखीन बोलना, अरे ओ अरेईवासीहो, तुम्हीन मनमा अस का बर आणतस की, आपलाजोडे भाकरी नही शेतस म्हणीन हाऊ अस बोली राहीना. 9 तुमले अजून नही समजनं का, पाच हजार लोकसकरता पाच भाकरी व्हल्यात तवय तुम्हीन कितला टोपला उचलात? 10 तसाच चार हजार लोकसले सात भाकरी वाटावर कितला टोपला उचलात; यानी तुमले आठवण नही काय? 11 मी भाकरीसनाबद्दल बोलुन नही, हाई तुम्हीन समजी का बर लेतस नही? पण मी तुमले हाई सांगस की, तुम्हीन परूसी अनं सदुकी यासना खमीरपाईन सावधान राहा. 12 तवय त्यासले

समजून की, त्यानी भाकरना खमीरबद्दल नही, तर परस्त्री अनं सदुकी यासना शिष्यणबद्दल सावध रहावोले सांगं.

पेत्र येशुले ख्रिस्त मानस

(मार्क ८:२७-३०; लूक ९:१८-२१)

13 नंतर फिलीप्पना कैसरियाणा गावसमा येवावर, येशुनी त्याना शिष्यसले ईंचारं, मनुष्यना पोर्याले लोक काय म्हणतस? 14 *त्यासनी उत्तर दिधं, काही म्हणतस बासिस्मा करनारा योहान, काही म्हणतस एलिया, अनी बाकीना थिर्मया किंवा संदेशिमधला एक, असा म्हणतस. 15 त्यानी त्यासले ईंचारं, पण "तुम्हीन काय म्हणतस, मी कोण शे?" 16 *शिमोन पेत्रनी उत्तर दिधं, तुम्हीन जिवत देवना पोर्या ख्रिस्त शेतस. 17 येशु त्याले बोलना, योनाना पोर्या शिमोन तु धन्य शे, कारण हाई रक्त मांसना माणुसपाईन नही, तर मना स्वर्गमधला बापनी हाई तुले प्रकट करेल शे. 18 आखो मी तुले हाई बी सांगस, पेत्र खडक शे अनी हाऊ खडककरच मी मनी मंडळी बनावसु, अनी नरकनी कोणतीच शक्तीना त्यावर प्रभाव पडाव नही. 19 *मी तुले स्वर्गना राज्यना कितल्ल्या दिसु, अनी पृथ्वीवर जे काही तु बंद करशी ते स्वर्गना बंद कराई जाई, अनी पृथ्वीवर जे काही तु उघडशी ते स्वर्गना उघडाई जाई. 20 तवय त्यानी शिष्यसले बजाईन आज्ञा करी की, मी ख्रिस्त शे हाई कोणले सांगु नका.

स्वतःना मृत्यु अनं पुनरुत्थानबद्दल येशुनी करेल भविष्य

(मार्क ८:३१-३४; लूक ९:२२-२७)

21 त्या येशुपाईन येशु त्याना शिष्यसले सांगु लागना, हाई व्हवानं आवश्यक शे का, "मी यःशुलेमले जासु वडील लोक, मुख्य याजक अनं शास्त्री यासनाकडतीन मना भलता छळ व्हई, माले मारी टाकतीन अनं तिसरा दिनले मी परत जिवत व्हसु." 22 तवय पेत्र त्याले बाजूले लई गया अनं विरोध करी बोलना, प्रभुजी, तुमनावर दया होवो, अस तुमनासंगे व्हणाच नही. 23 पण तो वडीलपन पेत्रले बोलना, अरे सैतान, मनासमोरतीन निधी जाय; तु माले आडफाटा शे; कारण देवना गोष्टीसकडे तुन ध्यान नही, माणुससना गोष्टीसकडे शे.

येशुना मांगे चालाना अर्थ

24 *पण येशुनी त्याना शिष्यसले सांगं, मनामांगे येवानी ज्यानी ईच्छा शे त्यानी स्वतःना त्याग कराना अनी स्वतःना क्रुसखांब उचलीसच मनामांगे चालान. 25 *कारण जो कोणी स्वतःना जिव बचावडाले दखी तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता स्वतःना जिव गमाडी त्याले तो परत मिळी. 26 माणुसले जगमाबलं सर्व सुख भेटणं अनी स्वतःना जिव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? किंवा माणुस स्वतःना जिवना बदलामा काय दि? 27 *कारण मनुष्यना पोर्या स्वर्गांतुससंगे आपला बापना गौरवमा ई, तवय तो प्रत्येकले ज्याना त्याना कामप्रमाणे प्रतिफळ दि, 28 मी तुमले सत्य सांगस की, काहीजण आठे असा उभा शेतस की, त्या मनुष्यना पोर्याले त्याना राज्यमा त्याले दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुच नही;

17

येशुनं दिव्य रूप

(मार्क ९:२-१३; लूक ९:२८-३६)

1 मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब अनं त्याना भाऊ योहान यासले एक उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. 2 तवय त्याना रूप त्यासनासमोर बदलनं; त्याना चेहरा सूर्यनामायक तेजस्वी व्हयना, त्याना कपडा धवळा शुभ्र व्हयनात. 3 तवय दखा, मोशे अनं एलिया ह्या त्यानासंगे बोलताना त्यासले दखायनात. 4 मंग पेत्र येशुले बोलना, प्रभुजी आपण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई; तुमनी ईच्छा व्हई तर मी आठे तिन मंडप बनाडस; तुमनासाठे एक, मोशेकरता एक, अनं एलियाकरता एक. 5 *तो बोली राहिता तेवढामा, दखा, तेजस्वी ढगनी त्यासले झाकी दिधं अनी दखा, ढगामातीन अशी वाणी व्हईनी; हाऊ मना पोर्या, माले परमप्रिय शे, ढगानावर मी खूश शे; तुम्हीन यानं ऐका. 6 हाई ऐकीन येशुना शिष्य भलता घाबरणात अनं पालथा पडी गयात. 7 तवय येशु त्यासनाजोडे ईसन हात

लाईन बोलना, ऊठा, घाबरु नका. 8 मंग त्यासनी वर दखं तवय त्यासले येशुशिवाय कोणीच दखायनं नही. 9 नंतर त्या डोंगरवरातीन खाल उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, मनुष्यना पोर्या मरेल मातीन परत जिवत व्हई तोपावत हाई गोष्ट कोणलेच सांगु नका. 10 त्यावर त्याना शिष्यसनी त्याले ईंचारं की, एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का वर म्हणतस? 11 येशुनी उत्तर दिधं, "एलिया" ईसन सर्वकाही सुधारी हाई खरं शे. 12 *पण मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यासनी त्याले न वळखता त्यासना मनले पटनं तसं त्यानासंगे करं; तसच मनुष्यना पोर्याले बी त्यासनाकडतीन छळ सहन करना पडी. 13 तवय शिष्यसले समजून, हाऊ बासिस्मा करनारा योहानबद्दल बोली राहीना.

दुष्ट आत्मा लागेल पोर्या बरा व्हस

(मार्क ९:१४-२९; लूक ९:३७-४३)

14 नंतर त्या लोकसजोडे वनात तवय एक माणुस येशु समोर ईसन गुडघा टेकीन बोलना, 15 प्रभुजी मना पोर्यावर दया करा, कारण त्याले मिर्गी येस, त्याले भलता तरास व्हस; तो घडीघडी आगमा अनं पाणीमा पडस. 16 म्हणीन मी त्याले तुमना शिष्यसकडे आण, पण त्यासनाघाई तो बरा व्हयना नही. 17 तवय येशुनी उत्तर दिधं, अरे ओ भ्रष्ट पिढी, कोठपावत मी तुमनासंगे रहासु? कोठपावत तुमनं सहन करसु? त्या पोर्याले मनाकडे लई या. 18 मंग येशुनी दुष्ट आत्माले आज्ञा दिधी, तवय त्या पोर्यामातीन तो निधी गया अनी त्याच येठले पोर्या बरा व्हयना. 19 नंतर शिष्य एकांतमा येशुजोडे ईसन बोलणात, आमनाघाई तो दुष्ट आत्मा का वर नही निघना? 20 *त्यानी त्यासले सांगं, तुमना बिनईंचासमये; कारण मी तुमले सत्य सांगस की, जर तुमनामा राईना दाणा एवढा जरी ईंचास व्हई तर हाऊ डोंगरले आठेन तिकडे सरक अस तुम्हीन सांगं तर तो सरकी; अनं तुमले काहीच अशक्य रहावाव नही. 21 तरी बी हाई भूतनी जात प्रार्थना अनं उपासशिवाय निघस नही.

दुसरांदाव येशुनी स्वतःना मृत्युबद्दल करेल भविष्य

(मार्क ९:३०-३२; लूक ९:४३-४५)

22 त्या गालील नगरमा गोया व्हयनात तवय येशु त्यासले बोलना, मनुष्यना पोर्याले लोकसना हातमा धरीन देतीन. 23 त्या माले मारी टाकतीन अनी तिसरा दिनले तो परत जिवत व्हई, तवय त्या बचतासच नाराज व्हयनात.

मंदिरना कर

24 जवय त्या कफर्णहूम गावमा वनात तवय मंदिरना कर गोया करनारानी पेत्रले ईंचारं, तुमना गुरू मंदिरना कर नही देस का? 25 तो बोलना, हा देस, मंग तो घरमा येवावर काही बोलाना पहिलेच येशुनी त्याले ईंचारं, शिमोन, तुले काय वाटस? पृथ्वीवरला राजा कोणाकडतीन कर लेतस? आपला पोर्यासकडतीन की परकासकडतीन? 26 तो बोलना, परकासकडतीन मंग येशु त्याले बोलना, म्हणीन पोर्या कर भरापाईन मुक्त शेतस. 27 पण त्यासनाकरता आपण अडथळा बनाले नको, म्हणीन तु समुद्रमा जाईसन गळ टाक; अनी जो मासा पहिले वर ई, तो मासा धरीन त्यानं तोंड उघाड; म्हणजे तुले दोन रूपया सापडतीन त्या लिसन मनाबद्दल अनं तुनाबद्दल त्यासले दे.

18

स्वर्गना राज्यमा मोठा कोण?

(मार्क ९:३३-३७; लूक ९:४६-४८)

1 *त्या येठले शिष्य येशुकडे ईसन बोलणात, स्वर्गना राज्यमा मोठा कोण? 2 तवय त्यानी एक धाकला पोर्याले बलाईन त्याले त्यासना मझार उभं कर अनी बोलना; 3 *मी तुमले सत्य सांगस, की, तुमनं मन बदलाशिवाय अनं तुम्हीन धाकला पोर्यासना मायक व्वावाशिवाय स्वर्गना राज्यमा तुमना प्रवेश व्हावुच नही. 4 यामये जो कोणी स्वतःले ह्या धाकला पोर्यासना मायक नम्र करी, तोच स्वर्गना राज्यमा मोठा व्हई; 5 अनी जो कोणी मना नावतीन असा धाकला पोर्याले जवळ करी त्यानी माले जोडे करं अस व्हई

* 16:14 १६:१४ मत्तय १४:२३,२४; मार्क ९:२४,२५; लूक ९:७,८

* 16:16 १६:१६ योहान ६:२६,२९

* 16:19 १६:१९ मत्तय ९:८,९; योहान २०:२३

* 16:24 १६:२४ मत्तय १०:३८; लूक १०:२७

* 16:25 १६:२५ मत्तय १०:२९; लूक १०:३३; योहान १२:२५

* 16:27 १६:२७ मत्तय २०:२३; रोम २:६

* 17:5 १७:५ मत्तय २२:७; २२:१२; मार्क ११:२१

लूक ३:२२

* 17:5 १७:५ २ पेत्र १:१७,१८

* 17:12 १७:१२ मत्तय १४:१४

* 17:20 १७:२० मत्तय २१:२९; मार्क ११:२३; १ करिथ १३:२

* 18:1 १८:१ लूक २४:२४

* 18:3 १८:३ मार्क १०:२५; लूक १८:२७

आडफाटा आणनारासले इशारा

(मार्क १:४२-४८; लूक १७:१२)

6 अनी जो कोणी मनावर ईश्र्वास ठेवणारा या धाकलासपैकी एखादाले जरी पाप कराले प्रवृत्त करस, त्याना गळामा जातानी मोठी तळी बांधीन समुद्रमा खोल पाणीमा बुडाई देवाणं यामा त्यान हित शे. 7 आडफाटासमुये जगना धिक्कार असो! आडफाटा तर येतीनच, पण जो माणूस आडफाटा लई, त्याना धिक्कार असो! 8 तुना हात किवा तुना पाय तुले आडफाटा करी तर त्या तोंडीन फेक्री दे; दोन हात किवा दोन पाय राहिसन सार्वकालिक अग्नीमा पडापेक्षा लंगडा व्हईसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. 9 तुना डोयानी आडफाटा करा, तर तो उपटी टाक; दोन डोया राहिसन अग्नीनरकमा पडापेक्षा एक डोया राहिसन सार्वकालिक जिवनमा जावानं हाई तुनाकरता चांगल शे. 10 “दखा, तुम्हीन ह्या धाकला लेकरसपैकी एकले बी तुच्च मानु नका; कारण, मी तुमले सांगस की, स्वर्गमा त्यासना देवदूत मना स्वर्ग माधला बापन तोंड कायम दखतस.” 11 आखो ज्या दवडायेल शेतस त्यासनं तारण कराले मनुष्यना पोरया येल शे.*

दवडायेल मेंढरुना दृश्टांत

12 तुमले काय वाटस; जर एक माणूसजोडे शंभर मेंढरं शेतस अनी त्यामातीन एक मेंढरु दवडीं गयं, तर तो माणूस त्या नव्यानच मेंढरसले डोंगरावर सोडीन त्या दवडेलें मेंढरुले दखाले जावाव नही का? 13 कदाचित् ते त्याले सापडन तर, त्यानाकडे ज्या नव्यानच मेंढरं सुरक्षित व्हाता त्यासनापेक्षा जास्त आनंद त्याले ते मेंढरु सापडावर व्हई, हाई मी तुमले सत्य सांगस. 14 तसच ह्या धाकलासनामाधला कोणाच नाश व्हावले नको अशी तुमना स्वर्ग माधला बापनी ईच्छा शे.

भाऊ बहिणीसना पाप

15 जर तुना भाऊ पाप करी, तर जा अनी त्याले एकांतमा लई जाईन समजाड, जर त्यानी तुनं एकं तर तुना भाऊ तुले परत भेटी गया. 16 पण त्यानी जर तुनं नही एकं तर तु आखो दोन एक जणसले तुनासंगे लई जा; यानाकरता की, तुम्हीन दोन्ही जे बोलशात त्या प्रत्येक शब्दना ज्या दोन किवा तीन शेतस त्या साक्षीदार राहतीन अनी त्या बी समजाडतीन. 17 अनी जर त्यानी त्यासनं बी एकं नही तर मंडळीले सांग; अनी त्यानी मंडळीनं बी नही एकं तर, तो तुनासाठे एक जकातदार किवा परकानामायक व्हावो.

विरोध करानं अनी परवानगी देवानं

18 मी तुमले सत्य सांगस की, जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर बंद करशात ते स्वर्गमा बंद व्हई; अनी जे काही तुम्हीन पृथ्वीवर खोलशात, ते स्वर्गमा खोलाई जाई.

एकर प्रार्थना

19 आखो मी तुमले सत्य सांगस, पृथ्वीवर तुमना मातीन दोनजण कोणतीही एक गोष्टकरता एकचित् व्हईन ईंन्ती करतीन तर ती ईंन्ती मना स्वर्ग माधला बापकडतीन पुरी कराई जाई; 20 कारण जठे दोन किवा तिन जण मना नावतीन एकर जमतस, तठे त्यासनामा मी शे.

निर्दय सेवकना दृश्टांत

21 तवय पेत्र येशुकडे ईसन बोलना, प्रभुजी मना भाऊनी मनाविरुध्द अपराध करा, तर मी त्याले कितला दाव माफ करू? सात दाव का? 22 येशूनी त्याले सांगं, मी तुले अस नही म्हणस की, सात दाव, तर सातना सत्तरदाव कर. 23 यामुये स्वर्गनं राज्य एक राजाना मायक शे; त्या राजाले आपला सेवकसकडतीन हिशोब ल्यावा अस वाटनं; 24 अनी जवय तो हिशोब ली राहिता तवय ज्यानावर कोटी रुपया कर्ज व्हत्त त्याले त्यानाकडे आण. 25 पण त्यान्याकडे कर्ज फेडाले काहीच नव्हत्त म्हणीन त्याना मालकनी हुकूम करा की, त्यानी बायको, पोरया अनं त्यानं जे काही व्हई ते ईकीसन त्यानी कर्ज फेडानं. 26 तवय त्या दासनी त्याना पाया पडईसन सांगं, माले वागाडी ल्या, म्हणजे मी सर्वकाही फेडी दिसु 27 तवय त्या धनीले त्यानी दया वनी अनी त्यानी त्याले अनं त्यानं

कर्ज बी माफ करी दिधं. 28 तंठे सेवक बाहेर गया अनी ज्यानाकडे त्याना शंभर दिनार रुपया बाकी व्हातात असा त्याना जोडीना सेवक त्याले दखायना, तवय त्यानी त्या सेवकनी गचांडी धरीन बोलना, तुनाकडे मनं जे लेणं शे ते दे. 29 त्या सेवकनी पाया पडीन रावण्या करात, माले वागाडी ले, म्हणजे तुनं देणं मी फेडी दिसु; 30 पण त्यानी त्यानं अजिबात एक नही तो कर्ज फेडत नही तोपावत त्यानी त्याले बदिगृहमा टाकी दिधं. 31 तवय हाऊ घडेल प्रकार दखीसन त्यानासंगेना सेवकसले दुःख व्हयनं अनी त्यासनी ईसन सर्वां प्रकार आपला मालकले सांगा. 32 तवय त्याना मालकनी त्याले बलाईन सांगं, अरे दुष्ट सेवका, तु माले ईंन्ती करी अनी मी तुनं सर्व कर्ज माफ करं; 33 जशी दया मी तुनावर करी, तशी तुले तुना जोडीदार सेवकवर करता नही वनी का? 34 मंग त्याना मालकनी संतापमा त्याले सर्व कर्ज फेडस तोपावत शिक्षा भोगाकरता बंदीगृहमा ताबामा दिधं. 35 जर तुम्हीन प्रत्येक आपापला बंधुजणसले ममापाईन माफ कराव नही, तर मना स्वर्ग माधला बाप बी तुमनासंगे तसच करी.

19

सुटपत्रना प्रश्न

(मार्क १०:१-१२)

1 नंतर अस व्हयनं की, हाई बोलनं समाप्त कराव येशु गालीलमाईन निधीन यार्देन नदीना पलीकडला यहूदीया प्रदेशामा गया. 2 तवय लोकसनी गदीं त्यानामगे गर्थी; तठे त्यानी त्यासले बरं करं. 3 नंतर परूसी त्यानाकडे ईसन त्यानी परिक्षा दखाकरता बोलणात, बायकोले कोणतं बी कारण वरतीन सोडी देवाणं हाई योग्य शे का? 4 येशूनी त्यासले उत्तर दिधं, हाई तुमना वाचामा वनं नही का, की ज्यानी त्यासले निर्माण करं, “यामुये सुरवातलेच पुरुष अनी स्त्रीले बनाई.” 5 अनं सांगं, “यामुये पोरया माय बापले सोडीसन बायकोसंगे कायम राही अनी त्या एकदेह व्हातीन.” 6 यामुये पुढे त्या दोन नहीत एकदेह असा शेतस म्हणीन “देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडाना प्रयत्न करानं नही” 7 त्या त्याले बोलणात, तर “बायकोले सुटपत्र दिसन तिले सोडानं” अशी आज्ञा मोशेनी का बर दिधी? 8 येशूनी त्यासले सांगं, तुमना निर्दय मनमुये मोशेनी तुमले तुमन्या बायका सोडु दिश्यात पण सुरवात पाईन अस नव्हत्त. 9 मी तुमले सत्य सांगस की, जो कोणी आपली बायकोले व्यभिचारना कारणातीन सोडीन दुसरी करस तो व्यभिचार करस; अनी जो कोणी अशी सोडेल बाईसंगे लगिन करस तो बी व्यभिचार करस. 10 शिष्य त्याले बोलणात, जर माणुसना आपली बायकोसंगे असाच संबंध रहास तर लगिन न करेलच बरं. 11 त्यानी त्यासले सांगं, हाई वचन सर्वासघाई पाळाई जास नही; ज्यासले हाई दान देयल शे, त्यासनाघाईस हाई पाळाई जास. 12 कारण काहीजण मायना कोखपाईन नपुंसक जन्मले येल शेतस, माणुसनी बनाडेल असा बी नपुंसक शेतस, अनी स्वर्गना राज्यकरता स्वतःले नपुंसक करी लिधं असा बी शेतस. ज्याले हाई स्विकारता येस तोच स्विकारस.

येशु धाकला पोरयासले आशिर्वाद देस

13 नंतर येशूनी लेकरसवर हात ठिसन प्रार्थना कराले पाहिजे म्हणीन त्यानाजोडे त्यासले आण; पण शिष्यसनी आणनारासले धमकाड. 14 येशु बोलणा, बालकसले मनाकडे येऊ घा त्यासले मना करु नका, कारण स्वर्गनं राज्य यासना मायकसनंच शे. 15 मंग त्यासनावर हात ठेईन आशिर्वाद दिसन तो तठेन निघी गया,

श्रीमंत तरुण

(मार्क १०:१७-३१; लूक १८:१७-३०)

16 नंतर दखा, एकजण ईसन येशुले बोलना, गुरजी, माले सार्वकालिक जिवन मिळावं म्हणीन मी कोणतं चांगलं काम करू? 17 त्यानी त्याले सांगं, माले चांगलंपणबद्दल का बर ईचारस? चांगलं अस एकच शे, जर तु सार्वकालिक जिवनमा प्रवेश कराले दखस तर देवनी आज्ञा पाड. 18 त्यानी त्याले ईचारं, कोणत्या? येशूनी सांगं, “मनुष्यहत्या करु नको, चोरी करु नको, खोटी साक्ष देऊ नको. 19 आपला बाप अनी आपली

* 18:8 १८:८ मन्थ ५:३० * 18:9 १८:९ मन्थ ५:३१ * 18:10 १८:१० लूक ११:२० * 18:11 १८:११ आखो ज्या दवडायेल शेतस त्यासनं तारण कराले मनुष्यना पोरया येल शे. काही जुना शाहूभागा हाई वचन वाचाले भेटस नही * 18:15 १८:१५ लूक १७:३ * 18:18 १८:१८ मन्थ १४:१९; योहान २०:२३ * 18:21 १८:२१ लूक १७:३,४ † 18:28 १८:२८ (एक चांदीना शिक्का) (एकदिनारा) एक दिननी मजुरी. * 19:5 १९:५ उत्पत्ती २:२४ * 19:7 १९:७ मन्थ ५:३१ * 19:7 १९:७ निर्गम २४:२-४ * 19:9 १९:९ मन्थ ५:३१; १ करिथ ७:१७,१९

माय यासना मना राख" अनी जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रिती कर. 20 तो तरुण त्याले बोलना, मी हाई सर्व पाळिले शे; मनामा अजुन काय कमी शे? 21 येशूनी त्याले सांगं, तुले परीपूर्ण होणं शे, तर जाय, तुनी धनदौलत इकीसन गरीबसले दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी; अनी वचन, मनामागे ये. 22 पण हाई ऐकीसन तो दुःखी व्हईन निधी ग्या, कारण त्यानाकडे भरपूर धनदौलत व्हती. 23 तवय येशूनी आपला शिष्यसले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, स्वर्गना राज्यमा धनवानसना प्रवेश व्हणं कठीण शे. 24 आखो तुमले सांगस, देवना राज्यमा धनवानसना प्रवेश व्हणं यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे. 25 हाई ऐकीन शिष्य भलताच थक्क व्हईसन बोलणात, तर मंग कोणं ताराण व्हई? 26 येशूनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, हाई मनुष्यले अशक्य शे, "देवले तर सर्व शक्य शे" 27 तवय पेत्र त्याले बोलना, आम्हीन सर्व सोडीसन तुमना मागे येल शेतस, तर आमले काय भेटी? 28 येशूनी त्यासले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, जवय सर्वकाही परत नव व्हई जाई, तवय मनुष्यना पोर्या आपला गौवीरा राजानवर बठी, तवय मनामागे चालणारा तुम्हीन बारा राजासनसवर बठीन इन्झाएलसना बारा वंशसना न्यायनिवाडा करशात. 29 आखो ज्यानी कोणी मना नावतीन घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोर्या किंवा वावर सोडेल शेतस, त्याले हाई शंभरपट भेटीन सावंकालिक जिवन हाई वतन भेटी. 30 तरी बराच जणससगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हतीन अनं ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हतीन.

20

द्राक्षमयामधला मजुरसना दृशंत

1 "स्वर्गना राज्य त्या घरमालकना मायक शे; जो आपला द्राक्षमयामा रोजी मजूर लावाकरता सकायमा बाहेर निघना." 2 अनी त्यानी रोजनी मजुरी एक चांदिना शिकका ठराईन मजुरसले द्राक्षमयामा धाडी दिधं. 3 मंग तो जवळपास नऊ वाजाले घरना बाहेर गया, तवय त्यानी काही जणसले बजाप्रमा रिकामं उभं दखं. 4 तो त्यासले बोलना, तुम्हीन बी द्राक्षमयामा जा, जी मजुरी व्हई ती मी तुमले दिसु; अनी त्या गयात. 5 मंग जवळपास बारा वाजता अनं तिन वाजता तो बाहेर गया तवय पण त्यानी तसच करं. 6 जवळपास पाच वाजाले तो बाहेर गया, तवय आखो कित्येक जणसले रिकाम उभं दखं. तवय त्यानी त्यासले ईंचारं, तुम्हीन पुरा दिन का बर अठे रिकामा उभा राहेल शेतस? 7 त्या त्याले बोलणात, आमले कोणी कामवर लाय नही म्हणीन त्यानी त्यासले सांगं, तुम्हीन बी मना द्राक्षमयामा जा. 8 मंग संध्याकायले द्राक्षमयामा मालकनी त्याना कारभारीले सांगं, मजुरसले बलाई आनं अनी शेवटला मजुरसपाईन सुरवात करीसन पहिला मजुरपावत त्यासले मजुरी दे. 9 तवय जवळपास संध्याकायना पाच वाजता ज्यासले कामवर लायल व्हतं त्यासले पुरा रोज एक चांदिना शिकका भेटना. 10 मंग पहिला मजूर वनात अनी आपले त्यासनापेक्षा जास्त मजुरी भेटी अस त्यासले वाटणं, पण त्यासले बी तेवढाच रोज भेटना. 11 तो त्यासनी लेवानंतर त्या मालकबद्दल कुरकुर करीसन बोलणात, 12 ह्या शेवटलासनी एकच तास काम करा अनी आम्हीन दिनभर ऊनातन्हमा कष्ट करत तरी तुम्हीन आमले अनी त्यासले मायकच रोज दिधा. 13 तवय त्यानी मजुरसमधला एकले उत्तर दिधं, अरे दोस्त, मी तुनावर अन्याय नही करा. हाईच मजुरीमा दिनभर काम करणं, हाई आपलं ठरल व्हतं ना. 14 जे तुले भेटेल शे ते लिसन निधी जाय; जेवढं तुले तेवढं शेटवनासले पण देवानं अशी मनी ईच्छा शे. 15 जे मनं शे त्यानं मी मना मजीप्रमाणे करसु, मी कोणी बांधायेल शे का? मनं उदार वागनं तुना डोयामा येस का? 16 यामाप्रमाणेच शेवटला त्या पहिला अनी पहिला त्या शेवटला व्हतीन.

तिसरांदाव येशूनी स्वतःना मृत्युबद्दल करेल भविष्य

(मार्क १०:३२-३४; लूक १८:३१-३४)

17 यरूशलेमले जाताना येशूनी वाटमा त्याना बारा शिष्यसले एकांतमा लई जावन सांगलं, 18 दखा, आणण यरूशलेमले जाई राहिसुत; मनुष्यना पोर्याले मुख्य याजक *अनं शास्त्री यासना हवाले करतीन, त्या त्याले मरणदंडसाठे दोषी ठरावतीन. 19 त्या त्यानी थट्टा कराले, फटका माराले

अनं क्रूसखांबवर खियाले त्याले गैरयहूदीसना हवाले करतीन अनी तिन दिनमा तो परत जिवत व्हाले.

एक मायनी ईंनती
(मार्क १०:३५-४५)

20 तवय जूदनीना पोर्यासनी माय तिना पोर्याससगे येशूकडे गई अनी त्याना पाया पडीसन त्याले एक ईंनती करी 21 येशूनी तिले ईंचारं, तुले काय पाहिजे? ती त्याले बोलनी, तुना राज्यमा मना ह्या दोनही पोर्यासमाधला एकले उजवीकडे अनी दुसराले तुना डावीकडे देनं, अशी मनी ईच्छा शे. 22 येशूनी तिले उत्तर दिधं की, तुम्हीन काय मांगी राहीनात तुमले समजत नही. जो प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ईं का त्या त्याले बोलनात, पिता ईं. 23 त्यानी त्यासले सांगं, मना प्याला तुम्हीन पिशात हाई खरं, पण मना उजवीकडे अनं डावीकडे बसना अधिकार देनं मनाकडे नही शे, तर ज्यासनाकरता मना बापनी हाई जागा तयार करेल शे, हाई त्यासनाकरता शे. 24 हाई गोरे ऐकीन दहा शिष्यसले त्या दोनही भाऊसना राग वना. 25 येशूनी त्यासले बलाईसन सांगं, गैरयहूदीसमा अधिकारी प्रभूत्व चालाडतस अनं मोठा लोक ईंनती आणण गाजाडतस हाई तुमले माहीत शे. 26 *पण तुमनामा तसं व्हावले नको; म्हणीन तुमनामा ज्याले कोणले श्रेण होणं शे, त्यानी पहिले तुमना सेवक व्हावले पाहिजे. 27 अनी तुमनामा ज्याले पहिला व्हावनी ईच्छा शे, त्यानी तुमना दास व्हावले पाहिजे. 28 यामुये मनुष्यना पोर्या सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी बराच लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येल शे.

दोन आंधयासले दृष्टीदान

(मार्क १०:४६-५२; लूक १८:३५-४३)

29 मंग त्या यरीहो शहरतीन जाई राहीतात तवय लोकसनी मोठी गदी त्यासना मागे चाली राहीती. 30 तवय दखा, वाटवर बशेल दोन आंधयासनी येशू जवळतीन जाई राहीना, हाई ऐकीन, त्या वरडीसन बोलणात, "प्रभु, अहो दावीदना पोर्या, आमनावर दया करा." 31 तवय त्यासले लोकसनी वरू नका अस धमकाडं, पण त्या जास्तच वरडीन बोलू लागणात, "प्रभु, अहो दावीदना पोर्या! आमनावर दया करा." 32 येशूनी उभं राहीसन त्यासले बलाईन सांगं, "मी तुमनाकरता काय करू अशी तुमनी ईच्छा शे?" 33 त्या बोलणात, "प्रभुजी, आमनी ईच्छा शे की, आमना डोया उघडी जावोत." 34 तवय येशूले त्यासनी किंव वनी त्यानी त्यासना डोयाले स्पर्श करा; तवय त्यासले लगेच दखावू लागनं, अनी त्या त्याना मांगे चालू लागणात.

21

यरूशलेममा येशूना जयोत्सवमा प्रवेश

(मार्क ११:१-११; लूक १९:२८-४०; योहान १२:१२-१९)

1 त्या यरूशलेमले ईं राहीतात तवय जैतुना डॉगरजोडे बेथफगे गावले पोहचनात; तवय येशूनी दोन शिष्यसले अस सांगीन धाडं की, 2 तुम्हीन समोरना गावमा जा, अनी तथे जाताच एक बांधेल गधडी अनं तिनाजोडे एक शिगरू तुमले दखाई; त्यासले सोडीसन मनाकडे आणा; 3 अनी जर कोणी तुमले काही ईंचारं, तर प्रभुले यानी गरज शे, अस सांगा म्हणजे त्या तुमले ते आणू देतीन. 4 संदेशपुस्तके जी भविष्यवाणी व्हायेल व्हती ती पुरी व्हावाकरता हाई व्हयनं; ते अस की, 5 शिष्योना कऱ्याले सांगा, दखा, तुना राजा तुनाकडे ईं राहीना; तो नम्र शे म्हणीन तो गधडावर, म्हणजे शिगरूवर बशेल शे.

6 तवय शिष्यसनी येशूना आज्ञाप्रमाणे करं; 7 गधडी अनं शिगरू यासले आणीन त्यासवर आपला कपडा टाकत अनं तो त्यावर बसना. 8 मंग लोकसनी गदीमातीन बराच लोकसनी त्यासना कपडा वाटवर पसारात; बाकीनासनी झाडसऱ्या बारीक फांघा तोडीन वाटवर पसारायात; 9 अनी त्यानापुढे अनं मागे चालणारा लोके गजर करीसन बोलणात, दावीदना पोर्याले होसाना*; प्रभुना नामतीन येणारा धन्यवादित असो स्वर्गलोकी "होसाना." 10 तो यरूशलेममा येवावर पुरा शहरमा च्यावच्याव व्हईनी अनी त्या बोलणात हाऊ कोण? 11 लोकसनी गदी बोलणी, गालील प्रांतना नामरेथ गावतीन येल, हाऊ "येशू" संदेश शे.

* 19:28 १९:२८ मत्तय २५:३१; लूक २१:३०

* 19:30 १९:३० मत्तय २०:१९; लूक १९:३०

* 20:16 २०:१६ मत्तय १९:३०; मार्क १०:२९; लूक १९:३०

* 20:18 २०:१८ याजक

धर्मगुरू * 20:25 २०:२५ लूक २२:२५, २६

* 20:26 २०:२६ मत्तय २३:१९; मार्क ११:३५; लूक २२:२६

* 21:5 २१:५ जखर्था १:९

* 21:9 २१:९ होसाना देवनी स्तुती

व्हवो, आमनं ताराण कर.

येशु मंदिरं न शूद्दीकरण करस

(मार्क ११:१५-१९; लूक १९:४५-४८; योहान १:१३-२२)

12 नंतर येशु मंदिरमा गया; मंदिरमा ज्या खरेदी-विक्री करी राहीतात त्या सर्वांसले त्यांनी बाहेर हाकली दिधं. सोनारसना चौरंग अनी कब्रुतर ईकनारसना बैठकी त्यांनी पालथ्या करताय. 13 *अनी त्यासले सांगं, "मना सरले पार्थना मंदिर म्हणतीन," अस शास्त्रमा लिखेले शे; पण तुम्हीन त्याले "लूटाससनी गुहा" करी राहीनात. 14 मंग आंधया अनी लंगडा मंदिरमा त्यानाकडे वनात, त्यानी त्यासले बरं करं. 15 तवय त्यानी करेल चमत्कार अनी दावीदना पोरयाले "होसानना" असा मंदिरमा गजर करनारा धाकला पोरयासले दरडीन मुख्य याजक अनं शास्त्री संतापनात, 16 अनं त्याले बोलणात, ह्या काय म्हणी राहिनत हाई तुम्हीन ऐकं का? येशुनी त्यासले सांगं, हो; "धाकला अनं दुधपेता लेकरसना तोंडघाई तु स्तुती करी लेयल शे; हाई तुम्हीन शास्त्रमा वाचं नही का?" 17 नंतर तो त्यासले सोडीन शहरना बाहेर बेथानीले गया, अनं तटेच रातले मुक्काम राहिन.

निष्फळ अजिरनं झाड

(मार्क ११:१२-१४, २०-२४)

18 मंग सकायमा येशु परत नगरमा ई राहिता तवय येशुले भूक लागणी. 19 अनी वाटवर एक अजिरनं झाड दखीसन तो त्यानाकडे गया; पण पाण्डासशिवाय त्यानावर त्याले काहीच भेटनं नही; मंग तो झाडले बोलना, यानापुढे तुले कधी फळ न येवो; अनी ते अजिरनं झाड लगेच वाळी गयं. 20 हाई दखीन शिष्यसले आश्चर्य वाटनं, अनं त्या बोलणात, अजिरनं झाड लगेच कश काय वाळी गयं? 21 *येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस, जर तुमनाका ईंवास व्हई अनं मनमा तुम्हीन शंका धरी नही, तर अजिरना झाडले जस करं, तसं तुम्हीन करशात, इतलंच नही, तर हाऊ डोंगरले तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा, अस जर म्हणशात तर ते व्हई जाई. 22 तुम्हीन प्रार्थनामा जे काही ईंवास धरीन मागशात ते सर्व तुमले भेटी.

येशुना अधिकारबद्दल प्रश्न

(मार्क ११:२७-३३; लूक २०:१-८)

23 मंग तो मंदिरमा परत जाईसन शिकाडी राहिता तवय मुख्य याजक अनी वडील लोकें त्यानाजोडे ईसन बोलणात, तुम्हीन हाई कोणता अधिकारतीन करतस अनी तुमले हाऊ अधिकार कोणी दिधा? 24 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, मी बी तुमले एक गोष्ट ईंवारस, ती मांले सांगशात तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते मी तुमले सांगस. 25 योहानना बाप्तिस्मा कोटन व्हईना? स्वर्गकडतीन की माणुसकडतीन? तवय त्या आपसमा ईंचार करू लागणात की, स्वर्गकडतीन अस म्हणं, तर हाऊ आपले म्हणीं मंग तुम्हीन त्यानावर ईंवास का ठेवतस नही? 26 अनी जर माणुसकडतीन म्हणं तर आपले लोकसनी भिती वाटस कारण सर्वां लोके योहानले संदेश मानतस. 27 मंग त्यासनी येशुले उत्तर दिधं, आमले माहित नही, तो त्यासले बोलना, तर कोणता अधिकारतीन मी हाई करस, हाई पण मी तुमले सांगत नही.

दोन पोरयासना दृशंत

28 बरं तुमले काय वाटस ते सांगा? एक माणुसले दोन पोरया व्हातात; तो पहिलाकडे जाईन बोलना, बेटा, आज दाक्षमयामा जाईन काम कर; 29 त्यानी उत्तर दिधं, मी नही जात, तरी त्याले थोडा येव्हामा परतावा वना अनी तो गया. 30 मंग दुसराकडे जाईन त्यानी तसच सांगं; त्यानी उत्तर दिधं, हा मी जास; पण तो गया नही. 31 ह्या दोन्हीसपैकी कोणी बापना ईच्छप्रमाणे करा? त्या बोलणात, पहिलानी, येशुनी त्यासले सांगं, मी तुमले सत्य सांगस की, जकातदार अनं वेश्या तुमनापुढे देवना राज्यमा जातस. 32 *कारण योहाननी तुमले देवराज्यना मार्ग दखाडा अनं तुम्हीन त्याना ईंवास करा नही; पण जकातदार अनं वेश्या यासनी त्यानावर ईंवास करा; हाई दखीसन सुध्दा तुम्हीन त्याना ईंवास करा नही अनी फन्नाताप बी करा नही.

दाक्षमयाना दृशंत

(मार्क १२:१-१३; लूक २०:१-१९)

33 आठो एक दृशंत ऐकी त्या, एक माणुस व्हाता, त्यानी दाक्षमया बनाडा, त्याना आजुबाजू वडांग करी, त्यामा दाक्षरसकरता कुंडी बनाडी अनं माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीले बटाईंवर सोपीन परदेशले निधी गया. 34 नंतर फळसना हंगाम वना तवय त्यानी आपला उत्पन्नना वाटा लेवाकरता आपला दाससले त्या शेतकरीकडे धाडं. 35 तवय शेतकरीनी त्याना काही दाससले धरीन मारं, काही जणसले दगडमार करा अनं काही जणसले मारी टाक. 36 परत त्यानी पहिलापेक्षा जास्त दाससले धाडं; त्यासनासंगे बी त्यासनी तसच करं. 37 शेवट त्या आपला पोरयाना तरी मान ठेवतीन म्हणीन त्यानी स्वतःना पोरयाले त्यासनाकडे धाडं; 38 पण त्या शेतकरीसनी त्याले दुखं अनं त्या एकमेकसले बोलणात, हाऊ वारीस शे; चला आपण याले मारी टाकत म्हणजे मळाना मालक आपण व्हासत. 39 तवय त्यासनी त्याले धरीन दाक्षमयाना बाहेर काढीन मारी टाक. 40 येशुनी त्यासले ईंचारं, तर मंग दाक्षमयाना मालक ईं तवय तो त्या शेतकरीसन काय करी? 41 त्या त्याले बोलणात, तो त्या दुष्टसना हालहाल करीसन त्यासना नाश करी अनी ज्या शेतकरी हंगाममा त्याले ईमानदारीमा उत्पन्न देतीन असासले तो दाक्षमया सोपी दि. 42 येशु त्यासले बोलणा, ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करा तोच कोणशीला व्हयना; हाई प्रभुकडतीन व्हयनं, अनं हाई आमना दृष्टीमा आश्चर्यकारक कृत्य शे; अस पवित्र शास्त्रमा तुमना वाचामा वनं नही का? 43 यामुये मी तुमले सत्य सांगस की, देवनं राज्य तुमनापाईन हिसकाई लेतीन; अनं जी प्रजा त्यानं फळ दि, त्याच प्रजाले देवनं राज्य भेटी. 44 जो ह्या दगडवर पडी त्याना चुराडा व्हई, पण ज्यानावर हाऊ दगड पडी त्याना भूगा-भूगा करी टाकी. † 45 येशु ह्या दृशंत आपले लाईनं बोलना हाई मुख्य याजक अनं पस्त्रीसना दृशामा वनं. 46 त्या त्याले धारले दवी राहीतात पण लोकसनी गर्दीनी त्यासले भिती वाटणी; कारण त्या त्याले संदेश मानेत.

22

लगीनाना जेवणना दृशंत

(लूक १४:१५-२४)

1 येशु परत त्यासले दृशंत दिसन बोलना; 2 स्वर्गानं राज्य एक राजाना मायक शे, त्यानी त्याना पोरयाना लग्गिनं जेवण दिधं; 3 अनी लग्गिनाना जेवणकरता ज्यासले निवेदं देयल व्हतं त्यासले बलावाकरता त्यानी त्याना सेवकसले धाडं, पण त्या ईं नही राहीतात. 4 पण त्यानी दुसरा जेवण सेवकसले धाडीन सांगं, की, निमंतीत लोकसले सांगा, दखा, मी जेवण तयार करेल शे, मना बोकड्या अनं कोंबड्या कापाई जायेल शेतस, सर्व तयार शे, लग्गिनाना जेवणले चला. 5 तरी हाई त्यासनी मनवर नही दिधं अनी त्या काहीजण वावरमा, काहीजण व्यापारले निधी गयात. 6 बाकीना निवेदं मिठेले लोकसनी राजाना दाससले धरीन, त्यासना छळ करीसन मारी टाकात. 7 तवय राजाले राग वना; अनी त्यानी आपला सैन्यले धाडीसन त्या घातकीसना नाश करा अनी त्यासना शहर जाळी टाकं. 8 मंग तो आपला दाससले बोलना, लग्गिनानी तयारी व्हई जायेल शे, हाई खरं, पण आमंत्रित योग्य नव्हतात. 9 म्हणीन तुम्हीन बाहेर रस्तासवर जा अनी जितला तुमले दखायतीन तितलासले लग्गिनाना जेवणकरता बलाई आणा. 10 मंग त्या दाससनी रस्तावर जाईन ज्या बी त्यासले बरा वाईट भेटणात, त्या सर्वासले एकत्र करा अनी जेवाकरता येल आमंत्रितसयाई लग्गिनघर भरी गयं. 11 राजा जेवणारासले दखले वना, तवय तोंडे लग्गिनाना कपडा घालीन येल नही असा एक माणुस त्याले दखायना. 12 तवय तो त्याले बोलना, दोस्त, तु लग्गिनाना कपडा न घालता आटे कश काय वना? त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. 13 *मंग राजानी सेवकसले सांगं, याना हात पाय बांधीन याले अंधारमा टाका, तरे रड्ढं अनी दातखणं चालस. 14 बलायेल बराच शेतस, पण निवडेल थोडाच शेतस.

कैसर राजाले कर देवाबद्दल प्रश्न

(मार्क १२:१३-१७; लूक २०:२०-२६)

15 मंग पस्त्रीसनी जाईन आपसमा चर्चा करी की, येशुले त्यानाच बोलानामा कश फसाडानं 16 याकरता त्यासनी आपला शिष्यसले हेरोदी पक्षना लोकससंगे त्यानाकडे धाडीन सांगं, गुरजी, आमले माहित शे की, तुम्हीन खरा शेतस, देवना मार्ग खरापणतीन सांगतस, तुम्हीन मनुष्यसनं

* 21:13 २१:१३ यशया ५६:७; विर्मया ७:२१

* 21:21 २१:२१ मत्स्य १०:२०; १ करिथ १३:२

* 21:32 २१:३२ लूक १२:१७; ७:२९,३०

† 21:44 २१:४४ जो ह्या दगडवर

पडी त्याना चुराडा व्हई, पण ज्यानावर हाऊ दगड पडी त्याना भूगा-भूगा करी टाकी. हाई वचन जुना शास्त्रमा वाचले मिळस नही.

* 22:13 २२:१३ मत्स्य ८:१२; २८:३०; लूक १३:२८

मत अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस नही, कारण तुम्हीन लोकसंन तोंड दखीन बोलतस नही. 17 तुमले काय वाटस हाई आमले सांगा, कैसरले कर देवाणा हाई योग्य शे की नही? 18 येशू त्यासना मनमाधलं कपट वळखीन बोलाना, अरे दोंगीसवन का बार मरी परिक्षा दखतस? 19 कर देतस ते नाणं दखाडा; तवय त्यासनी त्यानाजोडे एक नाणं अनी दिधं. 20 त्यानी त्यासले ईंचारं, यावर कोणं चित्र अनं लेख शे? 21 त्या बोलनात, रोमना राजानं; येशूनी त्यासले सांगं, तर मंग राजानं शे, ते राजाले अनी देवना शे, ते देवले भरी घा. 22 हाई ऐकीन त्यासले आश्चर्य वाटणं अनी त्या त्याले सोडीन गयात.

पुनरुत्थानना प्रश्न

(मार्क १२:१८-२०; लूक २०:२७-४०)

23 *त्याच दिनले, पुनरुत्थान व्हस नही, असा म्हणनारा सदुकी पंथना लोकसनी त्यानाकडे ईसन ईंचारं, 24 गुरुजी, मोशेनी सांगेल शे की, जर एखादा माणूस लेकरं-बाळ न व्हताच मरी गया तर त्याना भाऊनी त्याना बायकोसंगे लग्गिन करीसन आपला भाऊना वंश चालवाना; 25 आमनामा सात भाऊ व्हतात; त्यामधला पहिला लग्गिन करीसन मरी गया अनी त्याले लेकरं नव्हतात म्हणीन त्यानी बायकोसंगे त्याना भाऊनी लग्गिन करं 26 तसाच दुसरा, तिसरा, असा सातही जण तिनासंगे लग्गिन करीसन मरी गयात; 27 अनी सर्वासंनतर ती बाई पण मरी गयी. 28 मंग जवय पुनरुत्थान व्हई तवय ती त्या सात जणसोपेकी कोणी बायको व्हई? कारण ती त्या सर्वांनी बायको व्हयेल व्हती. 29 येशूनी त्यासले उत्तर दिधं; तुम्हीन शास्त्र अनी देवना सामर्थ्यले समजनात नही म्हणीन तुम्हीन भ्रममा पडेल शेतस. 30 कारण पुनरुत्थान व्हवानंतर त्या लोके लग्गिन करतस नही अनं की बी देतस नही, तर त्या स्वर्गमधला देवदूतसना मायक सहतस. 31 मरेलसना पुनरुत्थानबद्दल देवनी तुमले सांगं, ते तुमना वाचामा वना नही का? 32 *ते अस की, "मी अब्राहामा देव, इसहाकना देव अनं याकोबना देव शे." देव मरेलसना नही तर जिवतसना देव शे. 33 हाई ऐकीन लोकसनी गदीले त्याना शिक्षणं आश्चर्य वाटणं.

सर्वात मोठी आज्ञाना प्रश्न

(मार्क १२:२८-३४; लूक १०:२५-२८)

34 त्यानी सदुकी लोकसंन तोंड बंद करी टाकं हाई ऐकीन परशूी लोके जमनात; 35 अनी त्यामातीन शास्त्रीसनी त्यानी परिक्षा दखाकरता एक प्रश्न ईंचारा; 36 गुरुजी, नियमशास्त्रमा सर्वसमा मोठी आज्ञा कोणती शे? 37 येशू त्याले बोलना, तु आपला देव परमेस्वर यावावर पुणं हृदयतीन, पुणं जिवतीन अनं पुणं मनतीन प्रीती कर. 38 दार्वीद कर त्याले प्रश्न अनी मोठी आज्ञा शे. 39 ईनामायकक आखो एक दुसरी आज्ञा अशी शे की, तु स्वतःवर करस तशी आपला शेजारीवर प्रीती कर. 40 *ह्या दोन आज्ञासवरच सर्व नियमशास्त्र अनी संदेशानं शास्त्र ह्या अवलंबीन शेतस.

ख्रिस्त कोणा पोर्त्या शे?

(मार्क १२:३५-३७; लूक २०:४१-४४)

41 परशूी लोके एकत्र जमनात तवय येशूनी त्यासले ईंचारं; 42 ख्रिस्तबद्दल तुमले काय वाटस? तो कोणा पोर्त्या शे? त्यासनी त्याले उत्तर दिधं, दावीदना पोर्त्या शे. 43 येशूनी त्यासले सांगं, तर मंग दावीदीनी पवित्र आत्माना प्रेषणातीन त्याले "प्रभु" अस कसं म्हण? तो म्हणस, 44 परमेस्वरनी मना प्रभुले सांगं, मी तुना शत्रुले तुना पायसंन आसन करस तोणाकडे व्हस. 45 दार्वीद कर त्याले प्रश्न म्हणस तर तो दावीदना पोर्त्या कशा काय व्हई? 46 तवय कोणलेच त्याले उत्तर देता वनं नही; अनी त्या दिनपाईन त्याले आखो काही ईंचारानी कोणीच हिममत व्हईनी नही.

23

येशू शास्त्री अनं परशूीसना जाहीरपणे निषेध करस

(मार्क १२:३८,३९; लूक ११:४३,४६; २०:४५,४६)

1 तवय येशू, लोकसनी गदीले अनी त्याना शिष्यसले बोलना, 2 शास्त्री अनं परशूी या मोशेना आसनवर बठेल शेतस. 3 यामुये त्या जे काही

तुमले सांगतीन ते पाळा अनं तस वागा, पण त्या जश करतस तस करु नका; कारण त्या जे सांगतस ते करतस नही, 4 त्या जड ओझं बांधीन लोकसना खांदावर टाकतस, पण त्या स्वतः त्याले बोट बी लावतस नही; 5 *अनी त्या आपला सर्वां कामे लोकसले दखाडाकरता करतस, त्या आपला ताईत मोठा बनाडतस अनं आपला कपडासना किनारले गोंडा लाईन आमहीन भरता पवित्र शेतत असा दखाडतस. 6 पणतुमा मुख्य स्थान अनं सभास्थानमा मुख्य आसन, 7 बजारमा लोकसकडतीन आदर करी लेवाणं अनं स्वतःले गुरुजी, अस म्हणीं लेवाणं हाई त्यासले आवडस 8 तुम्हीन स्वतःले लोकसकडतीन गुरुजी म्हणी लेवु नका; कारण तुमना गुरू एक शे अनं तुम्हीन सर्व भाऊ-भाऊ शेतस. 9 जगमा कोनले बी पिता म्हनान नही, कारण तुमना पिता एकच शे अनं तो स्वर्गामा शे. 10 तसच तुम्हीन स्वतःले स्वामी म्हणीं लेवु नका कारण तुमना एकच स्वामी शे, तो म्हणजे ख्रिस्त शे. 11 *तुमनामा जो मोठा शे त्यानी तुमना सेवक व्हावाले पाहिजे. 12 *जो कोणी स्वतःले मोठा माणूस समजी, त्याले सर्वात खालना माणूस म्हणतीन, अनी जो कोणी स्वतःले लिन नम्र बनाडी त्या माणूसले मोठा म्हणतीन.

येशू दोंगीपननी निदा करस

(मार्क १२:४०; लूक ११:२९-४३,४६,५२; २०:४७)

13 अरे शास्त्री अनं परशूीसवन, अरे दोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण लोकसनी मझार जावाले नको म्हणीन तुम्हीन स्वर्गना राज्यंन दार बंद करतस; तुम्हीन स्वतःबी मझार जातस नही अनी मझार जाणासले बी जाऊ देतस नही. 14 *अरे शास्त्री अनी परशूीसवन, अरे दोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन विधवासाना घरसना नुकसान करी टाकतस अनं दिखावाकरता मोठी प्रार्थना करतस, यामुये तुमले सर्वात जास्त भोग भोगना पडी. 15 अरे शास्त्रीसवन अनं परशूीसवन, अरे दोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन एक शिष्य बनाडाकरता जमीन अनं समुद्र पालथा घालतस अनी तो भेटना तर तुम्हीन त्याले स्वतःपेक्षा दुप्पट नरकना भागीदार बनाडतस. 16 अरे वाट दखाडणारा आंधयासवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन म्हणतस, कोणी मंदिरनी शिष्य लिधी तरी काही हरकत नही पण मंदिरमा जे सोनं शे, त्यानी शिष्य लिधी तर ती मोडला येवाव नही. 17 अरे मुर्ख अनं आंधया लोकसवन, मोठं काय शे, ते सोनं की ज्यामुये ते सोनं पवित्र व्हयेल शे ते मंदिर? 18 तुम्हीन म्हणतस कोणी वेदीनी शिष्य लिधी तर काहीच हरकत नही, पण जर कोणी तिनावर अर्पण करतस त्या अर्पणीन शिष्य लिधी तर ती मोडला येवाव नही. 19 अरे आंधयासवन, मोठं काय शे; अर्पण की, अर्पणले पवित्र करस ती वेदी? 20 पण जो कोणी वेदीनी शिष्य लेस तो तिनी अनी तिनावर जे काही ठेयल शे त्यानी शिष्य लेस; 21 अनी जो कोणी मंदिरनी अनं त्यामा राहणारा देवनी शिष्य लेस; 22 *अनी जो स्वर्गनी शिष्य लेस तो देवना सिंहासन नी अनी त्यावर जो बठस त्यानी बी शिष्य लेस. 23 अरे शास्त्री अनं परशूीसवन, अरे दोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण पुदिना, सौफ अनी जिरा याना दशांश तुम्हीन देतस अनी नियमशास्त्रामाधल्या मुख्य गोष्टी म्हणजे न्याय, दया अनं ईंवास यासले तुम्हीन धाकल्या गोष्टी समजीन सोडी दिद्ययात; ह्या गोष्टी कराले पाहिजे व्हत्यात, तसच आखो महत्वन्वा गोष्टी शेतस त्यासले पण तुम्हीन सोडी देऊ नका. 24 अरे आंधळी वाट दखाडनारासवन, तुम्हीन मच्छरले निवडीन काढतस अनं उंटले गिळी टाकतस. 25 अरे शास्त्री अनं परशूीसवन, अरे दोंगीसवन तुमना धिक्कार असो! तुम्हीन बी आपलीं टाटवाटीं बाहेरतीन घाशीन पुशीन स्वच्छ करतस पण मझारामा हावरटपणा अनं जुलूस यासनी घाण भरी ठेयल शे. 26 अरे आंधळ्या परशूी, पहिले वाटी मझारतीन साफ करा, म्हणजे ती बाहेरतीन साफ व्हई. 27 *अरे शास्त्रीसवन अनं परशूीसवन, अरे दोंगीसवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन चुना लायेल कबरसनामायक शेतस, त्या बाहेरतीन सुंदर दखातस, पण मझारतीन मरेलसना हाडसनी अनं सर्व प्रकारना घाणनी भरेल शेतस; 28 तस तुम्हीन बाहेरतीन लोकसले न्यायी दिसतस, पण मझारतीन दोंग अनं अर्धमनी भरेल शेतस.

येशूनाद्वारा त्यासनी शिक्षा

(लूक ११:४७-५१)

29 अरे शास्त्री अनं पस्त्रीसिवन, अरे दोगीसिवन, तुमना धिक्कार असो! कारण तुम्हीन संदेशासना कबरी बांधतस अनं साधु संतना कबरसले तुम्हीन सजाडतस. 30 अनी म्हणतस आम्हीन आमना वाडवडीलसना काळमा त्यासनासंगे राहतुत तर संदेशासनी हत्या करामा आम्हीन त्यासले साथ नही देतुत. 31 यावरीतीन तुम्हीन स्वतःच सांगतस की, तुम्हीन संदेशासनी हत्या करनारासना पोत्र्या शोसस; 32 तुम्हीन, तुमना पूर्वजसनी जी वाईट करणी करीसन आर्ध माप भरेल शे, ते तुम्हीन दुष्टाई करीसन पुरं भरी टाका. 33 *अरे सापसवन, सापसना पिल्लसवन नरकमा जावानी शिक्षा तुम्हीन कशी चुकाडशात? 34 म्हणीन दखा, मी तुमनाकडे संदेशासले, ज्ञानी लोकसले अनं शास्त्री यासले धाडस; तुम्हीन त्यामाधला कित्येक जणसले मारी टाकशात अनं काहीसले क्रूसखांबवर खियासघाई टोकीन मारशात अनं बाकीनासले तुमना सभास्थानमा फटका मारशात अनं प्रत्येक शहरमा त्यासले त्रास देत फिरशात.

35 अनी जितला न्यायी लोकसनं रंगत पृथ्वीवर व्हावाडेल शे ते तुमना माथे पडी, याना अर्थ न्यायी हाबेल पाईन तर बरख्याना पोत्र्या जखर्या पावत, ज्यासले तुम्हीन मंदिर अनं वेदीना मझार मारी टाकेल शे. 36 मी तुमले सत्य सांगस, की ह्या सर्वां गोष्टी हाई पिढीना माथे पडीतीन.

यस्शलेम शहरबद्दल येशुनी कळकळ
(लूक १३:३४,३५)

37 *यस्शलेमा, यस्शलेमा, तू संदेशासले मारी टाकस अनी ज्यासले तुनाकडे धाडतस त्यासले तू दगडमार करस, मनी कितलींदाव ईच्छा व्हेती की, जशी कोंबडी तिना पिल्लासले आपला पंखखाल गोळा करस तसच मी बी तुना पोत्र्यासले गोळा करसु.” पण तुनी ईच्छा नव्हेती! 38 म्हणीन आते तुमनं घर ओसाड अवस्थामा तुमलेच सोपी देयल शे. 39 मी तुमले सांगस की, अन्तेपाईन *प्रभुना नावतीन येणारा तो आशिर्वादित शे, अस म्हणशात तोपावत मी तुमना नजरमा पडावु नही.”

24

येशु मंदिरना विनाशबद्दल भविष्य करस
(मार्क १३:१,२; लूक २१:५,६)

1 मंग येशु मंदिरमार्तीन बाहेर निघी राहीता तवय त्याना शिष्य त्याले मंदिरनी माडी दखाडासाते त्यानाजोडे वनात. 2 तवय येशु त्यासले बोलना, “हाई सर्व तुम्हीन दखी राहीनात ना. मी तुमले खरं सांगस की; असा आटे दगडवर दगड र्हावाव नही; जो पाडता येवाव नही.”

दुःख अनी तरास
(मार्क १३:३-१३; लूक २१:१-११)

3 येशु जैतुना डोंगरवर बशेल व्हाता तवय त्याना शिष्यसनी त्यानाकडे ईसन ईचारां, “ह्या गोष्टी कवय व्हेतीन अनी तुमनं येवानं अनी ह्या यरुना समाप्तीन चिन्ह काय शे, हाई आमले सांगा.”

4 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, तुमले कोणी फसाडाले नको म्हणीन जपी र्हा. 5 कारण बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन अनी मी ख्रिस्त शे अस म्हणतीन अनी बराच जणसले फसाडतीन. 6 जवय तुम्हीन लढायासबद्दल ऐकशात अनी लढायासल्या अफवा ऐकशात तवय सभाळा धाबस नका कारण अस व्हवानं आवश्यकच शे, पण तेवढामा शेवट व्हावाव नही. 7 कारण राष्ट्रसर राष्ट्र अनं राज्यसर राज्य उठतीन अनी जागोजागी दुष्काळ पडी अनं भूकंप व्हेतीन. 8 पण हाई सर्व म्हणजे दुःखनी सुरवात शे.

9 *तुमना हाल कराकरता त्या तुमले धरी देतीन अनं तुमले मारी टाकतीन अनी मना नावमुये सर्वां लोके तुमना तिरस्कार करतीन. 10 त्या येळले बराचजन अडखळतीन; त्या एकमेकसले धरी देतीन, अनं एकमेकसना व्हेष करतीन; 11 बराच खोटा संदेश व्हेतीन अनी बराच जणसले फसाडतीन. 12 अनी अधर्म वाढामुये बराच लोकसनी प्रीती थंडी व्हेई जाई. 13 *पण ह्यामा शेवटपावत जो टिकी राही त्यानच तारण व्हेई. 14 जगमाधला सर्व लोकसकरता साक्ष व्हावले पाहिजे म्हणीन देवाराज्यनी हाई सुवातीं सर्व जगमा गाजाडतीन; तवय शेवट व्हेई.

महासंकटना काळ

(मार्क १३:१४-२३; लूक २१:२१-२४)

15 “दानीएल संदेशद्वारा सांगेल,* बरं काही उध्वस्त करणारी अमंगळताले पवित्रस्थानामा उभा राहेल तुम्हीन दखशात.” 16 “तवय ज्या यहूदीया प्रांतमा व्हेतीन त्यासनी डोंगरकडे पळी जावानं. 17 *जो धावावर व्हेई त्यानी आपला घरमार्तीन काही बी बाहेर काढाकरता खाल उतरानं नही. 18 अनी जो वावरमा राही त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवानं नही. 19 त्या दिनसमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरसले पाजणारया राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हेतीन! 20 तरी हिवाळामा किंवा शब्बाथ दिनले तुमले पळनं पडाव नही म्हणीन प्रार्थना करा! 21 *कारण जगना उत्पत्तिपाईन ते आजपावत वनं नही अनं येवाव नही, अस मोठं संकट त्या काळमा ई. 22 अनी देव त्या दिनसले थोडा नही करता तर; कोणताच माणूसना निभाव लागता नही, पण ज्यासले निवडेल शे त्यासनाकरता त्या दिन थोडा कराई जातीन.”

23 त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, “दखा, ख्रिस्त आठे शे! किंवा तठे शे!” तर खरं मानु नका. 24 कारण खोटा ख्रिस्त अनी खोटा संदेश व्हेतीन; त्या असा मोठा चिन्ह अनं चमत्कार दखाडतीन की ज्यासले देवनी निवडेल शे त्यासले सुद्धा फसाडतीन. 25 दखा! मी हाई पहिलेच तुमले सांगिन ठेयेल शे.

26 *किंवा, जर कोणी तुमले म्हणी, ‘दखा, तो जंगलमा शे!’ तर तठे जावु नका; अनी कोणी म्हणी, ‘दखा, तो मझारनी खोलीमा शे!’ तर खरं मानु नका. 27 कारण जशी ईज पूर्व दिशाकडतीन निधीन पश्चिम दिशापावत चमकस तसं मनुष्यना पोत्र्यानं येणं व्हेई.”

28 *जठे प्रेत शे, तठे गिधाड जमतीन.

मनुष्यना पोत्र्या येशु नरं परत येणं
(मार्क १३:२४-२७; लूक २१:२५-२८)

29 *त्या दिनसमाधला संकटना मांगतीन लगेच सुर्य अंधकारमय व्हेई, चंद्र प्रकाश देवाव नही, तारा आकाशमार्तीन नष्ट व्हेतीन अनी आकाशमाधली शक्ती हाली जाई. 30 *तवय मनुष्यना पोत्र्यानं चिन्ह आकाशमा दखाई; अनी पृथ्वीवरला सर्व जातना लोके शोक करतीन त्या मनुष्यना पोत्र्याले आकाशना दगसर बशीसन, पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन येताना दखतीन. 31 तुतारीसना महानादनासंगे, मी मना दूतसले धाडसु, अनी त्या पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत मना निवडेल लोकसले चारही दिशाकडतीन गोया करसु.”

अंजिरनं झाडना दृशांत

(मार्क १३:२८-३१; लूक २१:२९-३३)

32 “आते अंजिरना झाडना दृशांत त्या, त्याले कवळी फांदी ईसन पानटा फुट लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे येले शे अस तुमले समजस. 33 जवय तुम्हीन ह्या सर्व गोष्टी दखशात, तवय मी दारजोडे शे, अस समजा. 34 मी तुमले सत्य सांगस, जोपावत हाई सर्व पुरं व्त नही तोपावत हाई पिढीना अत व्हावाव नही. 35 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई, पण मनं वचन पुसावणारच नही.”

कोणलेच तो दिन अनी येळ माहीत नही

(मार्क १३:३२-३७; लूक १७:२६-३७, ३४-३६)

36 *त्या दिनबद्दल अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्ग माधला देवदूतसले नही, देवना पोत्र्यालेसुद्धा नही; फक्त देवबापलेच माहीत शे. 37 नोहाना दिस्सनामाथक मनुष्यना पोत्र्यानं येणं व्हेई. 38 तवय जस जलप्रलय येवाना पहिलेना दिनसमा नोहा जहाजमा जास नही तोपावत लोके खाई पी राहीतात, लग्नीन करी ली राहीतात, लग्नीन करी दी राहीतात; 39 तवय जलप्रलय ईसन त्यासले वाहीन लंई गया तोपावत त्यासले समजन नही, तसच मनुष्यना पोत्र्यानं येणं व्हेई. 40 त्या येळले वावरमा काम करनारा दोन जाणसमार्तीन; एक उचलाई जाई अनी एक तठेच ठेवाई जाई. 41 जातावर दळनारया दोन बायासपैकी एक उचलाई जाई अनं एक तठेच ठेवाई जाई. 42 यामुये, जागृत र्हा, कारण कोणता दिनले तुमना प्रभु ई हाई तुमले माहीत नही. 43 *आखो, हाई

* 23:33 मत्तय ३:७; १३:३४; लूक ३:७

* 24:9 २४:१५ मत्तय १०:२२

* 24:13 २४:१५ मत्तय १०:२२

* 24:15 २४:१५ वाचनार्थी हाई ध्यानमा लेवानं की, ह्याना

अर्थ काय शे! * 24:17 २४:१७ लूक १०:३९

* 24:21 २४:२२ प्रकटीकरण ७:१४

* 24:26 २४:२६ लूक १०:२३,२४

* 24:28 २४:२८ लूक १०:३७

* 24:29

२४:२९ प्रकटीकरण ६:१२; प्रकटीकरण ६:१३

* 24:30 २४:३० प्रकटीकरण ६:१७

* 24:43 २४:४३ लूक १२:३९,४०

समजी ल्या की, कोणता येळले चोर येवाव शे हाई जर घरमालकले माहीत रहात, तर तो जागा रहाता अनी आपलं घर चोरले फोडू नही देता. 44 यामुये तुम्हीन तयार रहा, तुमले वाटाव नही त्या येळले मनुष्यना पोर्या ई.”

ईश्र्वासु किंवा अईश्र्वासु दास
(लूक १२:४१-४८)

45 असा ईश्र्वासु अनं ईचारशील कारभारी कोण शे? ज्याले त्याना मालक आपला सेवकसवर अधिकारी नेमी यानाकरता की, तो त्यासले येळवर जेवण दी. 46 मालक ई तवय जो दास तसं करतांना त्याले दखाई, तो दास धन्या! 47 मी तुमले सत्य सांगस की, मालक त्या दासले आपली सर्व मालमतावर अधिकारी नेमी. 48 पण जर तो दुष्ट दास व्हई तर तो आपला ममना म्हणी, मना मालकले येवाले आखे बराच येळ लागी, 49 अनी तो आपला सोबतना दासले मारू लागना अनं दारूड्याससंगे खाऊ पिऊ लागना, 50 तवय दास मालकनी वाट दखत नही त्या दिनले अनी त्याले माहीत नही त्या येळले त्याना मालक ईसन, 51 त्या दासले कार्पी टाकी अनी दोंगीसनासगे त्याले टाकी दी. तरे रडनं अनी दात खानं चाली

25

दहा कुवारीसना दृश्टंत

1 *तवय “स्वर्गानं राज्य” त्या दहा कुवारीसनामायक राही, ज्या दिवा लिसन नवरदेवले भेटाले निघनात. 2 त्यामा पाच हशार अनी पाच मूर्ख व्हत्यात. 3 मूर्ख कुवारीसनी दिवा लिधात पण सगे तेल लिधं नही, 4 हशार कुवारीसनी दिवा लिधात अनी सगे भांडामा तेल पण लिधं. 5 मंग नवरदेवले येवाले उरारि व्हवयामुये सर्वासले दुलक्या वन्यात अनं झोप लागनी.

6 तवय मध्य रातले आवाज वना की, “दखा नवरदेव वना! चला त्याले भेटाले जाऊ!” 7 मंग दहा कुवाराया ऊठन्यात अनी आपला दिवा निट कराले लागण्यात. 8 तवय मूर्खसनी हशारसले सांग, “आमले बी तुमना तेलमातीन थोडं घा, कारण आमना दिवा विझी राहिननात.” 9 पण हशार कुवारीसनी उत्तर दिधं, “हाई आमले बी पुराव नही अनी तुमले बी पुराव नही. म्हणीन तुम्हीन दुकामना जाईसन तुमनाकरता ईकत लई या.” 10 मंग त्या तेल ईकत लेवाले गयात इतलामा नवरदेव वना; अनी ज्या पाच तयार व्हत्यात त्या त्यानासगे लगनीना जेवणकरता मझार निधी गयात अनी दरवाजा बंद व्हई गया.

11 *नंतर त्या बाकीन्या कुवाराया ईसन सांगाले लागण्यात. ‘गुरजी, गुरजी!’ आमनाकरता दार उघडा.” 12 नवरदेवनी उत्तर दिधं, मी तुमले सत्य सांगस मी तुमले वळखस नही, 13 यामुये, “तुम्हीन जागा रहा, कारण तुमले माहित नही तो दिन अनं ति येळ कवय ई.”

स्वपायसना दृश्टंत
(लूक १२:११-२७)

14 *ज्याप्रमाणे प्रवासले जाणारा एक माणस स्वतःनी संपत्तीनी जबाबदारी आपला सेवकसले बलाईन त्यासले सोपी देस,” त्याप्रमाणे हाई शे. 15 एकले त्यानी पाच हजार रूपया, एकले दोन हजार अनं एकले एक हजार अस ज्याना त्याना योग्यतानुसार दिधात; अनी तो प्रवासले निधी गया. 16 त्याले पाच हजार मिळेळ व्हतात त्यानी लगेच जाईन त्याना धंदामा टाकीन अजून पाच हजार कमाडात. 17 याचप्रमाणे ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात, त्यानी बी दोन हजार कमाडात. 18 पण ज्याले एक हजार रूपया भेटेल व्हतात, त्यानी जमीन खंदि अनी आपला मालकना पैसा तरे दपाडी दिधात.

19 *मंग बराच दिन नंतर सेवकसना मालक परत वना अनी त्यासना हिशोब लेवाले लागना. 20 तवय ज्याले पाच हजार भेटेल व्हतात तो आखो पाच हजार लईन बोलना, मालक, तुम्हीन माले पाच हजार देयल व्हतात, दखा! त्यानावर मी आखो पाच हजार कमाडात. 21 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्बास ईश्र्वासु सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्र्वासु राहिनना. मी तुले बरयाच गोष्टीसनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खशीमा सामील हो! 22 मंग ज्याले दोन हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, तुम्हीन माले दोन हजार देयल व्हतात, दखा!

त्यानावर मी आखो दोन हजार कमाडात.” 23 त्याना मालक त्याले बोलना, शाब्बास, ईश्र्वासु सेवक! तुले थोडं दिधं त्यानामा तु ईश्र्वासु राहिनना. मी तुले बरयाच गोष्टीसनी जबाबदारी दिसु, आपला मालकनी खशीमा सामील हो! 24 मंग ज्याले एक हजार भेटेल व्हतात तो बी ईसन बोलना, मालक, माले माहित व्हतं तुम्हीन कठोर शेतस; जठे तुम्हीन पेरल नही तठे कापणी करतस; अनी जठे पसारेल नही तठेन गोळा करतस. 25 म्हणीन मी भ्याईसन तुमना हजार रूपया जमीनमा दपाडी ठेयल व्हतात; दखा! त्या तुमना तुमले भेटी गयात. 26 त्याना मालक त्याले बोलना, अरे दुष्ट अनं आळशी सेवक, जठे मी पेरल नही तठे कापणी करस अनं जठे पसारेल नही तठेन गोळा करस, हाई जर तुले माहित व्हतं? 27 तर मंग, तु मना पैसा सावकारकडे ठेई देता म्हणजे मी ईसन मना पैसा त्यासनाकडतीन व्याजसहित परत लेतु. 28 यामुये याना कडतीन त्या हजार रूपया ल्या, अनी ज्यानाजोडे दहा हजार शेतस त्याले घा. 29 *कारण ज्यानाजोडे शे त्याले देवामा अनी त्यानाजोडे भरपूर व्हई जाई; अनी ज्यानाकडे नही शे त्यानाजवळ जे बी व्हई, ते पण काडी लेतीन. 30 *ह्या बिनकामना सेवकले अंधारमा टाका, तरे रडणं अनं दातखाणं चाली.

न्यायना दिन

31 *जवय मनुष्यना पोर्या आपला वैभवमा सर्वा देवदत्तसगे ई, तवय मी आपला वैभवी राजसनवर बढसु. 32 मनापुढे सर्वां राष्ट्रे गोळा व्हतीन अनी जशा मेंढपाय बकरीसमातीन मेंढरसले येगळे करस तस तो त्यासले एकमेकसपाईन येगळे करी. 33 तो मेंढरासले आपला उजवी बाजूले अनी बकरीसले डावीबाजूले करी. 34 तवय राजा आपला उजवीबाजूनासले सांगी, हे मना बाननी! आशिर्वादित करेल लोकसवन या, जे राज्य सुश्रीना उत्पत्तिपाईन तुमनाकरता तयार करी ठेयल शे त्याना अधिकारी बना. 35 कारण माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं, तिशा लागेल व्हती तवय पाणी पेवाले दिधं; अनोळखी व्हतु तवय माले घरमा लिधं, 36 उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात; आजारी व्हतु तवय माले दखाले वनात, बंदिगुहमा व्हतु तवय माले भेटाले वनात. 37 त्या येळले धार्मीक लोग त्याले उत्तर देतीन की, प्रभुजी, आम्हीन तुमले कवय भूक लागेल दखीन खावाले दिधं? कवय तिशा लागेल दखीन पाणी पेवाले दिधं? 38 तुमले कवय अनोळखी समजीसन घरमा लिधं? उघडा दखीसन कवय तुमले कपडा दिधात? 39 अनी तुम्हीन आजारी शेतस किंवा बंदिगुहमा शेतस हाई दखीन कवय आम्हीन तुमले दखाले वनु? 40 तवय राजा त्यासले उत्तर दि, मी तुमले सत्य सांगस की, जवय तुम्हीन मनामागे येणारसापेकी एकसाठे बी हाई करतस म्हणजे ते मनासाठेच करेल शे!

41 मंग डावीकडलासले तो सांगी, “अरे शाप लागेलसवन, सैतान अनी त्याना दूतसकरता जो सार्वकालिक अनी तयार करी ठेयल शे त्यामा मनासमोरतीन निधी जा! 42 कारण जवय माले भूक लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले खावाले दिधं नही, तिशा लागेल व्हती तवय तुम्हीन माले पेवाले पाणी दिधं नही; 43 अनोळखी व्हतु तवय माले घरमा लिधं नही, उघडा व्हतु तवय माले कपडा दिधात नही; मी आजारी अनं बंदिगुहमा व्हतु तवय तुम्हीन माले भेटाले वनात नही. 44 त्या येळले ह्या पण त्याले उत्तर देतीन, प्रभुजी, आम्हीन कवय तुमले भूक, तिशा, अनोळखी, उघडं, आजारी अनी बंदिगुहमा दखीन कवय तुम्हीन सेव करी नही? 45 तवय तो त्यासले उत्तर दि, ‘मी तुमले सत्य सांगस की, तुम्हीन ज्याप्रमाणे ह्या सर्वात धाकलासमातीन एकले बी करात नहीत म्हणजेच माले करात नही.’ 46 त्या तर, सार्वकालिक शिक्षा भोगाले जातीन अनी न्यायी लोक सार्वकालिक जिवनमा जातीन.”

26

येशुले माराना कट

(मार्क १४:१,२; लूक २२:१,२; योहान ११:४५-५३)

1 मंग येशुनी ह्या सर्वां गोष्टी शिकाडानं संपाडानंतर आपला शिष्यसले सांगं, 2 तुमले माहित शे की, दोन दिन नंतर वल्हांडण सण शे अनी मनुष्यना पोर्याले क्रुशखांबवर खियाकरता धरी देतीन.

* 25:1 २५:२ लूक १२:२५

* 25:11 २५:१२ लूक १२:२६

* 25:14 २५:१४ लूक १२:२९-३०

* 25:29 २५:२९ मत्तय १३:१२; मार्क १२:५; लूक १२:४८

* 25:30

२५:३० मत्तय १२:२९; २५:३१; लूक १२:२८

* 25:31 २५:३१ मत्तय १२:२९; मत्तय १२:२८

3 तवय कैफा नावना प्रमुख याजकना वाडामा मुख्य याजक अन वडील लोके गोया व्हयनात, 4 अनी येशुले गुणचुप धरीन मारी टाकानी योजना त्यासनी बनाडी. 5 “लोकसमा दगल व्हावले नको म्हणीन हाई सणना दिनमा नही करानं, अस त्यासनी सांगं.”

येशुना तेल अभिषेक

(मार्क १४:३-९; योहान १२:१-८)

6 जवय येशु बेथानी गावले जो पहिले कोडरोगी व्हता त्या शिमोनना घर व्हता. 7 मंग तो जेवाले बटेल व्हता तवय एक बाई महागडं सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी अनी तिनी ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वती दिधं. 8 हाई दखीन त्याना शिष्य संतापिन बोलनात, हाई का बर नासाड? 9 हाई “ईकॉन बराच पैसा भेटतात अनी त्या गरीबसले देता येतात!”

10 येशुने हाई दखीन त्यासले सांगं, हाई बाईले का बर त्रास देतस? तिनी तर मनाकरता चांगल कार्य करेल शे. 11 गरीब कायमना तुमना जोडे शेतस, पण मी कायमना तुमना जोडे शे अस नही. 12 तिनी मना शरिरवर सुगंधी तेल वतीन मना उत्तरकार्यनी तयारी पहिलेच करी दिधी. 13 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जगमा जेडे जेडे सुवातें सांगतीन, तेडे तेडे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन.

यहूदा ईश्वरसाधत करस

(मार्क १४:१०-११; लूक २२:३-६)

14 मंग बारा शिष्यसमधला एक यहूदा इस्कर्योत मुख्य याजकसकडे गया. 15 अनी त्यानी सांगं, मी येशुले धरीन तुमले सोपी दिस तर माले काय दिशात? मंग त्यासनी त्याले तिस रूपया दिधात. 16 तवयपाईन यहूदा त्याले कसं धरी देवाणी यानी संधी दखू लागना.

शेतलं जेवण

(मार्क १४:१२-२१; लूक २२:७-१३, २१-२३; योहान १३:२१-३०)

17 नंतर बेखमीर भाकरनी सणना पहिला दिन शिष्य येशुकडे ईसन बोलणात, आपलाकरता वल्हांडण सणना जेवणीनी तयारी आम्हीन कोडे करानी अशी तुमनी ईच्छा शे?

18 त्यानी सांगं, नारामा एक माणुसकडे जाईन त्याले सांगा की, गुरू म्हणस, मनी येळ जोडे येल शे; माले मना शिष्यसनासंगे तुना आठे वल्हांडण सण कराना शे.

19 मंग येशुनी सांगेल प्रमाणे शिष्यसनी जाईन वल्हांडणना जेवणीनी तयारी करी.

20 संध्याकाय व्हयनी तवय तो बारा शिष्यससंगे जेवणले बठना.

21 जवय त्या जेवण करी राहीतात तवय येशुनी सांगं, मी तुमले सत्य सांगस, तुमनामधला एकजण माले धरी दि.

22 तवय त्या भलताच नाराज व्हयनात अनी त्या एक एक करीसन त्याले ईचारू लागनात, “प्रभुजी, मी शे, का तो?”

23 येशुनी उत्तर दिधं, ज्यानी मनासंगे ताटमा हात टाकेल शे, तोच माले धरी दि. 24 मनुष्यना पोराबादल जस लिखेल शे तसा तो जाई खरा, पण जो मनुष्यना पोरायले धरी दि, त्या माणुसना धिक्कार असो, तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हत!

25 तवय त्याले धरी देणारा यहूदानी त्याले ईचारं, “गुरजी” मी शे का तो? येशुनी त्याले उत्तर दिधं, तु म्हणस तसच.

प्रभुभोजन

(मार्क १४:२२-२६; लूक २२:१४-२०; १ करिथ ११:२३-२५)

26 मंग त्या जेवण करी राहीतात तवय येशुनी भाकर लिधी अंन उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांगं, “हाई त्या अनी खा, हाई मंनं शरीर शे,”

27 अनी त्यानी प्याला लिधा अनी उपकार मानीन त्यासले दिसन सांगं, “तुम्हीन सर्वा यानामातीन प्या,” 28 हाई मना “करारनं रक्त, शे. पापसनी क्षमा व्हावकरता सर्वासना करता वताई जाई राहिन शे. 29 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत द्राक्षवेलना रस पेवाव नही जोपावत मना पित्याना राज्यमा नवा द्राक्षरस पितस नही.”

30 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निधी गया.

पेत्रकरता भविष्यवाणी

(मार्क १४:२७-३१; लूक २२:३१-३४; योहान १३:३६-३८)

31 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन रातले सर्वा माले सोडीन पळी जाशात, कारण शास्त्र अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी कळपमाधला मेंढरसनी दाणादाण व्हेई जाई.’” 32 मंग मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु.”

33 पेत्र येशुले बोलना, “सर्वा तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाव नही!”

34 येशु बोलना, “मी तुले सत्य सांगस की, आज रातले कोंबडा कोकावना पहिले तु माले तिनदाव नाकारशी.”

35 पेत्र त्याले बोलना, “तुनासंगे माले मरण पडन तरी मी तुमले नाकारावुच नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं.

गेथशेमाने बागमा येशुनी प्रार्थना

(मार्क १४:३२-४२; लूक २२:३९-४६)

36 नंतर येशु त्याना शिष्यससंगे गेथशेमाने नावना बगीच्यामा वना, “मी पुढे जाईन प्रार्थना करस तोपावत तुम्हीन आठे बढा.” 37 मंग त्यानी पेत्र अनं जब्दीना दोन्ही पोराया यासले संगे लिधं अनं तो खूपच खिन्न अनं कष्टी व्हावले लागना. 38 तवय तो त्यासले बोलना, “मना जीव” मरणप्राय, खूपच खिन्न व्हेई जायेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी मनासंगे जागा रहा.

39 मंग तो थोडा पुढे जावानंतर पालथा पडिन अशी प्रार्थना कराले लागना की, “हे मना पिता व्हेई तर हाऊ दुःखनं प्याला मनावरतीन ठळी जावो! तरी मना ईच्छाप्राप्ते नको तर तुनी ईच्छाप्राप्ते व्हेऊ दे.”

40 मंग तो शिष्यसना जोडे वना अनी त्या झोपेल शेतस हाई दखीन पेत्रले बोलना. काय! एक तास की तुमनाथाई जागं रहावायनं नही का?

41 तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा रहा अनी प्रार्थना करा; आत्मा तयार शे खरं पण शरीर अशक्त शे.

42 परत दुसरी दाव जाईसन येशुनी हाई प्रार्थना करी की, “हे मना पिता, जर हाऊ प्याला मी पेवाशिवाय ठळाव नही तर तुनी ईच्छाप्राप्ते व्हेऊ दे.” 43 मंग त्यानी परत ईसन त्यासले झोपेल दखं; कारण झोपुये त्यासना डोया जड व्हेयेल व्हतात. 44 परत तो त्यासले सोडीन गया अनी परत त्यानी तिसरांदाव त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 45 परत तो शिष्यसकडे ईसन बोलना, काय तुम्हीन अजून आरामशीर झोपी राहिनार? दखा! येळ जवळ येत शे, मनुष्यना पोराया पापी लोकसना हातमा देवाई जाई राहिन. 46 ऊठा, चला. दखा, माले धरी देणारा जोडे येल शे.

येशुले अटक करतस

(मार्क १४:४३-५०; लूक २२:४७-५३; योहान १८:३-१२)

47 येशु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा तडे वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारी अनी टिपरा लई वनात. 48 त्याले धरी देणारानी एक इशारा देयल व्हता तो असा की, “मी ज्यानं चुंबन लिसु तोच तो शे. त्याले धरा!” 49 मंग त्यानी लगेच येशुजोडे ईसन, गुरजी, नमस्कार बोलीन त्याना चुंबन लिधात.

50 येशु त्याले बोलना, “दोस्त! ज्या कामकरता तु येल शे ते कर” तवय त्यासनी जोडे ईसन येशुले धरं अनी अटक करी. 51 मंग दखा, येशुनासंगे ज्या व्हतात त्यासनामातीन एकनी तलवार काढी अनी महायाजकना दासवर चालाडी अनं त्याना कान कापी टाका. 52 तवय येशु त्याले बोलना “तुनी तलवार परत जागावर ठेव,” कारण “तलवार चालाडणारा सर्वजण तलवारथाईच नाश पावतीन.” 53 तुले अस वाटस का की, माले मना पिताजोडे मांगता येस नही, आंतेना आंतेच तो मनाकरता देवदूतसना बारा सैन्यपेक्षा जास्त धाडू नही शकस? 54 मंग शास्त्रना शास्त्रलेख कशा पुर्ण व्हेई की, हाई व्हणं आवश्यकच शे?

55 मंग तवय येशु लोकसनी गदीले बोलना, “जस एखादा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येळ शकस का? मी रोज मंदिरमा बशीन शिकवाडी राहितु तरी तुम्हीन माले धरं नही. 56 पण संदेशसना लेख पुर्ण व्हावले पाहिजे म्हणीन हाई व्हयनं.” इतलामा सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात.

मुख्य याजकसमोर येशूनी चौकशी

(मार्क १४:५३-६५; लूक २२:५४,५५,६३-७१; योहान १८:१३,१४,१९-२४)

57 मंग येशूले धरणासनी त्याले कैफा नावना मुख्य याजक याना घर लई गयात, तठे शाश्री अनं वडील लोक जमेल व्हातात. 58 पेत्र दूरतीन त्याना मागेमागे मुख्य याजकना वाडापावत गया अनं मझार जाईन त्याना शेवट काय व्हेस हाई दखासठि पहारेकरीसमा बसना. 59 मुख्य याजक अनं सर्व न्यायसभा यासनी येशूले मारी टाकना उदेशतीन त्यानविरुध्द खोटा आरोप शोध्री राहीतात; 60 अनी बराच खोटा आरोप करणारा वनात पण त्यामा त्यासले काहीच भेटन नही, तरी शेवट दोनजण ईसन बोलणात की, 61 "देवनं मंदिर तोडीन ते तिन दिनमा बांधाले मी समर्थ शे अस हाऊ बोलना."

62 तवय मुख्य याजक ऊठीसन येशूले बोलाना, "तु काहीच उत्तर देत नही का?" या तुनाविरुध्द कितला आरोप करी राहिनत, 63 पण येशू गपच राहिन. यावरतीन मुख्य याजकनी त्याले सांगं, "मी तुले जिवत देवनी शपथ घालिन विचारस की; जर तु देवना पोरया ख्रिस्त शे तर तसं आमले सांगं."

64 येशू त्याले बोलाना, "तु सांगस तसच आखो. मी तुमले सांगस; यापुढे तुम्हीन फक्त मनुष्यना पोरयाले सर्व समर्थना उजवीकडे बठेल अनं स्वर्गना ढासवर येताना दखशात!"

65 तवय मुख्य याजकनी आपला कपडा फाडिसन सांगं, हाऊ देवनी निंदा करी राहिन, आते आमले आखो साक्षीदारसनी काय गरज! तुम्हीन हाई निंदा एकल शे! 66 तुमले काय वाटस? त्यासनी उत्तर दिधं, "हाऊ मृत्युदंडना योग्य शे."

67 तवय त्या त्याना तोंडवर थुंकनात; अनं त्यासनी त्याले बुक्कया मारयात अनी बाकिनासनी त्याले थापड्या मारिन सांगं 68 अरे ख्रिस्त! "भविष्यवाणी करीसन सांगं तुले कोणी मारं!"

पेत्र येशूले नकारस

(मार्क १४:६६-७२; लूक २२:५६-६५; योहान १८:१५-१८,२५-२७)

69 इकडे पेत्र वाडामा बाहेर बठेल व्हाता; तवय मुख्य याजकनी एक दासी त्यानाकडे ईसन बोलनी, "तु पण गालीलकर येशूसगे व्हात."

70 तो सर्वासना समोर नकारिन बोलना. "तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही!" 71 मंग तो बाहेर वट्टार गया तवय आखो एक दासी त्याले दखीन तठे ज्या उभा व्हातात त्यासले बोलनी, "हाऊ पण नासरी येशू बरोबर व्हात."

72 परत "तु शपथ लिसन बोलना मी त्या माणसले वळखत नही!"

73 नंतर थोडा वेळतीन तठे उभा राहणासनी जोडे ईसन पेत्रले सांगं, खरच तु पण त्यानामाधलाच शे, कारण तुना बोलावरतीन तु कोण शे हाई समजी राहिनं.

74 मंग पेत्र बोलणा, "जर मी खोटं बोलीं र्हायनु तर, देव माले मारी टाको! अशा शपथा वाहीन बोलू लागणा, हाऊ ज्या माणसबद्दल तुम्हीन बोलीं राहिनत त्याले मी वळखत नही!" इतलामा कोंबडा कोकायना, 75 तवय "कोंबडा कोकावाना पहीले तु माले तीनदाव नाकारशी" असा ज्या शब्द येशूनी पेत्रले सांगेल व्हाता त्या त्याले आठवणात अनी तो बाहेर जाईसन हंबरडा फोडीन रडाले लागना.

27

येशूले पिलातकडे लई जातस

(मार्क १५:१; लूक २३:१,२; योहान १८:२८-३२)

1 सकायाम सर्व मुख्य याजक अनं वडील लोकसनी येशूले मारी टाकान्कता त्यानाविरुध्द पोलना करी. 2 अनी त्यासनी त्याले धरीन पिलात सुभेदारले सोपी दिधं.

यहूदाना मृत्यू

(प्रेषित १:१८,१९)

3 येशूले शिक्षापात्र ठराय हाई दखीन, त्याले धरी देणारा यहूदा याले पस्तावा वना अनी तो त्या तिस रूपया मुख्य याजक अनी वडील लोकं यासले दिसन बोलना, 4 "मी निर्दोष माणसुले पकडाई दिसन पाप करेल शे!" त्या बोलणात, त्यानं आमले काय "तुनं तु दख!"

5 तवय तो त्या रूपया मंदिरमा फेकीन निधी गया; अनी त्यानी जाईन फाशी लिधी.

6 मुख्य याजकसनी त्या पैसा लिसन सांगं, "हाई दानपेटिमा टाकाना योग्य नही शेतस कारण हाई रंगतन मोल शे." 7 मंग त्यासनी ईचार करीसन त्या रूपयासतीन, परदेशीसले पुराकरता कुंभारनं शेत लिधं. 8 यामुये आज बी त्या शेतले "रक्तनं शेत" अस म्हणतस.

9 तवय जे वचन यिर्मया संदेशद्वारे सांगेल व्हात ते पूर्ण व्हेयन; ते अस की, "ज्यानं मोल इझ्राएलना वंशसपेकी काही जणसनी उरायले व्हात, ते त्यानं मोल म्हणजे त्या तिस रूपया त्यासनी लिधात, 10 अनी प्रभुनी माले आज्ञा करेलप्रमाणे कुंभारनं शेत ईकत लेवासाते त्यासनी दिधात."

पिलात समोर येशू

(मार्क १५:२-५; लूक २३:३-५; योहान १८:३३-३८)

11 मंग येशू सुभेदार पुढे उभा व्हाता तवय सुभेदारनी त्याले ईचारं, "तु यहूदासना राजा शे का?" येशूनी उत्तर दिधं तु सांगस तसच. 12 मुख्य याजक अनी शाश्री त्यानावर आरोप करी राहीतात तवय त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही.

13 तवय पिलात बोलना, "ह्या लोक तुनाविरुध्द कितल्या गोष्टीसनी साक्ष दि राहिनत, हाई तु ऐकीं नही राहिन का?"

14 पण येशू काहीच बोलना नही, एक शब्द पण नही यावरतीन सुभेदारले आश्चर्य वाटणं.

मृत्युदंडनी आज्ञा

(मार्क १६:६-१५; लूक २३:१३-२५; योहान १८:३९-१९:१६)

15 वल्हांडण सणमा लोके ज्याले सांगेत त्या कैदीले सोडानी सुभेदारनी सवय व्हाती. 16 तवय तठे बरब्बाना नावना कुप्रसिध्द कैदी व्हाता. 17 जवय लोके जमनात तवय पिलातनी त्यासले ईचारं, "मी तुमनाकरता कोणले सोडू अशी तुमनी ईच्छा शे? बरब्बाले की, ज्याले ख्रिस्त म्हणतस त्या येशूले?" 18 कारण त्यासले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले धरी देयल व्हातं, हाई पिलातले समजनं व्हातं.

19 मंग तो न्यायासनवर बठेल व्हाता तवय त्याना बायकोनी त्याले निरोप धाडा की; "त्या न्यायी माणसना काममा तुम्हीन पडू नका, कारण रातले स्वप्नमा भलता दुःख भोगात."

20 पण मुख्य याजक अनं वडील लोकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, बरब्बाले सोडा अनं येशूले मारी टाका. 21 सुभेदारनी त्यासले ईचारं की, "या दोन्हीसमातीन कोणले तुमनाकरता सोडू अशी तुमनी ईच्छा शे?" त्या बोलणात, "बरब्बाले!"

22 "पिलातनी त्यासले ईचारं, मंग ज्याले ख्रिस्त म्हणतस, त्या येशूनं मी काय करू?" सर्वा बोलणात, "त्याले क्रूसखांबवर खिया!"

23 पिलात बोलणा, "का बर? त्यानी काय वाईट करेल शे?"

तवय त्या आखो वरडीन बोलणात, "त्याले क्रूसखांबवर खिया!"

24 जवय पिलातनी दखं आपल काहीच नही चाली राहिनं, उलट जास्तच गडबड व्हाई राहिनी तवय त्यानी पाणी लिधं अनं लोकससमोर हात धोईसन सांगं, "मी ह्या न्यायी माणसना रक्तबद्दल निर्दोष शे, तुमनं तुम्हीन दखी ल्या!"

25 यानावर लोकसनी उत्तर दिधं "यानं रक्त आमनावर अनी आमना पोत्रयासवर राहो!" 26 तवय पिलातनी त्यासनाकरता बरब्बाले सोडं; अनं येशूले फटक मारिन क्रूसखांबवर खियाकरता सोपी दिधं.

शिपाई येशूनी थट्टा करतस

(मार्क १५:१६-२०; योहान १९:२,३)

27 नंतर सुभेदारना सैनिक येशूले वाडामा लई गयात अनी त्याना चारीबाजूले सैन्य गोळा करी लिधं. 28 मंग त्याना कपडा काढिन त्याले गडद लाल रंगना झगा घाली दिधा. 29 अनी त्यासनी काटेरी झड्डपना मुकूट गुंफणी त्याना डोकावर ठेवा, त्याना उजवा हातमा वेत दिशा अनी त्यानापुढे गुठ्या टेकीन, "हे यहूदासना राजा तुना जयजयकार होवो!" अस बोलीन त्यानी थट्टा करी. 30 त्या त्यानावर थुंकनात अनं वेत लिसन त्याना डोकावर माराले लागनात. 31 मंग त्यासनी थट्टा करतारन त्यासनी त्याना आंगमातीन तो झगा काढिन त्याना कपडा त्याले घाली दिधात अनी त्याले क्रूसखांबवर खियाकरता लई गयात.

येशुले क्रूसखांबवर खियतस

(मार्क १५:२१-२२; लूक २३:२६-४३; योहान १९:१७-२७)

32 त्या बाहेर जाई राहतात तवय शिमोन नावना एक कुरेनेकर माणूस त्यासले दखायना, त्यासनी त्याले येशुना क्रूसखांब उचलीन लई जावाकरता जबरदस्ती करी. 33 मंग गुलगुथा नावनी जागा, म्हणजे, "कवटीनी जागा" आठे ईसन पोहचावर 34 त्यासनी त्याले कड मसाला मिसाळेल द्वाकरस पेवाले दिधा; पण तो चाखीन दखावर, त्यानी तो पिधा नही. 35 त्याले क्रूसखांबवर खियावर त्यासनी चिठ्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 36 नंतर त्यासनी तूठे बशीन त्यानी राखन करी. 37 त्यासनी त्याना दोषपत्रना लेख त्याना डोकावर क्रूसखांबवर लाया, तो असा की, हाऊ यहूदीसना राजा येशु शे. 38 नंतर त्यासनी येशुनासंगे दोन लुटाससले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे असा क्रूसखांबवर खियात. 39 अनी जवळतीन जाणारासनी डोकं हालाईन त्यानी अशी निंदा करी की, 40 "अरे मंदिर तोडीन तिन दिनमा बांधणारा! स्वतःले वाचाड तु देवना पोऱ्या व्हई तर क्रूसखांबवरतीन खाल ये!"

41 तसच मुख्य याजक, शाशी अंन वडील लोके या पण थडा करीसन बोलणात की; 42 "त्यानी दुसरासनं तराण करं; त्याले स्वतःले वाचाडता येत नही! तो इन्नाएलसना राजा शे; त्यानी आते क्रूसखांबवरतीन खाल यावं, म्हणजे आम्हीन त्याना ईंवास करू! 43 तो ठेवकर ईंवास ठेवस तो देवना पोऱ्या शे; त्याले तो प्रिय व्हई तर त्यानी त्याले आते सोडवाव!"

44 ज्या चोर त्यानासंगे क्रूसखांबवर व्हतात त्यासनी पण त्यानी तशीच थडा करी.

येशुना मृत्यु

(मार्क १५:३३-४१; लूक २३:४४-४९; योहान १९:२८-३०)

45 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजनापवत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 46 दुपारना तीन वाजनात तवय येशु जेरमा आरोळी मारीन बोलना, "एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?" म्हणजे "मना देव, मना देव, तु मना त्यागा का बरं करा?"

47 तवय ज्या तूठे उभा व्हतात त्यासनामातीन बराच जण हाई ऐकीन बोलणात, "दखा, तो एलियाले बलाई राहिला." 48 तवय एकजणनी लगेच पयत जाईसन तुरट पदार्थमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसन त्याले पेवाले दिधा.

49 पण बाकिना बोलणात, "राहु हा, एलिया त्याले वाचाडाले येस का नही हाई दखत!"

50 मंग परत येशुनी मोठी आरोळी मारीन प्राण सोडा.

51 तवय मंदिरमधला पडदा वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात, जमीन कांपनी, खडक फुटनात, 52 तवय कबरी उघडनात अनी झोपेल बराच पवित्र लोकसना मृतदेह जिवत व्हयनात. 53 त्या त्यासना पुनस्त्यानंतर कबरसमातीन निर्धिसन पवित्र नगर यश्लेला गयात अनी बराच लोकसले दिसनात.

54 जमादार अंन त्यानाबरोबर येशुवर लक्ष ठेवनारा भुकेप अंन घडेल गोष्टी दखीन भलता घाबरनात अंन बोलणात "खरंच हाऊ देवना पोऱ्या व्हता!"

55 तूठे बरयाच बाया, हाई दुरतीन दखी राहिल्यात, त्या गालीलतीन येशुनी सेवा करत त्याना मांगे येल व्हत्यात. 56 त्यामा मग्दालीया मरीया, याकोब अंन योसे यासनी आई मरीया अंन जब्दनीनी बायको ह्या व्हत्यात.

येशुले कबरमा ठेवतस

(मार्क १५:४२-४७; लूक २३:५०-५६; योहान १९:३८-४२)

57 मंग संध्याकाय व्हावर अरिमथाई गावना योसेफ नावना एक श्रीमंत माणूस वना, हाऊ पण येशुना शिष्य व्हता. 58 त्यानी पिलातजोडे जाईसन येशुंन शरीर मांगं तवय पिलातनी ते देवानी आज्ञा दिधी. 59 योसेफनी ते शरीर लिसन तागना स्वच्छ कापडमा गुंढाळ. 60 त्यानी ते खडकमा बनाडेल आपली नविन कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी अंन तो निधी गया. 61 तूठे कबरसमोर मग्दालीया मरीया अंन दुसरी मरीया ह्या बठेल व्हत्यात.

कबरवर पहारा

62 दुसरा दिन म्हणजे शब्बाथ दिननंतरना दिनले मुख्य याजक अंन परशी पिलातकडे गोळा व्हईन बोलनात, 63 "महाराज, आमले आठवण शे तो फसाडणारा जिवत व्हता तवय बोल्या व्हता, 'मी तीन दिन नंतर मी परत जिवत व्हसु.' 64 म्हणीन तिन दिनपावत कबरवर पहारा ठेवानी आज्ञा घा, कदाचित त्याना शिष्य रातले ईसन त्याले चोरी ली जातीन अंन तो मरेल मातीन उठेल शे, अस लोकसले सांगतीन; शेवटली लबाडी पहिल्या पेक्षा वाईट व्हई. 65 पिलातनी त्यासले सांगं; 'तुमना जोडे पहारेकरी शेतस जा तुमले जशा पहारा ठेवता ई तस करा.' 66 मंग त्या गयात अंन धोंडवर शिक्का मारीन कबरवर पहाराकरी ठेवात अंन कबर सुरक्षित करी.

28

येशुंन पुनस्त्यान

(मार्क १६:१-९; लूक २४:१-१२; योहान २०:१-१०)

1 *शब्बाथना शेवट रविवारना दिन उजाडताच मग्दालीया मरीया अंन दुसरी मरीया ह्या कबर दखाले वनात. 2 तवय दखा, मोठा भुकेप व्हयना; कारण प्रभुना दूतीन स्वर्गमातीन उतरीसन धोंड एकबाजुले लोटी अंन तिनावर तो बठना. 3 त्यानं रूप विजनामायक व्हतं अंन त्याना कपडा बर्फनामायक व्हतात. 4 पहारेकरी त्याले घाबरी थरथर कापाले लागनात अंन मरेलना मायक व्हई गयात.

5 देवतूत त्यासले बोलणा, "तुहीन घाबरु नका," क्रूसखांबवर खियेल येतूले तुम्हीन शोधी राहिलात, हाई माले माहित शे. 6 तो आठे नही शे, कारण त्यानी सांगेल प्रमाणे तो जिवत व्हयेल शे, या, प्रभु झोपेल व्हता ती हाई जागा दखा.

7 अनी लवकर जाईसन त्याना शिष्यसले सांगा की तो मरेल मातीन उठेल शे, दखा तुमना पहिले गालीलमा जाई राहिला, तूठे तुम्हीन त्याले दखशात, दखा, मी तुमले हाई सांगेल शे.

8 तवय त्या बाया घाबरीन अंन भलताच खश व्हईसन लगेच कबरपाईन निर्धिन त्याना शिष्यसले हाई गोष्ट सांगाले भुकेपयात.

9 मंग दखा येशु त्यासले भेटीन बोलणा, "शांती असो," त्यासनी जोडे जाईसन त्याना पाय धरीन त्याले नमन करं. 10 तवय येशु त्यासले बोलणा, "घाबरु नका, जा अनी हाई मना भाऊसले सांगा, यानाकरता की त्यासनी गालीलमा जावाले पाहिजे, तूठे त्या माले दखतीन."

पहारेकरीसना निरोप

11 जवय त्या जाई राहिल्यात, तवय दखा, पहारेकरीसमातीन बराच जणसनी नागरमा जाईन घडेल सर्व गोष्ट मुख्य याजकसले सांगी. 12 तवय त्यासनी अंन वडील लोकसनी मिळीन योजना बनाडी अनी पहारेकरीसले बराच चांदीना शिक्का दिधात 13 अनी सांगं की, "आम्हीन झोपेल व्हतूत तवय त्याना शिष्यसनी रातले ईसन त्याले चोरी लई गयात, अस सांगा 14 अनी सुबेदारना कानवर हाई गोष्ट गई तर आम्हीन त्याले समजाडीन तुमले चिंतामूक्त करसतू."

15 मंग त्यासनी चांदीना शिक्का लिसन त्यासले जश सांगेल व्हतं तसच करं, अनी हाई गोष्टे यहूदी लोकसमा परसनी, अनी आजपावत तशीच चालु शे.

येशु शिष्यसले दखायना

(मार्क १६:१४-१८; लूक २४:३६-४९; योहान २०:१९-२३; प्रेषित १:६-८)

16 *इकडे अकरा शिष्य गालीलमा जो डोंगर येशुनी सांगी ठेयल व्हता त्यानावर गयात. 17 अनी त्यासनी त्याले दखीन नमन करं तरी बराच जणसले शंका वाटनी. 18 तवय येशु जोडे ईसन त्यासले बोलणा, "स्वर्गमा अनी पृथ्वीवर सर्वा अधिकार माले देयल शे. 19 यामुये तुम्हीन जाईसन सर्वा राष्ट्रामधला लोकसले शिष्य करा; त्यासले पिता, पुत्र अंन पवित्र आत्मना नावतीन बाप्तिस्मा घा, 20 अंन ज्या आज्ञा मी तुमले देयल शेतस त्या त्यासले पाळाले शिकाडा अनी दखा युना अंतपावत मी सदासर्वकाळ तुमनासंगे शे."

मार्कने लिहीलेले येशु ख्रिस्ताचे शुभवर्तमान मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान वळख

नवा करारमा येशुना जिवननं वर्णन ज्या चार पुस्तकसमा करेल शे. त्या पुस्तकसले शुभवर्तमान म्हणतस त्या पुस्तकसपैकी मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान हाई एक पुस्तक शे. येशु मरानंतर ह्या चारही शुभवर्तमान एकमांगे एक मत्तय, मार्क, लूक अनी योहान यासनी लिखात. या चारिसपैकी मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान हाई सर्वात धाकलं पुस्तक शे. काही तज्ञ लोकसनी मान्य करं की, मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान बाकीना तिन शुभवर्तमानसना पहिले येशुना जन्मना ६५-७० वर्षानंतर लिखायनं. अनं लिखानं कारण म्हणजे रोम शहरना ख्रिस्ती मंडळीसना आत्मईवास वाढाकरता अनं त्यासले प्रोत्साहन भेटाकरता लिखाई गयं.

हाऊ मार्क कोण शे? संत पौल अनं बर्णबा यासना हाऊ तरुण सोबती योहान मार्क म्हणजेच मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमान ह्या पुस्तकना लेखक. मार्क पहिला मिशनरी प्रवासमा त्याना सोबतीसले मझारामाच सोडानि निघी गया. त्यामुये त्याना आत्मसन्मानले टेच पोहंचनी प्रेषित १३:१३ नंतर मात्र हाऊच मार्क बर्णबासंगे सेवा कार्यमा सहभागी व्हेयलं दखास प्रेषित. १५:३७-३९ हाऊ मार्क पेत्रना जवळना मित्र व्हता १ पेत्र ५:१३ प्रमाणे. तज्ञसनी अस मान्य करेल शे की, जरी मार्कनी येशुनं जिवन अनं सेवा प्रत्यक्ष दखी नही तरी पेत्रना साक्षना आधारवर त्यानी त्यानं शुभवर्तमान लिखं. मार्कनी लिखेल येशु ख्रिस्तानं शुभवर्तमानमा मुख्य दोन विषय म्हणजे ख्रिस्ती शिष्य कस बनानं अनी शेवटला काळ विषयी येशुनी करेल भविष्य. रूपरेषा

१. बासिस्मा करनारा योहान अनं येशुना बासिस्मा. १:१-१३
२. येशुनी गालील प्रदेशमा अनं परीसरमा करेल चमत्कार. १:१४-९:५०
३. गालील ते येरुशलेमपावत येशुना प्रवास अनं मंदीरमा प्रवेश. १०:१-१२:४४
४. येशुनी शेवटला काळबद्दल करेल भविष्य. १३:१-३७
५. येशुनं मरणं, पुनरुत्थान अनं महान आदेश. १४:१-१६:७

बासिस्मा करनारा योहान अनी त्याना प्रचार

(मत्तय ३:१-१२; लूक ३:१-१६; योहान १:१२-२८)

- १ देवना पोराया येशु ख्रिस्तनी सुवार्तनी हाई सुवात शे.
- २ यशया संदेशानी लिखेल शे की,

“देव बोलना, ‘मी मना दतले तुना पहिले धाडसु तो तुनी वाट तयार करी.’
- ३ जंगलमा घोषणा करनारानी वाणी अशी व्हयनी की,

‘प्रभुना मार्ग तयार करा;
त्यानी वाट नीट करा तसच हाई व्हयनं!’ ”
- ४ “पापसपाईन फिरा अनी बासिस्मा * करी ल्या,” असा प्रचार करत बासिस्मा करनारा योहान जंगलमा प्रकट व्हयना. ५ तवय यरुशलेम शहर अनी यहूदीयाना प्रदेश मधला सर्व लोके त्यानाकडे येवाले लागनात, त्याना प्रचार ऐकनि त्यासनी पाप कबूल करात अनी योहान कडतीन यार्देन नदीमा बासिस्मा करी लिधा.

६ योहान उंटसना केससपाईन बनाडेल कपडा घाले, कंबरले कातडाना पट्टा बांधे अनी तो रानमध अनं टोळ खाये. ७ तो त्याना प्रचारमा अस सांगे, “मना नंतर एकजण असा ई राहना तो मनापेक्षा इतला सामर्थ्यशाली राही की, वाकीसन त्याना पायमधला जोडानी दोरी सोडानी पण मनी लायकी नही. ८ मी तर तुमले पाणीघाई बासिस्मा देयल शे; पण तो तुमले पवित्र आत्माघाई बासिस्मा दि.”

येशुना बासिस्मा अनं सैतानकडतीन त्यानी परिक्षा

(मत्तय ३:१३-१७; ४:१-११; लूक ३:२२-२४; ४:१-१३)

* 1:4 १:४ बासिस्मा पाणीमाईन बुडाइन वर काडाना विधी ✪ 1:11 १:११ मत्तय ३:१७; १२:१६; मार्क १:७; लूक ३:२२ ✪ 1:15 १:१५ मत्तय ३:२ ✪ 1:22 १:२२ मत्तय ७:२८,२९ † 1:22 १:२२ शास्त्री नियमशास्त्र शिक्षक

९ त्या दिनसमा येशुनी गालील प्रदेशमा नासरेथ गावतीन ईसन योहान कडतीन यार्देन नदीमा बासिस्मा करी लिधा. १० येशु पाणीमाईन वर येस नही येस तोच स्वर्ग उघडेल शे अनं पवित्र आत्मा कबूलतरना मायक त्यानावर उतरी राहानी अस त्यानी दखं; ११ *तवय लगेच स्वर्गमाईन अशी वाणी व्हयनी की, “तु मना पोराया, माले परमप्रिय शे, तुनाव मी भलताच खूश शे.”

१२ मंग पवित्र आत्मा त्याले लगेच जंगलमा लई गया; १३ तो जंगलमा चाळीस दिन राहानी, त्यानासंगे जंगलना जनावरस शिवाय कोणी बी नव्हतं, तेठे सैताननी येशुनी परिक्षा लिधी. त्यानंतर देवदूत ईसन त्यानी सेवा कराले लागनात.

चार शिष्यसले पाचारण

(मत्तय ४:१२-२३; लूक ४:१४,१५; ५:१-११)

१४ मंग हेरोद राजानी योहानले कैदखानामा टाकानंतर, येशु गालीलमा देवना राज्यनी सुवार्ता सांगी राहीता. १५ *अनं बोली राहीता, “येळ पुरी व्हई जायल शे, देवनं राज्य जोडे येले शे! म्हणिसन पापसपाईन फिरा अनी सांगेल सुवार्तावर ईवास देवा!”

१६ मंग येशु गालील समुद्रना काठवरतीन जाई राहीता, तवय त्यानी शिमोन अनी त्याना भाऊ आंद्रिया, या मासा धरनारा भाऊसले समुद्रमा जाळं टाकतांन दखं. १७ येशुनी त्यासले सांगं, “मनामांगे या म्हणजे, लोकसले देवना राज्यमा कसं लयतस, हाई मी तुमले शिकाडसु.” १८ मंग त्यासनी लगेच जाळं तटेच टाकं अनी त्या त्याना मांगे निघनात.

१९ मंग तटेन थोडा पुढे जावानंतर येशुनी जब्दीना पोराया याकोब अनं योहान ह्या दोन्ही भाऊसले नावमा जाळं सवारतांन दखं. २० लगेच त्यानी त्या दोन्ही भाऊसले हलायं तवय त्यासनी त्यासना बाप जब्दील त्याना मजुरससंगे नावले सोडीसन त्या येशुना मांगे निघी गयात.

दुश आत्मा लागेल माणूस

(लूक ४:३१-३७)

२१ मंग येशु अनी त्याना शिष्य कफर्णहूम गावले गयात लगेच त्यानी शब्बाथ दिनले यहूदी लोकसना सभास्थानमा जाईसन प्रचार करा. २२ *त्याना प्रचार ऐकनि लोके थक्क व्हई गयात कारण तो शास्त्री लोकसनामायक बोली नही राहीता, तो तर पुरा अधिकार त्यालेच शे असा प्रचार करी राहीता.

२३ तवय तटेच सभास्थानमा दुश आत्मा लागेल माणूस व्हता तो वरडना, २४ अनी बोलना, “हे येशु नासरेथकर, तुना आमना काय संबध? तु आमना नाश कराले येले शे का? तु कोण शे, हाई माले चांगलच माहित शे, तु देवना पवित्र माणूस शे.”

२५ येशुनी त्या दुश आत्माले धमकाडीन सांगं, “चूप रहाय अनी यानामातीन निघी जाय!”

२६ तवय तो दुश आत्मा जोरमा वरडाले लागना अनी त्या माणूसले पिळीसन त्यामातीन निघी गया. २७ हाई दखीसन सर्व लोके चमकाई गयात अनी त्या एकमेकसले ईचारू लागणात, “हाई काय शे? हाई काय नवं शिक्षण? तो दुश आत्माले पण अधिकारतीन आज्ञा देस अनं त्या त्यानं ऐकतस बी!”

२८ येशुनी किती हाई लगेच गालील प्रदेशना चारीमेर वारानामायक पसरनी.

येशु बराच लोकसले बरं करस

(मत्तय ८:१४-१७; लूक ४:३८-४१)

२९ मंग येशु सभास्थानमातीन निघिसन लगेच याकोब अनी योहान यासनासंगे शिमोन अनं आंद्रिया यासना घर गया. ३० शिमोनी सास तापमा ती खाटवर झोपेल व्हती तिनाबद्दल लगेच त्यासनी येशुले सांगं. ३१ तवय येशु तिनाजोडे गया, त्यानी हात धरीन लिले उठाडं, लगेच तिना ताप निघी गया अनं ती त्यासनी सेवा कराले लागनी.

३२ संथकाय व्हयनी तवय लोके आजारी अनी दुश आत्मा लागेलसले येशुकडे लई वनात. ३३ अनी शहरना सर्व लोकसनी दारजोडे गदीं करी. ३४ तवय येगेगेगळा आजार व्हेयल लोकसले त्यानी बरं करं. बराच भूत लागेलसले चांगलं करं अनं तो दुश आत्मा लागेलसले बोलु दि नही राहीता, कारण तो कोण शे, हाई त्यासले माहित व्हतं.

येशुना गालीलमा प्रचार
(लूक ४:१२-१४)

35 मंग येशु पहाटमा ऊठीसन घरना बाहेर निघना अनं गावना बाहेर एकांतमा गया अनी त्यानी तडे प्रार्थना करी. 36 तवय शिमोन अनं त्याना सोबतना त्याले शोधाले गयात. 37 तो त्यासले सापडना तवय त्या त्याले बोलनात, “सर्व लोके तुमले शोधी राहीनात.”

38 मंग येशु त्यासले बोलना, “चला आपण जोडेना गावसमा जाऊ म्हणजे माले तडे प्रचार करता ई, कारण त्यानाकरताच मी येल शे, हाऊच मना उदेश शे.”

39 असाच तो पुरा गालील प्रदेशना यहुदी लोकसना सभास्थानमा प्रचार करत फिरना अनी बराच लोकसमाईन द्रष्ट आत्मासले काढं.

येशु कुशुरोगी माणुसले शुध्द करस
(मत्तय ८:१-४; लूक ५:१२-१६)

40 तवय एक कुशुरोगी ३त्यानाकडे वना अनी त्याना समोर पाया पडीन त्यानी त्याले अशी ईंनती करीसन बोलना, “तुनी ईच्छा व्हई, तर तु माले शुध्द कर.”

41 तवय येशुले त्यानी किव वनी अनी त्यानी त्याना हात धरीसन सांगं, “मनी ईच्छा शे, तु शुध्द व्हई जाय.” 42 अनी लगेच त्यानं कुशु निधी गयं अनं तो शुध्द व्हई गया 43 मंग येशुनी त्याले ताकीद दिसन लगेच धाडी दिधं. 44 अनी सांगं की, “दख कोणलेच काही सांगु नको. तर तु स्वतः जाईसन याजकले S दखाड, तुना कुशुरोग निधी गया, अनी शुध्द व्हावनंतर जे अर्पण मोशेनी देवानं ठराई देयल शे; ते अर्पण कर म्हणजे याजकले खरं पटी.”

45 पण बाहेर जाईसन त्यानी सर्व लोकसले सांगं, त्यामुये येशुनी इतली प्रसिध्दी व्हयमी की, त्याले शहरमा मोकळं फिरानं कठीण व्हई गयं, म्हणीन तो एकांतमा रहावाले गया, तरी पण चारीबाजूतीन लोके त्यानाकडे ईज राहीतात.

2

येशु लखवा व्हेयल माणुसले बरं करस
(मत्तय ९:१-८; लूक ५:१७-२६)

1 थोडा दिन नंतर येशु कफर्णहूम गावमा परत वना, अनी तो घर शे, हाई लोकसनी ऐकं. 2 तवय त्याना घरमा ईतला लोकसनी गदीं करी की, दारमाईन घुसाले सुध्दा जागा नव्हती, तडे जमेल लोकसले त्यानी संदेश दिधा. 3 तवय लखवा व्हेयल माणुसले चारजण त्यानाकडे उचलीसन लई वनात. 4 गदीं इतली व्हेयल व्हती की, त्यानाजोडे जावाले जागाच नव्हती, म्हणीन त्या घरच चडनात. येशु जठे उभा व्हात तठला कौले त्यासनी काढी लिथात अनी जी खाटवर तो लखवा व्हेयल माणुस झोपेल व्हात त्यासनी ती खाट तडे खाल उतारी दिधी. 5 मी त्याले बरं करसु हाऊ त्यासना ईवास दखीसन येशुनी लखवा व्हेयल माणुसले सांगं, “हे पोरया, तुना पापसनी क्षमा व्हेयल शे.”

6 काही शास्त्री लोके तडे बशेल व्हातात. त्या आपला-आपला मनमा ईचार कराले लागनात की, 7 “हाऊ असा कसा काय बोलस? हाऊ तर देवनी निदा करी राहीना! कोणीच देवना शिवाय पापनी क्षमा करू शकस नाही!”

8 येशुले त्याना आत्मिक दृष्टीआई लगेच दखायनं की, शास्त्रीसना मनमा काय ईचार चाली राहिनत. तो त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला मनमा हाऊ ईचार कसाले करी राहिनत? 9 ‘तुना पापनी क्षमा व्हई गई,’ अस लखवा व्हेयल माणुसले बोलानं की, ‘ऊठ, तुनी खाट उचलीन, चालाले लाग’ हाई बोलनं, कोणतं सोपं शे? 10 मनुष्यना पोरयाले जगना पापनी क्षमा कराना अधिकार शे.” हाई तुमले समजाले पाहिजे अस बोलिन येशुनी लखवा व्हेयल माणुसले सांगं, 11 “मी तुले सांगस की, ऊठ, तुनी खाट उचलीन घर जाया!”

12 मंग तो ऊठना अनी लगेच त्यानी खाट उचलीन सर्व लोकस समोरतीन गया, हाई दखीन सर्व लोके चमकाई गयात, त्या देवना गौरव करीसन बोलनात, “आम्हीन अस कधीच दखेल नव्हतं!”

लेवी नावना माणुसले पाचारण
(मत्तय ९:१०-१३; लूक ५:२७-३२)

13 मंग येशु परत गालील समुद्रना काठवर गया अनी सर्व लोकसनी गदीं त्यानाजोडे वनी. तवय तो त्यासले शिकाडू लागना. 14 मंग समुद्रना काठवरतीन तो जाई राहिता, तवय त्यानी अल्पिना पोरया लेवीले जकात नाकावर बशेल दखं, अनी त्याले सांगं, “चल मनामागे ये,” तवय लेवी ऊठीसन त्यानामांगे गया.

15 मंग येशु लेवीना घर जेवाले गया. तडे येशु अनी त्याना शिष्य यासना पंगतमा बराच जकातदार अनी पापी लोके जेवाले बशेल व्हातात. कारण असा बराच लोके त्याना मांगे येल व्हातात. 16 तवय परसी पंधमधला शास्त्री लोकसनी दखं की, येशु जकातदार अनं पापी लोकससांगे जेवण करी राहीना, त्या त्याना शिष्यले बोलनात, “हाऊ असा लोकससांगे का बर जेवण करस?”

17 हाई ऐक्रीसन येशु त्यासले बोलना, “निरोगी माणुसले वैधनी गरज र्हास नही, तर आजारी माणुसले र्हास, मी धार्मीक माणुससले नही, तर पापी माणुससले बोलावाले येल शे.”

उपासबद्दल प्रश्न

(मत्तय ९:१४-१७; लूक ५:३३-३९)

18 बातिस्मा देणारा योहानना शिष्य अनी परसी ह्या उपास करतस, म्हणीन काही लोके ईसन येशुले ईचाव लागनात, “योहानना शिष्य अनी परसीसना शिष्य उपास करतस मंग तुमना शिष्य उपास का बर करतस नही?”

19 येशुनी त्यासले सांगं, “जोपावत वरहाडीसनासांगे नवरदेव शे, तोपावत त्या उपाशी राहतीन काय? जोपावत नवरदेव त्यासनासांगे शे तोपावत त्या उपाशी राहूच शकत नही.” 20 पण असा दिन येवाव शे की, नवरदेव त्यासनापाईन येगळा व्हई, तवय त्या उपास करतीन.

21 कोणी नवा कपडाना तुकडा ठिगळं पडेल जुना कपडाले लावस नही, लाव तर ठिगळ्याकरता लायल कपडा जुना कपडाले अजुन फाडी टाकी अनी ठिगळं अजुन मोठं व्हई जाई. 22 कोणी नवा द्राक्षरस कातडापाईन बनाडेल जुनी थैलीमा भरिन ठेवस नही. जर तसं करं तर थैली फाटी जाई, अनी सर्व द्राक्षरस सांडाई जाई. म्हणीसन नवा द्राक्षरस नवा थैलीमा भरिन ठेवतस.

शब्बाथ दिनबद्दल प्रश्न

(मत्तय १२:१-८; लूक ६:१-५)

23 एकदाव अस व्हयनं की, शब्बाथ दिनले येशु त्याना शिष्यससांगे वाक्वमाईन जाई राहता. जाता जाता शिष्य ओंब्या तोडीन खाई राहतात. 24 हाई दखीसन परसी येशुले बोलनात, “दख, तुना शिष्य अस कामकरी राहिनत जे शब्बाथ दिनले नियमप्रमाणे करतस नही!”

25 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “तुम्हीन कधी हाई वाचं नही का? की, जवय द्याईद राजा अनी त्यानासांगे ज्या व्हाता, त्यासले भूक लागनी अनं त्यासनाजोडे खावाले काहीच नव्हतं तवय दावीद राजाने काय करं, 26 कशा तो देवना मंदिरमा गया अनी देवले अर्पण करेल भाकरी ज्या याजकशिवाय कोणीच खातस नही. त्या त्यानीपण खाघात अनी त्यानासांगे ज्या व्हातात, त्यासले पण खावाड्यात, हाई अब्याथार हाऊ जवय महायाजक व्हाता, तवय हाई घडनं की नही?”

27 आखो तो त्यासले बोलना, “शब्बाथ दिन हाऊ माणुससना चांगला करता बनाडेल शे; माणुस शब्बाथ दिनकरता नही.” 28 यामुये मनुष्यना पोरया शब्बाथ दिनना धनी शे.

3

येशु लुळा हातना माणुसले बरं करस

(मत्तय १२:१०-१४; लूक ६:६-९)

1 परत येशु सभास्थानमा गया, तडे लुळा हातना एक माणुस व्हाता. 2 तो शब्बाथ दिन व्हाता येशु त्या माणुसले बरं करस की काय करस; हाई दखाकरता काही लोके टपेल व्हातात. म्हणजे त्यानावर आरोप करानी संधी त्यासले भेटी असा त्यासना वेत व्हाता. 3 येशुनी त्या लुळा हातना माणुसले सांगं “ऊठ, मजारमा उभा र्हाय.”

4 मंग त्यानी त्या लोकसले ईचारं, “नियमशास्त्रप्रमाणे शब्बाथ दिनले एखादाले मदत करानं चांगलं की, वाईट करानं चांगलं? जीव वाचाडानं चांगलं की, जीव लेवानं चांगलं?” पण त्या गप्पच राहिनत. 5 मंग

येशूनी संतापमा चारीबाजूले दखं अनी त्या लोकसना कठीण मनले दखीसन त्याले दुःख वाटनं, त्यानी लूळा हातना माणुसले सांगं, “तुना हात सरळ कर” त्यानी हात सरळ करा, अनी त्याना हात बरा व्हेयना. 6 तवय परस्त्री लगेच बाहेर निघी गयात अनी येशूले मारी टाकानी योजना आखाकरता त्यासनी हेरोदीया नावना राजकीय पक्षनी भेट लिधी.

येशूना मांगे लोकसनी गर्दी

7 मंग येशू त्याना शिष्यसमंगे गालील समुद्रकडे गया, तवय गालील शहरमार्तीन लोकसनी गर्दी त्यानामांगे गयी, 8 अनी यहूदीया, यरूशलेम, ईदोन अनं यार्देन नदीना पलीकडला सर्व गावे अनी सोर अनं सिदोन यासना जवळना प्रदेशना लोकसनी गर्दीनं गर्दी त्यानी करेल कामसविषयीच्या गोष्टी ऐकीसन त्यानाकडे वनी. 9 *त्याना आजूबाजूले लोके गर्दी करीसन चेगरी टाकतीन म्हणीसन त्यानी शिष्यसले पहिलेच एक नाव तयार करीसन ठेवाले सांगं. 10 कारण त्यानी बराच लोकसले बरं करेल व्हतं. म्हणीसन जेवडा रोपी लोके व्हतात त्या त्याले स्पर्श कराते गर्दी करी राहतात. 11 जवय जवय दुष्ट आत्मा लागेल लोके त्याले दखेत तवय त्यानापुढे पडी जायेत अनी जोरमा वरडीन म्हणेत, “तू देवना पोर्या शे!”

12 तवय तो त्यासले ताकिद दिसन सांगे, मी कोण शे हाई प्रकट करु नका.

येशू बारा प्रेषितसनी निवड करस

(मंतय १०:१-४; लूक ६:१२-१६)

13 मंग येशू डोंगरवर चढना अनी त्याले ज्या माणसे पाहिजे व्हतात त्यासले त्यानी बलायं अनं त्या त्यानाकडे वनात, 14 तवय त्यानी त्यासनामाईन बारा जणसले निवडं अनी त्यासले प्रेषित * हाई नाव दिधं, ह्यानाकरता की, त्या त्यानासंगे राहतीन अनं तो त्यासले प्रचार कराते धाडी. 15 अनी त्यासले दुष्ट आत्मा काढना अधिकार राही.

16 ह्या बारा जणसले त्यानी निवाडं; अं अस त्यानी शिमोनले पेत्र हाई नाव दिधं. 17 याकोब अनी त्याना भाऊ योहान ह्या जब्दीना पोर्यासले येशूनी बोआनेगेश, म्हणजे “गर्जाना पोर्या” अस नाव दिधं; 18 आदिया, फिलीप्प, बर्थलामय, मंतय, थोमा, अल्फनीना पोर्या याकोब, तदय, शिमोन कनानी हाऊ रोमी शासन विरोधी. 19 अनं येशूले धरी देणारा यहूदा इस्कर्यांत.

येशू अनी बालजबूल

(मंतय १२:२२-३२; लूक ११:१४-२३; १२:१०)

20 मंग येशू घर वना पण ते बी लोकसनी ईतली गर्दी करी की, त्याले अनं त्याना शिष्यसले जेवाले सुध्दा येळ नव्हती. 21 हाई गोष्ट त्याना घरनासना कानवर गयी, तवय त्या त्याले घर लाई जावाकरता ते वनात, त्या सांगी राहतात, त्याले येड लागेल शे.

22 *पण यरूशलेम शहरतीन येल शास्त्री सांगेत, “बालजबूलनी ित्याले पछाडेल शे! म्हणीसन त्याले दुष्ट आत्मा काढता येतस.”

23 येशूनी त्यासले जोडे बलायं अनी दृशंतामा सांगू लागना की, “सैतानच सैतानले कशा काडू शकस? 24 एखादा राज्यमा फुट पडनी तर ते टिकू शकस नही. 25 एखादा घरमा फुट पडनी तर ते घर बी टिकू शकस नही. 26 सैतानच स्वतःना राज्यमा फुट पाडी तर असाणा त्याना टिकाव लागवा नही, त्याना शेवट व्हई.

27 *एखादाले, पहीलवान माणुसनी घरनी संपती लुटनी व्हई तर पहिले त्याले त्या पहीलवान माणुसले बांधंन पडी तरच तो त्याना घरनी संपती लुटू शकस.

28 *मी तुमले सत्य सांगस की, लोकसनी करेल सर्व पापसनी अनं त्यासनी करेल देवनी निंदा यासनी बी क्षमा त्यासले भेटी जाई 29 *पण जो बी पवित्र आत्मानी निंदा करी त्यानी कधीच क्षमा व्हाव नही तो सार्वकालिक पापना भागीदार राही.” 30 “त्याले सैताननी पछाडेल शे,” असा त्या बोली राहतात म्हणीसन येशू अस बोलना.

येशूना परीवार

(मंतय १२:४६-५०; लूक ८:११-२१)

31 तवय येशूनी माय अनी त्याना भाऊ, बहिण ते वनात, त्यासनी बाहेर उभा राहिन त्याले निरोप धाडा. 32 येशूना बाजूले बराच लोके बशेल व्हतात, त्यासनी त्याले सांगं, “दख, तुनी माय अनं तुना भाऊ, बहिण बाहेर तुनी वाट दखी राहतात.”

33 येशूनी त्यासले उत्तर दिधं, “कोण मनी माय? अनी कोण मना भाऊ?” 34 मंग त्यानी ते बशेल लोकसकडे दखीसन सांगं, “दखा! हाई मनी माय अनी ह्या मना भाऊ, बहिण! 35 कारण जो देवनी ईच्छाप्रमाणे वागस तोच मना भाऊ अनं बहिण, अनी तीच मनी माय.”

4

पेरणी करनाराना दृशंता

(मंतय १३:१-९; लूक ८:४-८)

1 *परत येशू गालील समुद्रना काठवर उपदेश करू लागना, अनी त्यानाजोडे लोकसनी ईतली मोठी गर्दी जमनी की, तो एक नावमा जाईन बसना अनी सर्व लोके समुद्रना काठवर उभा व्हतात. 2 दृशंता *दिसन बरयाच गोष्टी शिकाडू लागना अनी आपला उपदेशमा तो त्यासले बोलना; 3 *एका! एक शेतकरी पेरणी कराकरता गया. 4 तो पेरणी करी राहता तवय काही दाना वाटवर पडनात त्यासले पक्षीसनी ईसन खाई टाकं. 5 काही दाना खडकाळ जमीनवर पडणात त्या लवकर उगनात पण ते जास्त खालपावत माटी नव्हती म्हणीन त्यासले मुळकांड्याच वन्यात नहीत. 6 अनी जवय, सुर्य उगना तवय त्यासले ऊन लागनं अनं त्या सुकाई गयात. 7 काही दाना काटेरी झुडपसमा पडनात. त्या उगनात पण काटेरी झुडप इतलं वाढनं की, त्या पिकले वाडुच दिधं नही म्हणीन पिक काय वनं नही. 8 काही दाना चांगली जमीनवर पडनात त्या उगनात, मोठा व्हईसन त्याले चांगलं पिक वनं; म्हणजे कोठे तिसपट, कोठे साठपट, तर कोठे शंभरपट पिक वनं.”

9 मंग येशू बोलना, “ज्याले कान शे, तो ऐको!”

दृशंता सांगांनं कारण

(मंतय १३:१०-१४; लूक ८:९,१०)

10 मंग जवय येशू एकटा व्हता, तवय त्याना बारा शिष्य अनं बाकीना शिष्यसनी त्याले ईचारं, दृशंता अर्थ काय शे. 11 तवय येशूनी त्यासले उत्तर दिधं, “देवराज्यना रहस्यनी माहिती करी लेवानी तुमले मोकळीक शे,” पण ज्या देवराज्यना बाहेर शेतस त्यासले सर्वकाही दृशंता दिसनच सांगंन पडी.

12 *त्या लोके डोयासघाई दखतीन;

कानघाई ऐकतीन,

तरी त्यासले काहीच समजाव नही;

पण जर त्यासनी समजी लिधं तर

त्या देवकडे वळतीन

अनी त्यासले माफी भेटू शकस.”†

पेरणीना दृशंता अर्थ

(मंतय १३:१०-२३; लूक ८:११-१५)

13 येशू आखे त्यासले बोलना, “तुमले या दृशंता अर्थ नही समजना? तर, सर्व दृशंता कशा समजतीन? 14 शेतकरी पेरस ते देवनं वचन शे. 15 काही लोके पाय वाटनामायक शेतस अनी त्या दाना म्हणजे देवनं वचन, त्यासना कानवर वचन पडस नही पडस तोच सैतान येस अनी त्यासना मनमा पेरल वचनले हिराई लेस. 16 खडकाळ जमीनवर पेरल दाना म्हणजे आनंदमा देवनं वचन स्विकारनारा लोके, खडकाळ जमीनवर पेरल रोपटासले खालपावत मूळ धरता येस नही. तसा या लोकसना मनमा देवनं वचन खोलवर जाऊ शकस नही. 17 त्या रोपे वाढतस पण त्यासना मूळच निघतस नही म्हणीन त्या जास्त काळ टिकतस नही, देवनं वचनना स्विकार करामुये त्यासनावर संकट येवाले लागनात, त्यासना छळ होऊ लागना म्हणजे त्या अडखळाले लागतस. 18 काही लोके काटेरी झुडपसमा पेरलनामायक शेतस म्हणजे त्या देवना वचन ऐकतस, 19 पण लवकरच त्यासले संसारनी चिंता, पैसाननी चिंता

* 3:9 ३:९ मार्क ४:१२; लूक ५:१२-३

* 3:14 ३:१४ प्रेषित सेवा कराकरता धाडेल शिष्य

* 3:22 ३:२२ मंतय १२:४६; १०:२५

† 3:22 ३:२२ बालजबूलनी दुष्ट आत्मासना राजा

* 3:29 ३:२९ लूक १२:१०

* 4:1 ४:१ लूक ५:१२-३

* 4:2 ४:२ दृशंता म्हणजे स्वर्गमाधल्या गोष्टीसले त्यासले जमीक दृशंता देनं

† 4:12 ४:१२ *त्या लोके डोयासघाई

दखतीन; कानघाई ऐकतीन, तरी त्यासले काहीच समजाव नही; पण जर त्यासनी समजी लिधं तर त्या देवकडे वळतीन अनी त्यासले माफी भेटू शकस.” यशया 6:9-10

अनं इतर गोष्टीसना लोभ त्यासले भरूळ पाडस अनी त्यासना मनमधला देवना वचननी वाढ व्हस नही अनी त्यासले ते बिनकामनं करी टाकस. 20 त्यानापेक्षा ज्या चांगली जमीननामायक शेतस की, ज्या देवनं वचन ऐकीन त्याना स्विकार करतस ह्याच लोके तिसपट, साठपट अनं शंभरपट पिक देतस.”

दिवावरतीन दृशंत

(लूक ८:१६-१८)

21 मंग येशुनी त्यासले ईचारं, “दिवा लाईसन चंपानाखाल किंवा खाटाना खाल ठेवाकरता लावतस का? त्याना उजेड पडाले पाहिजे म्हणीसन त्याले दिवठणीवर ठेवाकरता लावतस की नही? 22 ज्या देवराज्यना रहस्य तुमले आज गुप्त वाटतस, त्या आज नही सकाय तुमनासमोर उघड व्हईच, ह्यानी खारी बाळगा.” 23 “ज्यासले ऐकाले कान शेतस, त्यासनी ऐकी ल्या!”

24 पुरते येशुनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन जे ऐकतस ते नीट ध्यानमा ल्या, ज्या नियमतीन तुम्हीन न्याय करशात, त्याच नियमघाई देव तुमना न्याय करी अनी त्यानापेक्षा बी वाईट करी. 25 कारण ज्यानाजोडे शे, त्याले अजून भेटी अनी ज्यानाकडे नही शे, त्यानाकडे जे व्हई, ते पण त्यानाकडतीन काडी लेतीन.”

उगवनारा पिकना दृशंत

26 आखो येशु बोलना, “देवनं राज्य अस शे की, जसं एक शेतकरीनी वावरमा पेरणी करी. 27 अनी पिक येवाकरता त्यानी काहीच करं नही फक्त रातले झोपे, सकायले ऊठे, पण इकडे वावरमा पिक उगनं, ते कश उगनं, हाई त्याले समजणं नही. 28 जमीनमा आपोआप पिक उगस, पहिले अंकुर मंग कणीस, मंग कंससमा दाणा भरावतस. 29 अस पिक तयार व्हांवानंतर कापर्णीनी येळ येस तवय शेतकरी ईळा लावस.”

मोहरीना दाणाना दृशंत

(मत्तय १३:३१, ३२, ३४; लूक १३:१८, १९)

30 आखो येशु बोलना, “मी देवना राज्यले कसानी उपमा देऊ?” “कोणता दृशंत सांगीसन त्यानं वर्णन करू? 31 देवनं राज्य हाई मोहरीना दाणाना मायक शे, जो जमीनमा पेरणारा दानासमा पृथ्वीवरला सर्वांत धाकला दाना र्हास. 32 तरी पण पेरा नंतर तो जवय उगस तवय बाकीना रोपटस पेक्षा त्यान्या फांघा ईतल्या मोठ्या वाढतस की, त्याना फांघावर सावलीमा पक्षीपण घरटा बांधीसन राहतस.” 33 त्यासनी समजी लेवानी क्षमता ध्यानमा लिसन त्यानी त्यासले बराच दृशंत सांगीन संदेश दिधा. 34 लोकससंगे जवय तो शिकाडे तवय तो दृशंत सांगीसनच शिकाडे, एकांमा तो त्याना शिष्यसले सर्व दृशंत समजाडीसन सांगे.

येशु वादयले शांत करस

(मत्तय ८:२३-२७; लूक ८:२२-२४)

35 त्याच दिन संध्याकाय व्हांवावर येशुनी शिष्यसले सांगं, “आपण समुद्रना पलीकडे जाऊ.” 36 मंग लोकसले सोडीन तो जी नाववर बशेल व्हता त्याच नावमा त्याना शिष्य त्याले संगे लाई गयात. त्यासनसंगे बाकिन्या नावपण व्हत्यात. 37 थोडा येळमा मोठं वादय सुरू व्हयनं अनं मोठं-मोठल्या लाटा नाववर आदळाले लागनात. त्याम्ये नावमा पाणी भराले लागनं. 38 येशु नावना मांगला बाजूले उशींवर डोकं ठिन गाड झोपले व्हता, तवय शिष्यसनी त्याले उठाई अनी त्या बोलनात, “गुरुजी आपण सर्वांज मरी जासुत ह्यानी तुमले चिंता नही का?”

39 तवय येशु ऊभा राहिन, त्यानी वादयले आज्ञा करी, “शांत व्हई जा!” अनी लाटासले तो बोलना, “शांभी जाय,” तवय वादय बंद व्हई गयं अनी शांतता पसरी गयी. 40 येशुनी शिष्यसले ईचारं, “तुम्हीन ईतला का बरं घाबरी जातस? तुमले अजून बी ईवास नही का?”

41 मंग शिष्य भलताच घाबरी थयात अनी एकमेकसले सांगु लागनात, “हाऊ शे तरी कोण? वादय अनी लाटा या पण ह्यानी आज्ञा पाळतस!”

5

येशु दुष्ट आत्मा लागेल माणुसले बरा करस

(मत्तय ८:२८-३४; लूक ८:२६-३४)

1 मंग येशु अनी त्याना शिष्य गालील समुद्रना पलिकडला गरसेकरसना प्रदेशमा वनात. 2 येशु नावमातीन उतरना, तवय एक दुष्ट आत्मा लागेल माणुस कन्नस्तान माईन ईसन त्याले भेटना. 3 तो कन्नस्तानमाच राहे अनं साखळ्याघाई बांधीनसुध्दा तो कोनाचघाई आवराये नही; 4 कारण त्याले बराचदाव बेझासघाई अनी साखळ्याघाई बांध तरी तो साखळ्या तोडी टाके अनं बेझासना चुराडा करे, त्याले आवरानी ताकद कोनामाच नव्हती. 5 तो रातदिन कन्नस्तानमा अनं डोंगरसमा वरडत फिरे, स्वतःले दाडसघाई ठेचिले.

6 जवय त्यानी येशुले दुरतीन दखं, तवय तो पयत ईसन त्याना समोर पाया पडीन; 7 अनी जोरमा वरडीन बोलना, “हे येशु, परमप्रधान देवना पोत्र्या! तुले मनाकडतीन काय तरास शे? मी तुले देवनी शपथ घालस, तू माले शिक्षा देऊ नको!” 8 कारण येशु त्याले बोलना व्हता, “हे दुष्ट आत्मा, ह्या माणुस माईन निधी जाय!”

9 येशुनी त्याले ईचारं, “तुनं नाव काय शे?” तो बोलना, “मनं नाव ‘सैन्य’ शे, कारण आम्हीन बराच शेतस!” 10 अनी आमले ह्या प्रदेशमाईन काडु नको; अशा ईनंत्या दुष्ट आत्मासनी येशुले करयात.

11 तठेच डोंगरजोडे डुकरंसना मोठा कळप चरी राहीता. 12 दुष्ट आत्मासनी त्याले ईनंती करी की, “आमले त्या डुकरंसमा घुसू दे.” 13 त्यानी त्यासले परवानगी दिधी. मंग त्या दुष्ट आत्मा त्या माणुस मातीन निधीसन डुकरंसमा घुसनात अनी त्या जवळपास दोन हजार डुकरे व्हतात. त्या पयत जाईसन कडावतीन समुद्रमा पडीसन मरनात.

14 मंग डुकरं चारनारासनी पयत जाईसन हाई बातमी गावमा अनं वावरंसमा लोकसले सांगी. तवय काय व्हयनं हाई दखाकरता लोके तडे वनात. 15 तवय त्या येशु जोडे वनात, अनी त्यासनी ज्यानामा दुष्ट आत्मा व्हतात म्हणजेच सैन्य व्हतं. त्याले शुध्दीवर येले अनं कपडा घालले दखं, तवय त्यासले भिती वाटनी. 16 ज्यासनी डोयासघाई दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी अनी डुकरंसनी हकीकत दखले व्हती ती त्यासले सांगी.

17 तवय त्या ईनंती करीसन येशुले सांगु लागनात, तुम्हीन आमना प्रदेशमातीन निधी जा.

18 मंग तो नावमा बसताच, बरा व्हयले माणुस त्याले ईनंती करीसन बोलना, “मालेपण तुमनासंगे लयी चला!”

19 पण त्यानी त्याले येऊ दिध नही. तर त्याले सांगं, तू घर जाय, आपला लोकसले सांगं, तुनावर दया करीसन प्रभुने तुनाकरता कितलं मोठं कार्यं करेल शे.

20 मंग दुष्ट आत्मा लागेल माणुसनी घडेल सर्व कार्यं येशुनी जे त्यानाकरता करेल व्हतं, ते तो सर्व दकापलीस म्हणजे दहा गावसना शहरमा जाईसन सांगाले लागना, तवय सर्व लोकसले आश्चर्य वाटनं.

मरेल पोर अनी रक्तस्त्रावी बाई

(मत्तय ९:१८-२६; लूक ८:४०-५६)

21 मंग येशु नावमा बशीसन परत पलीकडला काठवर गया. तडे त्यानाजोडे लोकसनी मोठी गर्दी जमनी तवय तो समुद्रजोडेच व्हता. 22 याईर नावना एक सभास्थानमा अधिकारी तडे वना अनं येशुले दखीसन त्याना पाया पडना. 23 तवय तो येशुले कळकळ करीसन ईनंती करू लागना की, “मनी धाकली पोर माराले टेकेल शे. ती वाचाले पाहिजे म्हणीसन तुम्हीन ईसन तिना डोकावर हात ठेवा!”

24 मंग येशु त्यानासंगे जावले निघना तवय लोकसनी मोठी गर्दी बी त्याना मंगे निघनी. अनी त्यासनी त्याना आजुबाजू गर्दी करी.

25 ती गर्दीमा एक बाई व्हती तिले बारा वरस पईन रक्तस्त्रावना आजार व्हता, 26 तिनाजोडे व्हतं नव्हत तितलं सगळंच खर्चाई जायल व्हतं. तिले बराच तरास व्हता म्हणीन तिनी वैधसकडतीन ईलाज करा तरी फरक पडना नही, उलटा आजार जास्तीच वाढी जायल व्हता. 27 ती येशु बदलत्या गोष्टी ऐकीसन त्या गर्दीमा घुसनी अनी त्यानाकडे ईसन त्याना कपडासले हात लाया, 28 कारण ती सांगे, “मी याना कपडासले जरी हात लावसु तरी बरी व्हसु.”

29 तवय लगेच तिना रक्तस्त्राव बंद व्हई गया अनं तिना शरिरले जानवणं मी या आजारपाईन मुक्त व्हई जायल शे. 30 तवय येशुनी हाई लगेच वळखं की, आपलामातीन शक्ती निघनी, तवय त्यानी मांगे वळीन गर्दीमा ईचारं, “मना कपडासले कोणी हात लाया?”

31 पण त्यांना शिष्य त्याले बोलनात, “लोकसनी गर्दी आपला आजुबाजूले शे हाई तुम्हीन दखी राहीनात; तरी माले कोणी हात लाया, हाई कसं काय ईचारी राहीनात?”

32 तरी बी हाई कोणी करं, हाई दखाकरता येशूनी चारीबाजूले नजर फिराई. 33 तवय ती बाई तिनासंगे के काही घडेल व्हतं. तिनी ते वळखं अनी घाबरीसन अनं थरथर कापत त्यानापुडे वनी अनी गुडघा टेकिन त्यानापुडे पडीसन तिनी त्याले घडेल सर्वकाही खरंखरं सांगे. 34 येशू तिले बोलना, “बाई, तुना ईश्वरानी तुले बरं करेल शे. सुखरूप जाय, तुना आजारपाईन तु सुक्त शे.”

35 येशू हाई बोली राहीता ईतलामा तेठे सभास्थानना अधिकारीना घरतीन काही लोकसनी ईसन अधिकारीले सांगं की, “तुमनी पोरे मरी गई. आते गुरजीले कशाले तरास देतस.”

36 तवय येशूनी त्यासनं बोलनं ऐकं, पण त्यासनाकडे ध्यान नही देता तो सभास्थानना अधिकारिले बोलना, “घाबरू नको, ईश्वरस ठेव.”

37 तवय त्यानी पेत्र, याकोब, अनं याकोबना भाऊ योहान यासना शिवाय त्यानी आपलासंगे कोणलेच येऊ दिधं नही. 38 अनी त्या अधिकारीना घरना जोडे येताच येशूनी हंबरडा फोडीन रडणारसना अनं शोक करणारसना गोंधळ व्हेयल दळा. 39 तो मजार जाईसन त्यासले बोलना, “तुम्हीन कसाले रडतस अनी गोंधळ करतस? पोरे मरेल नही, झोपेल शे!”

40 तवय त्यासनी त्यानी थट्टा करी, पण त्यानी त्या सर्वासले बाहेर काडी दिधं अनी पोरेना माय बापले अनी आपला तिन शिष्यसले लिसन पोरे व्हती त्या खोलीमा गया. 41 मंग त्या पोरेना हात धरीसन तो बोलना, “तलिथा कुम” याना अर्थ, “पोरी, मी तुले सांगस ऊट!”

42 ती बारा वरीसनी पोरे लगेच ऊडीसन चालाले लागनी त्या हाई दवीसन चमकाईनात. 43 हाई बात कोणलेच सांगु नका अस येशूनी त्यासले बजाईन सांगं, अनी “हिले काहीतरी खावाले घा” अस तो त्यासले बोलना.

6

येशूले नासरेथ गावमा नकारतस

(मत्तय १३:५३-५८; लूक ४:१६-३०)

1 मंग येशू तेठेन निधीसन आपला नासरेथ गावले परत वना, अनं त्यानामांगे त्याना शिष्य बी तेठे वनात. 2 तो जवय शब्बाथ दिनले सभास्थानमा शिकाडी राहिता तवय तठला लोके त्यानं ऐकीन थकक व्हईसन बोलनात की, ह्या सर्व गोष्टी ह्याले कोठेन मिळयायत? ह्याले काय हाई बुट्टी देवामा येल शे? अनी हाऊ चमत्कार कशा करस? 3 अनं जो सुवार शे, अनी मरीयाना पोराया अनी याकोब, योसेफ, यहूदा, शिमोन, ह्यासना भाऊ तो हाऊच शे ना? त्यासले बहिणी या आपलाबरोबर शोस ना? म्हणीन त्यासनी त्याले नकार.

4 *येशू त्यासले बोलना, जो संदेशा र्हास, त्याले आपला घरमा, नातलगसमा अनं आपला गावमा मानपान भेटस नही पण दुसरा लोके त्यासना सन्मान करतस.

5 त्यानी तेठे थोडाच आजारीसले हात ठेईन बरं करं, यानाशिवाय त्याले तेठे कोणताच चमत्कार करता वना नही.

बारा प्रेषितसले प्रचारले धाडं

(मत्तय १०:५-१५; लूक ९:१-६)

6 त्यासनी येशूवर ईश्वरस ठेया नही म्हणीन त्याले आश्चर्य वाटनं. तवय तो प्रचार करत गाव-गाव फिरना. 7 मंग येशूनी बारा शिष्यसले बजाईसन त्यासले दुष्ट आत्मा काढना अधिकार दिधा अनी दोन दोन जणसनी जोडी करीसन त्यासले धाडी दिधं 8 अनी त्यानी त्यासले आज्ञा करी की, “प्रवासकरता काटी शिवाय काहीच लई जाऊ नका भाकर, झोळी अनं कमरबंदमा पैसा लई जाऊ नका. 9 तरी पायमा जोडा घालीन चाला अनं तुमं सदा लेवु नका.” 10 आखो तो त्यासले बोलना, “ज्या घरमा तुमं स्वागत करतीन त्याच घरमा गाव सोडा गावत र्हावा. 11 *अनी ज्या गावना लोके तुमना स्विकार करावं नही अनी तठला कोणीच तुमं एकाऊत नही तवय तेठेन निधाना येळले तुमना पायनी धूळ तेच झटकी टाका. कारण ती त्यासले चेतावणी राही.”

* 6:4 द.२४ योहान ४:४२ * 6:11 द.११ प्रेषित १३:५१ * 6:11 द.११ लूक १०:४-११ * 6:13 द.१३ याकोब ५:२४ * 6:14 द.१४ मत्तय १३:१४; मार्क ८:२६ लूक ९:२९ * 6:17 द.१७ लूक ३:१९,२० * 6:34 द.३४ मत्तय ९:३६

12 त्यासनी तेठेन जाईसन लोकसले प्रचार करीसन सांगं, “पाप सोडा अनी देवकडे वळा.” 13 *त्यासनी बराच दुष्ट आत्मा काढत अनी बराच आजारीसले तेल लाईन बरं करं.

बासिस्मा करनारा योहाननी हत्या

(मत्तय १४:१-१३; लूक ९:७-९)

14 *येशूवइल हेरोद राजानी ऐकं कारण त्यानं नाव गाजेल व्हतं अनी काही लोके अस म्हणी राहीतात, “बासिस्मा करनारा योहान मरेल मातीन जिवत व्हेयल शे, म्हणीसन हाई चमत्कारनी शक्ती त्यानामा कार्य करी राहीनी.”

15 कोणी त्याले “एलिया” म्हणे तर कोणी म्हणेत संदेशा शे म्हणजेच “जुना संदेशासना मायक एक शे.”

16 पण हेरोद हाई ऐकीसन बोलना, “हाऊ बासिस्मा करनारा योहान शे! ज्याना मी शिरच्छेद करा, तो हाऊ योहान जिवत व्हेयल शे!”

17 *हेरोदनी माणसे धाडीसन योहानले पकडीन कैदखानामा ठेयल व्हतं. कारण त्याना भाऊ फिलीप यानी बायको हेरोदीया हिनासंगे हेरोद राजानी लग्नीन करेल व्हतं. 18 अनी बासिस्मा करनारा योहान हेरोदले सांगे, “तु तुना भाऊनी बायकोसंगे लग्नीन करं, हाई अयोग्य शे.”

19 यामुये हेरोदीया हाई योहानना व्येध करे, तीनी त्याले मारानी ईच्छा व्हती पण हेरोदमुये तिले काहीच करता वनं नही. 20 योहान हाऊ धार्मीक अनं पवित्र माणूस शे हाई हेरोदले माहित व्हतं म्हणीन तो त्याले घाबरे अनं त्यानं रक्षण करे. तो जे काही बोले ते ऐकीसन हेरोद गोंधळी जाये, पण तरी तो आनंदमा त्यानं ऐकी ले.

21 शेवट एक दिन हेरोदीया हिले तिनी पंथी भेटनी, कारण त्या दिन हेरोदना जन्मदिन व्हता. त्यानी सरदार, प्रधान, अनं गालील प्रांतामा घेला मोठा लोकसले जेवणं निमंत्रण दिधं. 22 मंग हेरोदीया हिना पोरेनी स्वतः मजार राजवाडामा जाईसन नाचगाणा करीसन हेरोदनासंगे जेवणले बसेल सर्वासले खूश करं, तवय राजा त्या पोरेले बोलना, “तुले जे काही पाहिजे ते मनाकडे मांग म्हणजे मी ते तुले दिसु.” 23 तो वचन दिसन बोलना, “मी शपथ खाईसन सांगस की, मना अर्धा राज्य पावत जे काही तु मांगशी ते मी तुले दिसु!”

24 तवय ती पोरेनी बाहेर जाईसन आपली मायले ईचरं, “मी काय मांगु?” तवय ती बोलनी, “बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं.”

25 मंग तिनी लगेच पयत जाईसन राजाले सांगं, “बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं ताटमा ठेईसन मनाकरता आतेच लई या अशी मनी ईच्छा शे!”

26 तवय राजा भलताच नाराज व्हेयना कारण त्यानी देयल शपथमुये अनी तेठे जेवणले बशेल लोकसनामुये त्याले तिले नकार देता वना नही. 27 तवय राजानी लगेच शिपाईले कैदखानामा धाडीसन बासिस्मा करनारा योहाननं मुंडकं लयानी आज्ञा करी. तवय त्यानी कैदखानामा जाईन त्यानं मुंडकं कापं, 28 अनी मुंडकं ताटमा ठेईसन त्या पोरेले आणी दिधं अनी ती पोरेनी ते आपली मायले दिधं. 29 जवय बासिस्मा करनारा योहानना शिष्यसले हाई बातमी कळनी तवय त्यासनी त्याना प्रेत उचलीसन कबरमा ठेवं.

पाच हजार लोकसले जेवण

(मत्तय १४:१३-२१; लूक ९:१०-१७; योहान ६:१-१४)

30 त्यानंतर प्रेषित येशूले परत ईसन भेटनात अनं त्यासनी जे काही करेल व्हतं अनी शिकाडेल व्हतं ते सर्वकाही त्यासनी त्याले सांगं. 31 तेठे भरपूर लोके ये जा करी राहीतात त्यामुये येशूले अनी त्याना शिष्यसले जेवाले सवड भेटी नही राहीती. तवय तो त्यासले बोलना, “थोडा आराम करांले एकांतमा चला.” 32 मंग त्या नावमा बशीन एकांतमा निधी गयात.

33 तवय लोकसनी त्यासले दखी लिधं बराच जणसनी त्यासले वळखी लिधं अनी तठला गावभथला लोके पायी चालीसन अनं पयत जाईसन येशू अनी त्याना शिष्यसना पहिलेच तेठे पोहचि गयात. 34 *येशू नावमातीन उतरना तवय त्यानी लोकसनी गर्दी दखी, तवय त्याले त्यासनी किंव वनी कारण त्या बिगर मेंढपाळना भटकलें मेटर्सना मायक व्हई जायेल व्हतात. म्हणीन तो त्यासले बराच गोष्टी शिकाडू लागना. 35 जवय बराच उशीर व्हेयना तवय, शिष्य येशूकडे ईसन बोलनात, “हांई एकांतनी जागा शे, अनी बराच उशीर व्हेयल शे. 36 म्हणीन त्यासले जाऊ

घा म्हणजे लोके आसपासना खेडापाडाअं अनं गावमा जाईसन स्वतःकरता जेवण ईकत लेतीन.”

37 पण येशूनी शिष्यसले उत्तर दिधं, “तुम्हीच त्यासले खावाले घा,” तवय त्या बोलनात, “आम्हीन दोनशे चांदिना शिककासण्या* भाकरी ईकत लाईसन त्यासले खावाले देऊत का?”

38 येशू त्यासले बोलना, “तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस? जाईसन दाखा,” त्या दखीसन बोलनात, “पाच भाकरी अनं दोन मासा शेतस.”

39 मंग येशूनी शिष्यसले सांगं अनं त्यासनी सर्व लोकसले हिरवा गवतवर पंगतमा बसाले लायं. 40 तवय त्या शंभर शंभर अनं पन्नास पन्नासत्या पंतीसिमा बसनात. 41 तवय येशूनी त्या पाच भाकरी अनं दोन मासा लिसन त्यावर स्वर्गकडे दखीसन आशिर्वाद मांगा, अनं भाकरी मोडीसन शिष्यना जोडे त्यासले वाढाले दिध्यात अनं त्यानी त्या दोन मासा बी सर्वासले वाढाले दिधात. 42 मंग सर्व लोकसनी पोटभर जेवण करं. 43 अनं शिष्यसनी उरल मासात्या अनं भाकरीसना बारा डालक्या भरीन उचल्यात. 44 तें जेवण खाणारा माणसेच फक्त पाच हजार व्हातात.

येशू पाणीवर चालस

(मत्तय १४:२२-३३; योहान ६:१५-२१)

45 मंग येशूनी शिष्यसले सांगं, “तुम्हीन नावमा बशीन समुद्रपलीकडला बेथसैदा गावमा जा, मी लोकसले सोडीसन येस.” 46 मंग तो लोकसले निरोप दिसन डोंगरवर प्रार्थना कराले गया. 47 अनं संघाकाय व्हयनी तवय येशू काठवर एकलाच व्हात अनं नाव समुद्रना मध्यभागी व्हाती. 48 तवय त्या त्याले नावमा आवकाया करतांना दखाईनात, कारण वारा विरूध्द दिशाना व्हात; पहाटले तीन ते सव वाजाना दरम्यान तो समुद्रना पाणीवरीन चालीन त्यासनाजोडे वना. अनं त्यासना पुढे जावाना त्याना ईचार व्हात, 49 पण त्या त्याले पाणीवरीन चालतांना दखीसन घाबरी गयात अनं “हाई भूत शे!” अस समजनी त्या वरडाले लागना.

50 कारण त्या सर्व त्याले दखीसन घाबरी जायेल व्हातात.

तवय येशू त्यासले बोलना, “धीर धरा, भिऊ नका, मी शे!” 51 मंग तो त्यासनाजोडे नावमा गया, अनं वारा शांत व्हयना, तवय त्यासले आश्चर्य वाटनं. 52 कारण त्या पाच हजार लोकसले जेवण खावाडांनी गोष्ट त्यासले समजेल नव्हती कारण त्यासनं मन कठोर व्हयेल व्हतं.

येशू गनेसरेत गावना आजारीसले बरं करस

(मत्तय १४:३४-३६)

53 त्या समुद्रपलीकडला गनेसरेत प्रांतमा किनारावर पोहचनात अनं तेदे त्यासनी नाव बांधीसन ठेई. 54 त्या नावमातीन उतरताच येशूले लोकसनी वळखं. 55 अनं त्या आसपासना परीसरमा जे कोठे माहीत पडनं, तो शे, तेदे तेदे त्या आजारी लोकसले खाटवर उचलीसन पयत पयत लई जायत. 56 तो गाव, शहर, खेडापाडामा जे कोठे जाये तेदे लोके आजारीसले बजारमा लई जाईन ठि देत अनं तुना कपडाले हात लावू दे असा त्या त्याले ईनंती करेत अनं जितलासनी त्याले हात लाया तितला बरा व्हई गयात.

7

पुर्वजसना परंपराना प्रश्न

(मत्तय १५:१-९)

1 मंग परूसी अनं शास्त्री लोके यरूशलेमवरीन ईसन येशूजोडे गोया व्हयनात.

2 त्यासनी त्याना काही शिष्यसले अशुध्द हाततीन म्हणजे परूसीसना नियमना मायक हात नही धोता जेवण करतांना दखेल व्हतं. 3 कारण परूसी अनं यहूदी लोके पुर्वजसना परंपरासुमार हात निट धवाशिवाय जेयत नही. 4 त्या बाजार मातीन जे लयेत ते धवाशिवाय खायेत नही. अनं जसं कटोरा, घडा, तांबाना भांडा घशेत अनं धोयत असा बराच नियम त्यासनी स्विकारेल व्हातात.

5 यावरीन परूसीसनी अनं शास्त्रीसनी येशूले ईचारं, “तुमना शिष्य अशुध्द हातथाई जेवतस, त्या पुर्वजसना रितीरिवाजाप्रमाणे का बरं नही चालतस?”

6 येशूनी उत्तर दिधं,

“तुमना मायक ढोंगीसबद्दल यशया संदेशाना चांगलाच संदेश देयल जे, तो असा शे की, या लोके तोंडथाई मना सन्मान करतस पण त्यासनं मन मनापाईन दुर शे?

7 त्या स्वतःना नियमसले

देवना नियम बनाडीन शिकाडतस

अनं वायफळ मनी भक्ती करतस.”

8 “तुम्हीन देवनी आज्ञा बाजुले करीसन माणससनी बनाडेल रितीरिवाजले घिटकी राहतस.”

9 आखो येशू त्यासले बोलना, “तुम्हीन आपला रितीरिवाज पाळाकरता देवनी आज्ञा मोडाना चांगलाच मार्ग शोधी काडेल शे! 10 कारण मोशेनी अशी आज्ञा देयल शे की, ‘आपला बाप अनं माय यासना मान राखू,’ अनं, ‘जो कोणी बाप किंवा मायनी निंदा करी त्याले मारी टाका.’ 11 पण तुम्हीन म्हणतस जर कोणी आपला माय बापले अस सांगतस की, मी तुमले मदत करतु पण जे मनाकडे शे, ‘ते मी देवले अपर्ण कराले ठेयेल शे.’ 12 तर त्याले आपला माय किंवा बापले मदत नही करानं कारण भेटी जास. 13 तसच तुम्हीन आपला रितीरिवाज चालू ठेवाकरता देवनं वचन मोडतस अनं असा बरयाच गोष्टी करतस.”

मनुष्यले अशुध्द करनार्या गोष्टी

(मत्तय १५:१०-२०)

14 तवय येशूनी परत लोकसनी गर्दीले बलाईन सांगं, “तुम्हीन सर्व, मनं पेकी त्या, अनं समजनी त्या.” 15 “अशी कोणतीच वस्तु नही जी बाहेरतीन माणुसमा जास अनं त्याले अपवित्र करस, तर जे माणुस मातीन निघस ते त्याले अशुध्द करस, 16 ज्यासले कान शेतस त्यासनी निट ऐकी त्या.”*

17 लोकसनी गर्दीले सोडीन जवय येशू घर गया, तवय शिष्यसनी त्यानी सांगेल दृष्टतना अर्थ ईचारा. 18 येशू त्यासले बोलना, “तुम्हीन पण इतला आडानी शेतस का? जे काही बाहेरतीन माणुसमा जास ते त्याले अशुध्द करू शकस नही हाई तुमले समजत नही का? 19 ते मनमा नही जास तर ते पोटमा जास अनं ते शरिरमातीन बाहेर पडस.” अस सांगीसना त्यानी सर्व प्रकारनं अनं शुध्द ठरावं.

20 आखो तो बोलना, “जे माणुस माईन निघस तेच माणुसले अशुध्द करस. 21 कारण मझारतीन म्हणजे माणुसना मनमातीन दुष्ट ईचार निघतस. अनैतीक कार्यं, खून, चोरी, 22 व्यभिचार, लोभ, दृष्टता, कपटपणा, जळाऊपणा, चुगलीखोर, गर्विष्ठपणा, सुर्वपणा. 23 ह्या सर्व वाईट गोष्टी माणुस मातीन बाहेर निघतस त्याच त्याले अशुध्द करतस.”

गैरयहूदी बाईना ईव्वास

(मत्तय १५:२१-२८)

24 मंग येशू तेदेन ऊठीसन सोर प्रांतना सिमावरला परीसरमा गया. तेदे तो एक घरमा गया हाई कोणलेच समजाले नको अस त्यानी ईच्छा व्हाती, पण त्याले लपिन राहता वनं नही. 25 तवय एक बाईनी येशूबद्दल ऐकं, तिना धाकली पोरले दुष्ट आत्मा लागेल व्हाता, ती बाई लगेच ईसन त्याना पाया पडनी. 26 ती गैरयहूदी बाई व्हाती, सिरियाना फेनीके प्रांतमा तिना जन्म व्हयेल व्हात. तिनी येशूले ईनंती करीसन सांगं, मनी पोर माधला दुष्ट आत्मा काढा. 27 तवय येशूनी उत्तर दिधं, “पहिले पोरयासले तुम होऊ दे. त्यासनं जेवण काडीसन कुत्रासले देनं बराबर नही शे.”

28 तवय ती त्याले बोलनी, हाई खरं शे, “सुजूनी, तरी कुत्रा पण पोरयासना हातमाईन मेजनाखाल पडेल उष्ट खातस.”

29 तवय येशूनी तिले सांगं, “तुनं बोलनं पटनं, शांतीमा जाय तुना पोर माधला दुष्ट आत्मा निघी गया!”

30 मंग ती घर गई; तिले दखायनं की, पोर आंथरून वर निजेल शे अनं तिना माधला दुष्ट आत्मा निघी जायेल शे.

येशू मुका बहिरा माणुसले बरं करस

* 6:37 ६:३७ दोनशे चांदिना शिकका म्हणजे दोनशे दिनीनी मजूरी

* 7:16 ७:१६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे.

31 तवय येशू सोर प्रांतमाईन निधीसन सिदोनाना रस्तावरतीन गालीलना समुद्रकडतीन दकापलीस म्हणजे देहा गावसना शहरले बना. 32 तडे काही लोकसनी येशूकडे एक मुका बहिरा माणसले आनं अनी तुम्हीन त्यानावर हात ठेवा, अशी त्यासनी त्याले ईनंती करी. 33 तवय येशू त्याले गदीं माईन बाजूले लई गया त्याना कानमा बोटे टाकात नंतर तो थुंकना अनी त्या थुंकीना त्याना जिभले स्पर्श करी. 34 अंनं येशू स्वर्गकडे दखीसन दम लाईन, त्या माणसले बोलना, “इफफाता” म्हणजे “मोकळा व्हय!”

35 तवय त्याना कान मोकळा व्हयना अंनं त्यानी जिभनी गाठ मोकळी व्हईन तो स्पष्ट बोलाले लागना. 36 तवय हाई कोणलेच सांगानं नही अस येशूनी त्याले बजाईन सांगं पण त्यानी हाई गोष्ट सर्वासले सांगी दिधी. 37 तवय ज्यासनी ऐकं त्या भलताच चकित व्हईसन बोलनात की, “हाऊ सर्वकाही कितलं चांगलं करी लेस!” अंनं “हाऊ बहिरासले ऐकानी अंनं मुकासले बोलानी शक्ती देस!”

8

येशू चार हजार लोकसले जेवण देस

(मत्तय १५:३२-३९)

1 त्या दिनले लोकसनी मोठी गदीं जमेल व्हती अनी त्यासनाकडे खावाकरता काहीच नव्हतं, म्हणीन येशूनी आपला शिष्यसले बलाईसन त्यासले सांगं, 2 “माले या लोकसनी किंव ई रहायनी कारण त्या तीन दिवपाईन मनासगे शेतस अनी आते त्यासनाजोडे खावाकरता काहीच नही. 3 अनी जर मी त्यासले भुक्क्या तिश्या घर जावाले लई दिधं. तर त्या वाटमाच काल्या वाल्या करतीन कारण त्यासमा बराचजन दूतीन येल शेतस.”

4 त्याना शिष्यसनी त्याले सांगं, “आठे ओसाड प्रदेशमा ह्या पोटर भर खातीन इतलं जेवण कोण लई ई?”

5 येशूनी त्यासले ईंचारं, “तुमना जोडे कितल्या भाकरी शेतस?” त्यासनी सांगं, “सात.”

6 मंग येशूनी लोकसले जमीनवर बसाले सांगं, त्या सात भाकरी लिसन देवना आभार मानात अनी त्या मोडीसन शिष्यसना जोडे वाढाकरता दिध्यात अनी त्यासनी लोकसले वाढ्यात. 7 त्यासनाजोडे काही धाकला मासापन व्हतात येशूनी त्यावर देवना आभार मानीन त्या पण वाढाले सांगात. 8 सर्वासनी पोटर जेवण करं अनी जे उरनं त्याना सात टोपला भरयात. 9 तडे जेवणकरता जवळजवळ चार हजार माणसे व्हतात. मंग येशूनी त्यासले घर जावाले लायं. 10 अनी तो आपला शिष्यसगे नावमा बशीन दल्मनूथा प्रातमा गया.

पस्सीसनी येशूले चमत्कार दखाडाले सांगं

(मत्तय १६:१-४)

11 मंग पस्सी तडे ईसन येशूसगे वाद घालाले लागनात अनी त्यानी परिक्षा दखाकरता त्यासनी त्याले सांगं, आकाशमा आमले काहीतरी चमत्कार दखाड. 12 तवय त्याना आत्मा भलताच दुःखायना अंनं येशू बोलना, “हाई पिढीना लोके चमत्कार का बर मांगतस? मी तुमले खरंखरं सांगस हाई पिढीना लोकसले कोणताच चमत्कार दखाडामा येवाव नही!”

13 तो त्यासले सोडीसन परत नावमा बशीन समुद्रा पलीकडे गया.

पस्सी अंनं हेरोद यासना खमीर

(मत्तय १६:५-१२)

14 नंतर शिष्य भाकरी लेवाले ईसरी जायल व्हतात अनी नावमा त्यासनाजोडे फक्त एकच भाकर व्हती. 15 मंग येशूनी त्यासले बजाईन सांगं की, “पस्सी *लोकसना अनी हेरोद राजाना खमीर* पाईन सावध रहा.”

16 तवय त्या एकमेकसले बोले लागनात, “आपलाजोडे भाकरी नही शेतस म्हणीसन त्याले आपलाले हाई सांग.”

17 येशूनी हाई वळखीन त्यासले सांगं, तुमना जोडे भाकरी नही शेतस मंग चर्चा का बरं करतस? तुमले अजुन समजणं नही का? अनी ध्यानमा बी नही वनं का? तुमनं मन कठोर व्हई जायल शे का? 18 डोडया

राहिसन तुम्हीन दखंतस नही का? कान राहिसन तुम्हीन ऐकतस नही का? तुमले याद नही का?

19 जवय मी पाच हजार लोकसले पाच भाकरी मोडीसन दिध्यात तवय तुम्हीन जे उरेल व्हतं त्याना कितल्या डालक्या उचल्यात? त्या बोलनात, बारा.

20 येशूनी ईंचारं, “काय तुमले याद नही जवय मी चार हजार लोकसकरता सात भाकरी मोडात तवय तुम्हीन कितला टोपला भरयात?” त्या बोलनात, “सात.”

21 तवय त्यानी त्यासले ईंचारं, “तुमले अजुन नही समजणं का?”

येशू बेथसैदा गावमा आंध्याले बरं करस

22 मंग त्या बेथसैदा गावमा वनात तवय लोके येशूजोडे एक आंध्या माणसले लई वनात अनी तुम्हीन याले स्पर्श करी अशी त्याले ईनंती कराले लागनात. 23 तवय येशू त्या आंध्या माणसना हात धरीसन त्याले गावना बाहेर लई गया अनी त्याना डोयाले थुंक लाईन त्यानावर हात ठेईन त्याले ईंचारं, “तुले काही दखाई राहीन का?”

24 तवय तो वर दखीसन बोलना, “मी माणससले दखू शकस पण त्या माले चालता फिरता झाडसना मायक दखाई राहिनात.”

25 नंतर येशूनी त्याना डोयासवर परत हात ठेवात. तवय त्याना डोया उघडी गयात अनी त्याले सर्व स्पष्ट दखावाले लागणं अनी तो बरा व्हयना. 26 मंग येशूनी त्याले घर धाडतांना सांगं, “परत या गावमा जाऊ नको.”

येशू हाऊ देवनी निवडेल तारणहार

(मत्तय १६:१३-२०; लूक ९:१८-२१)

27 तवय येशू अंनं त्याना शिष्य फिलीपाना कैसरियाना गावसमा जावाले निघनात. तवय त्यानी शिष्यसले ईंचारं, “लोके माले काय म्हणतस की, मी कोण शे?”

28 तवय त्यासनी उत्तर दिधं, “काही लोके तुमले बासिसमा करनारा योहान, काहीजण तुमले एलिया अंनं काहीजण तुमले संदेशस माधला एक, अस म्हणतस.”

29 त्यानी त्यासले ईंचारं, “पण तुमले काय वाटस मी कोण शे?” तवय पेत्रनी त्याले उत्तर दिधं, “तुम्हीन तर तारणहार शेतस.”

30 मंग येशूनी त्यासले बजाईन आज्ञा करी की, “मनाबदल कोणलेच काही सांगू नका.”

मृत्यु अंनं पुनःस्थानबदल येशूनी करेल भविष्य

(मत्तय १६:२१-२८; लूक ९:२२-२७)

31 येशू शिष्यसले अस शिकाडू लागना की, “मनुष्यना पोर्याले भलताच दुःख भोगना पडतीन, वडील लोके, मुख्य याजक अंनं शाही लोके त्याले धिक्कारतीन, त्याले मारी टाकतीन, पण तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.” 32 हाई गोष्ट त्यानी उघडउघड सांगी दिधी, त्यासुये पेत्र त्याले बाजूले लई गया अनी त्याले धमकाडीन बोलणा, अस नही व्हवु शकस. 33 तवय येशूनी शिष्यकडे वळीसन दखं अंनं तो पेत्रले धमकाडीन बोलना, “अरे सैतान, मना पुढतीन चालता व्हय,” कारण “देवन्या गोष्टीसकडे तुन ध्यान नही, माणससना गोष्टीकडे शे!”

34 मंग येशूनी लोकसनी गदींसगे शिष्यसले बी जोडे बलाईन सांगं, “जर कोणले मनासगे येवानी ईच्छा शे, तर त्याले आत्मत्याग कराना अनी स्वतःना क्रुसखांब उचलीसन मनासगे येवानं. 35 कारण जो कोणी स्वतःना जीव वाचाडाले दखी, तो त्याले गमाडी; अनी जो कोणी मनाकरता अंनं वचनकरता जीव गमाडी तो त्याले वाचाडी. 36 माणसले जगनं सर्व सुख भेटनं अनी स्वतःना जीव गमाडा तर त्याले काय फायदा व्हई? 37 किंवा माणूस आपला जीवना बदलामा काय देवु शकस? 38 ह्या पापी अंनं व्यभिचारी पिढीमा ज्याले मनी अनी मना वचननी लाज वाटी, मनुष्यना पोर्या, स्वर्गदिवदूतससगे आपला पिताना गैवस्वमा ई, तवय त्याले बी त्यानी लाज वाटी.”

9

1 येशुनी त्यासले सांगं, “मी तुमले सांगस की, ह्या येळले तुमनामा काहीजण असा उभा शेतस ज्या देवनं राज्य मोठा सामर्थ्यमा येताना दखाशिवाय त्यासले मरणना अनुभव येवावुचुच नही.”

येशुनं रूपांतर

(मत्तय १७:१-१३; लूक ९:२८-३६)

2 मंग येशु सव दिन नंतर पेत्र, याकोब अनी योहान यासले उंच डोंगरवर एकांतमा लई गया. अनी त्यासनासमोर येशुनं रूप बदललं. 3 त्याना कपडा धवळा व्हईसन ईतला चमकाले लागणत की, पुरी पृथ्वीवर असा एक बी धोबी नही जो धोईसन ईतला धवळा कपडा करी. 4 तवय तिन्ही शिष्यसनी दखं की एलिया अनी मोशे येशुसंगे बोली राहीतात. 5 तवय पेत्रनी येशुले सांगं, “गुरुजी, आपण आठे राहसुत तर कितलं भारी व्हई! आपण आठे तीन मंडप बनाडुत, एक तुमनाकरता, एक मोशेकरता अनी एक एलियाकरता” 6 तो हाई बोलानं म्हणीन बोली गया कारण त्याले समजी नही राहित की काय बोलु कारण त्या सर्व घाबरी गयतात.

7 तवय ढग उतरनात त्यामा त्या झाकाई गयत अनी ढगमातीन अशी वाणी व्हईनी की, “हाऊ मना प्रिय पोर्त्या शे, यानं तुम्हीन एका!” 8 मंग लगेच त्यासनी आजुबाजूले दखं पण त्यासले येशुनाशिवाय दुसरं कोणीच दखायनं नही.

9 नंतर त्या डोंगरवरीन उतरी राहीतात तवय येशुनी त्यासले आज्ञा करी की, “तुम्हीन जे दखं ते मनुष्यना पोर्त्या मरानंतर परत जिवत व्हत नही तोपावत कोणलेच सांगु नका.”

10 हाई आज्ञा त्यासनी मान्य करी पण, “मरानंतर परत जिवत व्हनं, याना अर्थ काय?” असा त्या एकमेकसले ईंचारु लागनात. 11 मंग त्यासनी येशुले ईंचारं, “एलिया पहिले येवाले पाहिजे अस शास्त्री का बर म्हणतस?”

12 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं, “पहिले एलिया ईसन सर्वकाही तयार करी हाई खरं शे. पण तरी मनुष्यना पोर्त्याबद्दल अस का बर लिखेल शे की, तो भलतं दुःख सहन करी अनी त्याले नाकारतीन? 13 मी तुमले सांगस की, एलिया येल शे अनी त्यानाबद्दल जसं लिखेल शे, तसच लोकसनी त्यासले पटी तसं त्यानासंगे करं.”

येशु दुष्ट आत्मा लागेल पोर्त्याले बरं करस

(मत्तय १७:१४-२३; लूक ९:३७-४३)

14 नंतर त्या बाकनी शिष्यसजोडे वनात तवय त्यासना आजुबाजू लोकसनी गर्दीं शे अनी त्यासनासंगे शास्त्री लोक वाद करी राहिनत अस त्यासनी दखं. 15 तवय येशुले दखताच सर्व लोके चक्रीत व्हयनात अनी त्यानाकडे पयतच जाईसन त्याले नमस्कार करा.

16 मंग येशुनी त्याना शिष्यसले ईंचारं, “तुम्हीन त्यासनासंगे काय वाद करी राहीतात?”

17 गर्दीमातीन एकनी उतर दिधं, “गुरुजी, मना पोर्त्याले दुष्ट आत्मा लागेल शे, तो बोलु शकस नही, म्हणीन मी त्याले तुमनाकडे लयेल शे. 18 जेठे कोठे त्याले हाऊ दुष्ट आत्मा लागस तेठे तो त्याले धरीन उपटस, अनी याना तोंडमा फेस येस तवय हाऊ दातमिठ्या खास अनं वातडा व्हस म्हणीन तो दुष्ट आत्मा काढाले मी तुमना शिष्यसले सांगं, पण त्यासनाघाईं तो निधी नही राहीनं.”

19 येशुनी शिष्यसले उतर दिधं, “कितला आईवासी लोके शेतस तुम्हीन! कोठपावत मी तुमनासंगे रहासु? कोठपावत तुमनं सहन करु? त्या पोर्त्याले मनाकडे लई या!”

20 त्या त्याले येशुजोडे लई वनात.

तवय येशुले दखताच तो दुष्ट आत्मा त्या पोर्त्याले पिळाले लागना तसाच तो पोर्त्या जमीनवर पडीन लोळाले लागना अनी त्याना तोंडमाईन फेस पण निघाले लागना.

21 तवय येशुनी त्याना बापले ईंचारं, “कवयपाईन याले अस व्हई राहीनं?” त्यानी उतर दिधं, “तो धाकला व्हता तवयपाईन अस व्हई रहायनं.” 22 “दुष्ट आत्मानी याले मारा करता बराचदाव ईस्तवमा अनी

बराचदाव पाणीमा टाकीन माराना प्रयत्न करा. तुमले काय करता ई तर आमनावर दया करीसन मदत करा!”

23 येशु त्याले बोलना, “हो, मी करु शकस! ईवांस धरानासकरता सर्वकाही शक्य शे.”

24 तवय त्या पोर्त्याना बापना डोयामा पाणी वनं अनी तो वरडीन बोलना, “मी ईवांस धरस; पण मना ईवांस भक्कम नही, मना ईवांस वाढाले माले मदत कर!”

25 त्या येळले येशुनी दखं की अजुन लोकसनी गर्दी ई राहनीन तवय त्यानी त्या दुष्ट आत्माले धमकाडीन सांगं, “मुका बहिरा आत्मा यानातीन निंध अनी मी तुले आज्ञा देस परत फिरिन कधीच यानामा घुसु नको!”

26 तवय दुष्ट आत्मा वरडीन, त्या पोर्त्याले पिळीन निधी गया अनी तो पोर्त्या मरेलना मायक पडी रहायना हाई दखीसन बराच लोक बोलु लागनात “हाऊ तर मरी गया!” 27 पण येशुनी त्याले हाथ धरीन ऊठाई अनी तो ऊठीसन उभा रहायना.

28 जवय येशु धरमा वना तवय एकांतमा त्याना शिष्यसनी त्याले ईंचारं, “आमनाघाईं त्या पोर्त्यामाईन दुष्ट आत्मा का बर नही निघना?”

29 येशुनी त्यासले सांगं, “ह्या प्रकारना दुष्ट आत्मा प्रार्थनाशिवाय दुसरा कसा घाईच निघत नही.”

येशु परत त्याना मृत्युबद्दल बोलस

(मत्तय १७:२२-२३; लूक ९:४३-४५)

30 नंतर येशु अनी त्याना शिष्य तेठेन निधीन गालीलमातीन जाई राहीतात. पण तो कोठे शे हाई कोणलेच माहित पडाले नको अशी येशुनी ईच्छा व्हती, 31 कारण तो त्याना शिष्यसले शिकाडी राहित; तो त्यासले बोलना की, “मनुष्यना पोर्त्याले मनुष्यसना हातमा सोपी देतीन; त्या त्याले मारी टाकतीन अनी मारी टाकावर तीन दिन नंतर तो परत जिवत व्हई.”

32 पण त्यासले येशुनी हाई घोष्ट समजनी नही अनी त्याना अर्थ काय शे, हाई त्याले ईंचारानी त्यासनी हिम्मत व्हई नही राहती.

सर्वात मोठा कोण?

(मत्तय १८:१-५; लूक १४:६-१०)

33 मंग त्या कफर्णहूम गावले वनात; अनी त्या धरमा व्हतात तवय येशुनी शिष्यसले ईंचारं, “वाटमा तुम्हीन कोणती बातवर चर्चा करी राहीतात?”

34 मंग त्या गावपच राहीनात, कारण सर्वात मोठा कोण शे हाई बातवर त्या एकमेकसंगे वाटमा चर्चा करी राहीतात. 35 नंतर येशु खाल बसना अनी त्यानी त्याना बारा शिष्यसले बलाईन सांगं, “ज्याले सर्वात मोठे व्हवानी ईच्छा शे त्यानी सर्वात शेवट अनी सर्वांसना सेवक बनीन रहावनं.” 36 मंग त्यानी एक धाकला बाळले उचलीन त्यासना मझार त्याले देयं अनी त्याले कवटाळीन त्यासले सांगं, 37 “जो कोणी मना नावतीन असा बाळसंपेकी एकना स्विकार करस तर तो माले स्विकारस, अनी जो कोणी मना स्विकार करस, तर तो माले नही तर ज्यानी माले धाडेल शे त्याना स्विकार करस.”

जो आपला विरोधमा नही तो आपलाच शे

(लूक १४:९-५०)

38 योहाननी येशुले सांगं, “गुरुजी, तुमना नावतीन एक माणुसले आमहीन दुष्ट आत्मा काढतांना दखं, तवय त्याले तु अस करानं नही अस आमहीन त्याले सांगं, कारण तो आपलामाथला नव्हता.”

39 येशु त्यासले बोलना, “त्याले रोखु नका,” कारण जो कोणी मना नावतीन चमकार करी अनी लगेच मनी निंदा करी असा कोणी नही. 40 कारण जो आपला विरोधमा नही तो आपला संगेनाच शे. 41 तुमले ख्रिस्तना लोके समजीसन जो कोणी पेवाले प्याला भरीन पाणी दि तर मी तुमले खरंखरं सांगस की, त्यानं प्रतिफळ त्याले भेटाशिवाय रहावाव नही.

पापनी परिक्षा

(मत्तय १८:६-९; लूक १७:१-२)

42 जो कोणी मनावर ईवांस ठेवणारा या धाकलासपेकी एखादादेले जरी पाप कराले बयजबरी करस, तर त्याना गळामा जातानी मोठी तळी

बांधीन त्याले समुद्रमा टाकानं ते त्यानाकरता चांगलं. 43 *जर तुना हात तुले पाप कराले लावस, तर तो कापी टाक! दोन हात राहीसन नरकमा म्हणजे वलवनार नही अशी आगमा जावपेक्षा एक हातना पांगया व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 44 *कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच बलावत नही. 45 तुना पाय तुले पाप कराले लावस तर तो कापी टाक! दोन पाय राहीसन नरकमा म्हणजे वलवनार नही अशी आगमा जावपेक्षा एक पायना लंगडा व्हईसन स्वर्गमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 46 *कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच बलावत नही. 47 *तुना डोया जर तुले पाप कराले लावस तर तो काहीसन फेकी दे! दोन डोया राहीसन नरकमा पडापेक्षा एक डोयाना आंधया व्हईसन स्वर्गना राज्यमा प्रवेश करानं हाई तुनाकरता जास्त चांगलं शे. 48 *कारण तठला किडा कधीच मरत नही अनी तठली आग कधीच बलावत नही.”

49 *प्रत्येकजन्ले आगघाई शुध्द कराई जाई जसं बलिदान मीठघाई शुध्द करतस.”

50 *मीठ हाऊ चांगला पदार्थ शे; पण मीठना खारटपणाच निधी गया तर त्याले परत खारट कशा करशात? म्हणीन तुमनं जिवन अस शुध्द ठेवा की, जसं मीठ कोणती बी वस्तुले शुध्द ठेवस, एकमेकससंगे शांतीमा रहा.”

10

येशु सुटपत्रबद्दल शिकाडस

(मत्तय १६:१-१२; लूक १६:२८)

1 मंग येशु तेतेन निधीसन यहूदीयाना प्रवेशमातीन यार्देन नदीना पत्तीकडे वना अनी तडे लोकसनी गदी एकर व्हईन परत त्यानाकडे वनी, अनी त्यानी पध्दतमा तो त्यासले शिकाडू लागना.

2 तवय काही परूसीसनी त्याले शब्दसमा पकडाकरता तडे ईसन त्याले प्रश्न ईचारा की, “नवरानी बायकोले सुटपत्र देवानं, नियमप्रमाणे हाई येथे ये का?”

3 येशुनी त्यासले उत्तर दिधं की, “मोशेनी तुमले काय आज्ञा देयल शे?”

4 *त्या बोलणात, “नवरानी बायकोले सुटपत्र दिसन सोडानं, अशी आज्ञा मोशेनी देयल शे.”

5 पण येशुनी त्यासले सांगं, “त्यानी हाई आज्ञा देवानं कारण मी तुमले सांगस, तुमनं निर्देय मनये मोशेनी तुमले हाई आज्ञा दिधी, 6 पण जसं वचनमा लिखेल शे, पुध्वीनी निर्मिती पाईनच देवनी परूस अनी झीले बनाडं. 7 या कारणमयेच परूस त्याना माय बापले सोडिसन त्यानी बायकोसंगे राही, 8 पुढे त्या दोन नहीत तर एक शरीर शेतस. 9 यामये देवनी जे जोडेल शे ते मनुष्यनी तोडानं नही.”

10 त्या परत घर वनात तवय येशुना शिष्यसनी त्याच विषयबद्दल परत ईचारा. 11 तवय येशुनी त्यासले सांगं, “जे कोणी आपली बायकोले सुटपत्र दिसन दुसरीसंगे लग्गिन करस तर तो आपली बायकोसंगे व्यभिचार करस. 12 अनी जर बायको आपला पहिला नवराले सुटपत्र दिसन दुसरासंगे लग्गिन करस तर ती तिना आपला नवरासंगे व्यभिचार करस.”

येशु धाकला पोरयासले आशिर्वाद देस

(मत्तय १६:१३-१५; लूक १८:१५-१७)

13 येशुनी पोरयासले आशिर्वाद देवाले पाहिजे म्हणीन काही लोके आपला पोरयासले येशुकडे लई वनात पण शिष्यसनी त्यासले दाताडं. 14 ते दखीसन येशुले भलतं वाईट वाटनं अनी तो शिष्यसले बोलना, “धाकलासने मनाजवळ येऊ घा त्यासले मना करू नका, कारण देवनं राज्य धाकलासना मायकच शे. 15 *मी तुमले सत्य सांगस, जे कोणी धाकलासना मायक व्हईसन देवना राज्यना स्विकार कराव नही त्याना त्यामा प्रवेश व्हाव नही.” 16 तवय त्यानी धाकलासले कवटाळीन अनी त्यासवर हात ठेईन त्यासले आशिर्वाद दिधा.

श्रीमंत तरूण

(मत्तय १९:१६-३०; लूक १८:१८-३०)

17 मंग येशु निधीन वाटले लागना इतलामा एक पोरया पयत वना अनी त्यानापुढे गुड्या टेकीसन त्याले ईचारा लागना, “चांगला गुरजी, सार्वकालिक जिवन मिळाकरता मी काय करू?”

18 येशुनी त्याले सांगं, “माले चांगला का बरं म्हणस? देवना शिवाय कोणीच चांगला नही. 19 तुले तर देवना आज्ञा माहित शेतस; ‘मनुष्यहत्या करू नको, व्यभिचार करू नको, चोरी करू नको, खोटी साक्ष देऊ नको, फसाडू नको,’ आपला बाप अनी माय यासना मान राख.’ ”

20 त्यानी उत्तर दिधं, “गुरजी, मी तरूणपणपाईन या सर्व आज्ञा पाळेल शेतस.”

21 येशुना मनमा त्यानाबद्दल प्रेम निर्माण व्हेवनं त्यानी त्यानाकडे दखीन सांगं, “तुनामा एक कमी शे. जा, तुनं सर्वकाही ईकी टाक अनी येल पैसा गरीबसमा वाटी दे म्हणजे तुले स्वर्गमा धन भेटी; अनी मंग मनामाणे ये.” 22 पण हाई ऐकीसन त्यानं तोंड उतरी गयं अनी तो नाराज व्हईन निधी गया कारण तो भलता श्रीमंत व्हाता.

23 तवय येशुनी चारीबाजू दखीसन आपला शिष्यसले सांगं, “श्रीमंतसले देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे!”

24 हाई ऐकीसन शिष्यसले आश्चर्य वाटणं, येशुनी त्यासले परत सांगं, “मना पोरयासले, देवना राज्यमा प्रवेश करनं कितलं कठीण शे! 25 श्रीमंत माणुसले देवना राज्यमा प्रवेश करानं यानापेक्षा उंटले सुईना नाकमातीन जाणं सोपं शे.”

26 शिष्य भलताच आश्चर्यचकीत व्हेवनात अनी ईचारा लागनात, “तर मंग तारण व्हई तरी कोण?”

27 येशुनी त्यासनाकडे दखीन सांगं, “मनुष्यकरता हाई अशक्य शे, पण देवकरता नही; कारण देवले सर्वकाही शक्य शे.”

28 पत्र त्याले बोलना, “तुमना शिष्य व्हावकरता आम्हीन आमनं बंड काही सोडी देयल शे.”

29 यावर येशुनी उत्तर दिधं, “मी तुमले खरंखरं सांगस की, ज्यानी मनाकरता अनी सुवार्ता प्रचार करता घरदार, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोरया किंवा वावरसले सोडी देयल शे. 30 त्याले घर, भाऊ, बहिणी, माय, बाप, पोरया अनी वावर या सर्व गोष्टी याच जिवनमा शंभरपटमा भेटी. यानासंगेच त्याले मनाकरता छळ बी सोसना पडी पण येणारा युगमा त्याले सार्वकालिक जिवन भेटी. 31 *पण तरी बराच जाणससंगे अस व्हई की, ज्या पहिला शेतस त्या शेवटला व्हेतीन अनी ज्या शेवटला शेतस त्या पहिला व्हेतीन.”

तिसरांदाव येशु त्याना मृत्युबद्दल बोलस

(मत्तय २०:१७-१९; लूक १८:३१-३४)

32 मंग येशु अनी त्याना शिष्य यरूशलेमले जाई राहीतात, अनी येशु शिष्यसना पुढे चाली राहिता, त्या घाबरेल व्हातात; अनी ज्या मांगे चाली राहीतात त्यासना मनमा भिती भराई जायेल व्हेती. तवय परत येशुनी बारा शिष्यसले जोडे बलाईन जे त्यानासंगे घडाव शे, ते. 33 त्यासले तो सांगू लागना, “दखा, आपण यरूशलेमले जाई राहित्त मनुष्यना पोरयाले प्रमुख याजक * अनी शास्त्री ह्यासले सोपी देतीन. त्या त्याले मरणदंडकरता दोषी ठराईसन गैरयहूदीसना हवाले करतीन, 34 त्या त्यानी थडा करतीन, त्यानावर थुंकरतीन, त्याले फटका मारतीन अनं त्याले मारी टाकतीन; अनी तीन दिनमा तो परत जिवत व्हई.”

याकोब अनी योहाननी ईंनती

(मत्तय २०:२०-२८)

35 जब्दीना पोरया याकोब अनी योहान येशुजोडे ईसन बोलणात, “गुरजी, जे काही आम्हीन तुमनाकडे मांगसत ते तुम्हीन आमनाकरता करा अशी आमनी ईच्छा शे.”

36 येशुनी त्यासले ईचारां, “मी तुमनाकरता काय करू अशी तुमनी ईच्छा शे?”

37 त्या बोलणात, “जवय तू तुना वैभवशाली राज्यमा राजासनवर बसशी तवय एकले तुना उजवी बाजूले अनी एकले तुना डावी बाजूले बसाड अशी आमनी ईच्छा शे.”

* 9:44 १:२४ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे.

† 9:46 १:२६ हाई वचन, जुना ग्रंथसमा वाचामा येल नही शे.

☆ 9:47 १:२७ मत्तय ५:२९

☆ 9:50 १:२८

मत्तय ५:१३; लूक १४:३४,३५

☆ 10:4 १:२७ मत्तय ५:३९

☆ 10:11 १:२९ मत्तय ५:३९; १ करिथ ७:१०,११

☆ 10:15 १:२७ मत्तय ५:८३

☆ 10:31 १:२९ मत्तय

२०:१६; लूक १४:३०

* 10:33 १:२९ याजक धर्मगुरू

☆ 10:38 १:२८ लूक १२:५०

38 ० येशूनी त्यासले सांगं, “तुम्हीन काय मांगी राहिलात हाईच तुमले समजी नही राहीन. जो दुःखना प्याला मी पेवाव शे तो तुमले पिता ई का? जो मृत्युना बासिस्मा मी लेणार शे तो तुमनाघाई लेवावणार काय?”

39 त्या बोलणात, “लेता ई.”

येशूनी त्यासले सांगं, “जो प्याला मी पेवाव शे तो तुम्हीन पिशात अनी जो बासिस्मा मी लेणार शे तो तुम्हीन लेशात हाई खंर; 40 पण मना डावा अनी मना उजवा बाजूले बसाडान, हाऊ अधिकार माले नही. हाई जागा त्यासनाच करता शे ज्यासनाकरता देवनी ती तयार करी ठेयल शे.”

41 याकोब अनी योहान यासनी येशूजोडे काय मांग हाई जवय बाकीना दहा शिष्यसले समजनं तवय त्यासले भलता राग वना.

42 ० येशूनी त्यासले बलाईसन सांगं, “गैरयहूदी ज्यासले अधिकारी मानतस, त्यासनाच त्यासनावर अधिकार चालतस, अनी त्यासनाच मोठा लोके त्यासनावर राज्य करतस हाई तुमले माहित शे. 43 ० पण तुमनामा तसं नही, तर ज्याले तुमनामा महान व्हण शे त्यानी पहिले सर्वासना सेवक व्हावले पाहिजे. 44 अनी ज्याले तुमनामा पहिला व्हावनी ईच्छा शे त्यानी पहिले सर्वासना दास व्हावले पाहिजे 45 कारण मनुष्यना पोरया पण सेवा करी लेवाले नही तर सेवा कराले अनी लोकसना पापनं मोल म्हणीन आपला जीव देवाले येत शे.”

येशू आंधया बातीमयले बरा करस

(मंतय २०:२९-३४; लूक १८:३५-४३)

46 नंतर त्या यरीहो शहरमा वनात, येशू, त्याना शिष्य अनी लोकसनी मोठी गदी, हाई यरीहोतीन बाहेर जाई राहीती तीच वाटवर तीमयाना पोरया बातीमय हाऊ आंधया भिकारी बशेल व्हात. 47 तवय हाऊ नासरेथ गावना येशू शे, हाई ऐकीन तो वरडीन बोलना, “हे येशू, दावीदना पोरया, मनावर दया करा!”

48 तवय त्याले बराच जणसनी धमकाडीन सांगं, गप्प रहाय. पण तो जास्तच वरडाळे लागणा, “हे दावीदना पोरया, मनावर दया करा!”

49 तवय येशूनी थांबीसन सांगं, “त्याले बलावा”

मंग त्यासनी आंधयाले बलाईन सांगं, “हिम्मत धर ऊठ, येशू तुले बलाई रहायना.”

50 तवय तो पांघरेल कपडा बाजूले फेकीसन, उडी मारिन ऊठना अनी लगेच येशूकडे वना.

51 येशूनी त्याले ईचारं, “मी तुनाकरता काय करू अशी तुनी ईच्छा शे?”

आंधया त्याले बोलना, “गुरजी, मनी ईच्छा शे माले परत दखता यावं.”

52 येशूनी त्याले सांगं, जा, “तुना ईंवासनी तुले बरं करेल शे.”

अस बोलताच त्याले दखाव लागनं अनी तो वाट धरिन येशूना मांगे चालू लागना.

11

यस्रशलेममा येशूना जयोत्सवमा प्रवेश

(मंतय ११:१-११; लूक १९:२८-४०; योहान १२:१२-१९)

1 यस्रशलेम जवळना बेथगमे अनी बेथानी या गावजवळना जैतुनना डोंगरवर त्या वनात, तवय येशूनी आपला शिष्यसमार्तीन दोन जणसले समजाडीन धाड की, 2 समोरना गावमा जा, तडे जाताना ज्यावर कधीच कोणी माणुस बशेल नही अस गधडानं एक शिंगरू बांधेल दखाई ते सोडीसन आणा. 3 तुम्हीन अस का बरं करी राहिलात, अस जर कोणी ईचारं तर सांगा, प्रभुले यानी गरज शे अनी तो लगेच याले परत धाडी दी.

4 तवय त्या गावमा गयात तडे वाटवर एक धरना दारसमोर गधडानं पिल्लु त्यासले बांधेल दखायनं. त्या त्याले सोडाले लागनात. 5 तवय तडे ज्या उभा व्हातात त्यासनी त्यासले ईचारं, “काय करी राहीनात? तुम्हीन गधडानं पिल्लुले का बरं सोडी राहिलात?”

6 जसं येशूनी त्यासले सांगेल व्हतं तसं त्यासनी उत्तर दिधं, मंग त्यासनी त्यासले ते गधडानं पिल्लु लई जाऊ दिधं. 7 नंतर त्या गधडाना शिंगरूले येशूजोडे लयनात अनं त्यानावर आपला कपडा टाकात अनी त्यानावर येशू बसना. 8 मंग बराच लोकसनी आपआपला कपडा वाटवर पसारात, बाकिनासनी वावरमार्तीन खजूरन्या झाडन्या फांघा आणीन

वाटवर पसारायात. 9 अनी त्यानापुढे अनं मांगे चालणार गजर करीसन बोली राहीतात, “देवनी स्तुती व्हवो! प्रभुना नावतीन येणारा धन्यवादित असो! 10 आमना बाप दावीद राजा, ह्यान येणारं राज्य धन्यवादित असो! देवनी स्तुती व्हवो!”

11 नंतर तो यरुशलेममा वना अनी मंदिरमा गंग, तो मंदिरना चारीबाजू दखी राहिला. दखता दखता संध्याकाय व्हयनी मंग तो बारा शिष्यसमगे बेथानीले निघी गया.

येशू अंजिरना झाडले शाप देस

(मंतय २१:१८,१९)

12 दुसरा दिन त्या बेथानीतीन निघनात तवय येशूले भूक लागणी.

13 तवय पानटासनी भरेल अंजिरनं झाड त्यानी दुरतीन दखं अनी त्यावर काही अंजिर भेटतीन म्हणीन तो त्यानाजोडे गया. पण त्याले फळच नव्हतं, कारण अंजिरना हांगा येल नव्हता.

14 तवय येशूनी अंजिरना झाडले सांगं, “यानापुढे कधीच कोणी तुनं फळ खावाव नही!”

अनी हाई त्याना शिष्यसनी ऐकं.

येशू मंदिरमा जास

(मंतय २१:२२-२७; लूक १९:४५-४८; योहान २:१३-२२)

15 मंग त्या यस्रशलेममा वनात, अनी येशू मंदिरमा जाईसन तडे व्यापार करनारासले बाहेर हाकलू लागना. अनी पैसा अदल बदल करनारासना चौरंग उलथा पालथा करी टाकात, त्यासले कबठार ईकनारासले बाहेर काडी टाक. 16 अनी मंदिर आंगनामार्तीन विक्रीना मालले ने आण करानीसुध्दा त्यानी मनाई करी. 17 तो त्यासले उपदेश करू लागणा, “मना घरते सर्व राष्ट्रमाधला लोकसनं प्रार्थनास्थान म्हणतीन,” असं देवनी सांगेल शास्त्रमा लिखेल शे, पण “तुम्हीन त्याले लुटासनी गृहा करी टाकेल शे!”

18 हाई मुख्य याजक अनी शास्त्रीसनी ऐकं अनी येशूले मारानं कसं यानी योजना आखाते लागनात. कारण त्या त्याले घाबरी राहीतात, यामुये की सर्व लोके त्याना शिक्षणवरतीन थक्क व्हई जायेल व्हाता.

19 मंग संध्याकायले येशू अनी त्याना शिष्य रोजप्रमाणे नगरना बाहेर गयात.

श्रध्दानं सामर्थ्य

(मंतय २१:२०-२२)

20 मंग पहाटले तिच वाटतीन जातांना त्यासनी ते अंजिरनं झाड मुळपाईन सुकी जायल व्हतं अस दखं. 21 तवय पेत्रले आठवण वनी तो येशूले बोलना, “गुरजी, दखा, तुम्हीन ज्या अंजिरना झाडले शाप देयल व्हाता ते सुकाई जायल शे.”

22 येशूनी त्यासले उत्तर दिधं, “देववर ईंवास ठेवा. 23 ० मी तुमले सत्य सांगस, जो कोणी हाऊ डोंगरले, तु उपटीसन समुद्रमा टाकाई जा, अस म्हनी अनी आपला मना शंका नही धरता मी म्हणसु ते व्हई जाई असा ईंवास धरी तर ते व्हई जाई. 24 यामुये मी तुमले सांगस, जे काही तुम्हीन प्रार्थना करीसन मांगशात ते तुमले भेटेलच शे असा ईंवास धरा म्हणजे ते तुमले भेटी जाई. 25 ० जवय तुम्हीन उभा राहिसन प्रार्थना करतस तवय तुमना मनमा कोणबद्दल काही राग व्हई तर त्याले माफ करा; यानाकरता की तुमना स्वर्गीय पिता परमेस्वर तुमना अपराधसनी क्षमा कराले पाहिजे. 26 * पण तुम्हीन जर क्षमा कराव नही तर तुमना स्वर्ग माधला बाप पण तुमना अपराधसनी क्षमा कराव नही.”

येशूना अधिकारबद्दल संशय

(मंतय २२:२३-२७; लूक २०:१२-८)

27 मंग त्या परत यस्रशलेमले वनात, अनी येशू मंदिरमा फिरी राहिला तवय त्यानाकडे मुख्य याजक, शास्त्री, अनी वडील लोके ईसन त्याले बोलणात, 28 “तुम्हीन हाई काय कोणता अधिकारतीन करतस अनी हाई कराना अधिकार तुमले कोणी दिधा?”

29 येशूनी त्यासले उत्तर दिधं, “मी बी तुमले एक प्रश्न ईचारस, माले उत्तर घा, म्हणजे कोणता अधिकारतीन मी हाई करस ते तुमले सांगसु. 30 योहानले बासिस्मा देवाणा अधिकार देवकडतीन व्हाता की, माणुसकडतीन व्हाता? यानं माले उत्तर घा.”

* 10:42 १०:४२ लूक २२:२५,२६

10:43 १०:४३ मंतय २२:२६; मार्क १२:३५; लूक २२:२६

11:23 ११:२३ मंतय १७:२७; १ करिथ १३:२

11:25 ११:२५ मंतय ६:१४,१५

* 11:26 ११:२६ हाई वचन, ग्रंथना प्रथममा वाचामा येत नही शे.

31 तवय त्या एकमेकसले ईचास लागणात देवकडतीन व्हता अस जर म्हणं तर हाऊ म्हणी अस व्हतं मंग तुम्हीन योहानवर का बर ईचास ठेवा नही? 32 माणुसकडतीन व्हता अस जर म्हणं तर सर्व लोके आपलाविद्द ऊठतीन यानी भिती त्यासले वाटनी कारण योहान खरच सदेश्टा व्हता असा सर्व मानेत.

33 तवय त्यासनी येशुले उतर दिधं, “आमले माहीत नही.” येशुनी त्यासले सांगं, “मंग मी पण तुमले सांगत नही कोणता अधिकारतीन मी हाई करस.”

12

बटाईवर देयल द्राक्षमळाना दृष्टांत
(मत्तय २१:३३-४६; लूक २०:९-१९)

1 मंग येशु दृष्टांत दिसन त्यासनासंगे बोल् लागणा, एक माणुसनी द्राक्षमया बनावडा, त्याना आजुबाजू वडांग करी, द्राक्षरसकरता कुंडी बनावडी, ध्यान देवाले माळा बांधा अनी दुसरा शेतकरीसले बटाईवर सोपिन परदेशले निधी गया. 2 मंग द्राक्षना हंगाममा वाटा लेवाले त्यानी आपला दासले त्या शेतकरीसकडे धाडं. 3 त्याले त्यासनी धरीन मारं अनी रिकामं धाडी दिधं. 4 त्यानी परत दुसरा दासले धाडं; त्यासनी त्यानं डोकं फोडीसन त्याना अपमान करा. 5 मालकनी आखे एकजणले धाडं, त्यासनी त्याले मारी टाकं; अनी नंतरना बराच जणससंगे तसच करं, म्हणजे त्यामाईन बाकीनासले मारं अनी बाकीनासना जीव लिधा. 6 अजुन त्यानाजोडे एकजण राहेल व्हता. तो म्हणजे त्यानाच प्रिय पोऱ्या, आपला पोऱ्याना तरी त्या मान देवतीन अस म्हणीन शेवट त्याले त्यानी त्यासनाकडे धाडं. 7 त्याले येताना दखीसन त्या एकमेकसले बोलणात, हाऊ तर बारीस शे. चला आपण ह्याले मारी टाकूत म्हणजे मळाना मालक आपणच व्हई जास्त. 8 मंग त्यासनी त्याले धरीन मारी टाकं अनी द्राक्षमयाना बाहेर फेकी दिधं.

9 मंग द्राक्षमयाना मालक काय करी? तो ईसन त्या शेतकरीसना नाश करी टाकी अंन द्राक्षमया दुसुराले दि.

10 काय तुम्हीन शास्त्रमा हाई वचन वाचं नही का? “ज्या दगडले बांधणारासनी नापसंत करं तोच दगड कोणशीला व्हयना.”

11 हाई प्रभुकडतीन व्हयनं;

अनी हाई आमना नजरमा आश्चर्यकारक कृत्य शे!

12 येशु हाऊ दृष्टांत आपले लाईन बोलना हाई त्यासना ध्यानमा वनं. तवय शास्त्री त्याले धराले दखी राहीतात पण लोकसनी गदीनी त्यासले भिती वाटनी त्यासुये त्या त्याले सोडीन निधी गयात.

कर देवाबद्दल प्रश्न

(मत्तय २२:१५-२२; लूक २०:२०-२६)

13 नंतर त्यानाच बोलनामा त्याले फसाडा करता त्यासनी पस्शी अनी हेरोदी पक्षना पुढारीसले येशुकडे धाडं. 14 त्या ईसन त्याले बोलणात, गुरुजी, आमले माहित शे तुम्हीन खरा शेतस, तुम्हीन मनुष्यसना मत अनी ईच्छासघाई प्रभावित होतस नही, तुम्हीन लोकसनं तोंड दखीन बोलतस नही तर देवना खरा मार्ग शिकाडतस पण आमले सांगा रोमना राजाले कर देवानं हाई आमना नियमप्रमाणे योग्य शे का अयोग्य शे? आम्हीन देवानं का नही देवानं?

15 त्यानी त्यासनं ढोंग वळखीन त्यासले सांगं, “का बर मनी परिखा दखी राहीनात? माले एक नाणं दखाडा.”

16 त्यासनी ते दखाडं तवय त्यानी त्यासले सांगं, “यावर कोण चित्र अनी लेख शे?” त्या बोलणात, रोमना राजानं.

17 येशुनी त्यासले सांगं, तर जे राजानं शे ते राजाले घा अनी जे देवनं शे ते देवले घा. येशुनं उतर ऐकीन त्या आश्चर्यचकीत व्हयनात.

पुनस्त्याना प्रश्न

(मत्तय २२:२३-३३; लूक २०:२७-४०)

18 मंग पुनस्त्यान * व्हस नही असा म्हणणारा सदुकी लोके येशुकडे वनात अनी त्याले ईचारं, 19 “गुरुजी, मोशेनी आमनाकरता असा लिखी ठेल शे की, ‘एखादाना भाऊ मरना’ अनी त्यानी बायको बिगर लेकरसनी

शे, तर त्याना भाऊनी तिनासंगे लागीन करीसन भाऊना वंश चालावना.” 20 एक ठिकाणे सात भाऊ व्हतात; त्यासनामा मोठानी लागीन करं अनी तो लेकरं नही व्हताच मरी गया. 21 मंग दुसरा भाऊनी तिनासंगे लागीन करं अनी तो बी संतती नही व्हताच मरी गया. तिसरा बी तसाच मरना 22 तसाच सातही जण संतती नही व्हताच मरी गयात. सर्वासना शेवट ती बाई बी मरी गई. 23 तर पुनस्त्यान व्हई तवय ती कोणी बायको व्हई? कारण ती साती जणसनी बायको व्हयेल व्हती.

24 येशुनी त्यासले उतर दिधं, “तुम्हीन शास्त्र अनी देवनं सामर्थ्यले वळखेल नही म्हणीन तुम्हीन चुकतस ना? 25 कारण त्या मरणमातीन ऊठानंतर लागीन करतस नही अनी करी बी देतस नही, तर त्या स्वर्गामधला देवदूतसना मायक राहतस.” 26 मरेल ऊठाडाई जातस यानाबद्दल मोशेना पुस्तकमाधला जळता झुडपना प्रकरणमा देवनी त्याले सांगं, “मी अब्राहामना देव, इसाकना देव अनी याकोबना देव शे,” हाई तुमना वाचामा वनं नही का? 27 तो मरेलसना देव नही तर जिवतसना देव शे; तुम्हीन पुराच चुकेल शेतस.

सर्वांत मोठी आज्ञा

(मत्तय २२:३४-४०; लूक १०:२५-२८)

28 तवय शास्त्रीसमाधला एकजणनी ईसन त्यासना वादविवाद ऐका, अनी येशुनी सदुकीसले कसं सुंदर पध्दतमा उतर दिधं हाई दखीन, त्यानी त्याले ईचारं, “सर्वांत मोठी आज्ञा कोणती?”

29 येशुनी उतर दिधं, “मोठी आज्ञा हाई की, हे इझ्राएलना लोकसवन! ऐका, प्रभु आपला देव एकमेव देव शे. 30 तु आपला देव परमेश्वर यानावर पुणं मनतीन, पुणं जिवतीन, पुणं बुध्दीतीन अंन पुणं शक्तितीन प्रीती कर.” 31 दुसरी हाई की “जशी स्वतःवर तशी आपला शेजारीसवर प्रीती कर.” या दोन्ही आज्ञापेक्षा दुसरी कोणतीच मोठी आज्ञा नही.

32 तो त्याले बोलना, “गुरुजी, तुम्हीन खरोखर बोलणात की, ‘तो एकच देव शे अनी त्यानाशिवाय दुसरा कोणीच नही.’ 33 अनी ‘पुणं मनतीन, पुणं बुध्दीतीन अनी पुणं शक्तितीन त्यानावर प्रीती करानी अनी जशी स्वतःवर तशी शेजारीसवर प्रीती करानी’ हाई सर्व ‘होम अंन यज्ञ’ यानापेक्षा मोठं शे.”

34 त्यानी समजदारीमा उतर दिधं हाई दखीसन येशुनी त्याले सांगं, “तु देवना राज्यपाईन दूर नही.” त्यानानंतर त्याले आखे काही ईचारानी कोणीच हिमत्त व्हयनी नही.

ख्रिस्त दावीदान वंशज

(मत्तय २२:४१-४६; लूक २०:४१-४४)

35 नंतर येशुनी मदिरेमा शिक्षण देताना सांगं, “ख्रिस्त दावीदान वंशज शे हाई शास्त्री ‘कसं काय म्हणतस?’

36 “कारण दावीद स्वतः पवित्र आत्माना प्रेरणातीन म्हणस;

प्रभु परमेश्वरनी मना प्रभुले सांगं;

तु मना उजवीकडे बस, जोपावत मी तुना शत्रुसले तुना पायसनं आसन करस नही.”

शास्त्रीसपाईन सावधान

(मत्तय २३:१-३६; लूक २०:४५-४७)

37 दावीद स्वतः त्याले प्रभु म्हणस, मंग ख्रिस्त त्याना वंशज शे हाई कसं काय? हाई येशुनं बोलणं लोकसमुदाय अंनदंमा ऐकी राहिता. 38 येशु लोकसले शिकाडतांना बोलणा, “शास्त्रीसपाईन जपी रहा, त्यासले लांब झगा घालीन फिराले, बजारमा लोकसकडतीन नमस्कार करी लेवाले, 39 अनी सभास्थानमा मुख्य आसन अनी मेजवानीमा चांगली जागा ह्या त्यासले आबडतस. 40 ह्याच मोठी शेतस ज्या विधवासनी संपती फसाडीन खाई टाकतस अनी दिखावाकरता लांबलांब प्रार्थना करतस. सर्वांत जास्त त्यासले शिक्षा व्हई!”

विधवानी करेल दान

(लूक ११:१-४)

41 येशु मदिरेमधला दानपेटी समोर बशीन लोक दानपेटीमा पैसा कशा टाकतस हाई तो दखी राहिता. बराच श्रीमंत लोकसनी बराच पैसा टाकात; 42 अनी एक गरीब विधवानी ईसन दोन तांबाना नाणा टाकात त्यानी किमत काहीच नव्हती. 43 तवय येशुनी शिष्यसले जोडे बलाईन

सांगं, “मी तुमले सत्य सांगस की, ज्या दानपेटीमा टाकी राहिलात त्या सर्वासंपेक्षा हाई गरीब विधवांनी जमस्त टाकेल शे. 44 कारण त्या सर्वांसनी त्यासना समुद्धीमातीन टाकात; पण हिनी तिना गरिबीमातीन जितलं तिंन व्हतं तितलं म्हणजे सर्वीं कमाई टाकी दिधीं.”

13

मंदिरना विनाश

(मंतय २४:१३,३; लूक २१:५-६)

1 मंग येशू मंदिरमातीन निधीन जातांना त्याना एक शिष्य त्याले बोलना, “गुरजी दखा, कशा ह्या मोठ्या दगडीं अनी कशा ह्या माझा!”

2 येशू त्याले बोलना “तु ह्या मोठ्या माझ्या दखस ना? ह्यासमा असा दांडवर दगड र्हावाव नही; जो पडाव नही.”

दुःख अनी तरास

(मंतय २४:३-१४; लूक २१:७-१९)

3 येशू मंदिरसमोरला जैतुनना डोंगरवर बशेल व्हाता तवय पेत्र, याकोब, योहान अनं आंद्रिया यासनीं एकांतमा त्याले ईचार, 4 “ह्या गोष्टीं कवय व्हातीन? अनी ह्या गोष्टीं पुणं व्हावानी येळ वनी म्हणजे काय चिन्ह दिसतीन? हाई आमले सांग.”

5 येशू त्यासले बोल् लागना, “जपीन र्हा, म्हणजे तुमले कोणी फसाडाले नको. 6 बराच लोके मनं नाव लिसन येतीन, ‘मी ख्रिस्त शे!’ अनी त्या बराच जणसले फसाडतीन. 7 जवय तुम्हीन लढायसबद्दल ऐकशात अनी लढायसन्त्या अफवा ऐकशात तवय घाबरू नका अस होणार शे, पण तेवढामाच शेवट व्हाव नही. 8 राष्ट्रसवर राष्ट्र अनी राज्यसवर राज्य उठतीन; अनी जागोजागी भूकंप व्हातीन अनी दुष्काळ पडी, हाई तर प्रसूतीना येळले जशा तरास व्हस तसा तरासनी हाई सुरवात शे.

9 “स्वतःले संभाळा; कारण लोके तुमले न्यायालयमा खेचतीन. सभास्थानमा तुमले मारतीन; अनी मनाकरता तुमले राज्यपाल अनी राज्या यासनापुढे उभा करतीन. हाई तुमनाकरता तठे शुभवर्तमान सांगानी संधी राही. 10 शेवट येवाना पहिले पुरा जगमा सुवार्ता प्रसार व्हावले पाहिजे. 11 जवय त्या तुमले धरीन तुमनाविस्दूद खटला चालाडतीन तवय तुम्हीन काय बोलानं यानी अगोदरच चिंता करू नका; तर त्या येळले जे काही तुमले सुचाडाई जाई तेच बोला; कारण बोलणारा तुम्हीन नही तर पवित्र आत्मा शे. 12 भाऊ भाऊले अनी बाप पोय्याले मारा करता धरी दि, पोय्या मायबापसवर उठतीन अनी त्यासना जिव लेतीन. 13 मना नावमुये सर्वं लोके तुमना व्हेष करतीन पण जो शेवटपावत ईव्वासमा टिकी राही त्यांचं तारण व्ही.”

महासंकटना काळ

(मंतय २४:१५-२८; लूक २१:२०-२४)

14 “बठे काही उध्वस्त करणारी ‘अमंगळता’ ज्या जागावर तिना काडीनाही संबध नही तठे तिले उभी दखशात.” वाचनारानी हाई समजी लेवानं! “तवय ज्या यहूदीयामा शेतस त्यासनी डोंगरवर पळी जावानं. 15 जो धाबावर व्ही त्यानी खाल उतरानं नही अनी काहीच लेवाकरता घरमा जावानं नही. 16 जो वावरमा व्ही त्यानी आपला कपडा लेवाकरता मांगे फिरीन येवानं नही. 17 त्या दिनमा ज्यासले दिन राहतीन अनी ज्या लेकरसले पाजणारया राहतीन त्यासना भयंकर हाल व्हातीन! 18 तरी हाई हिवाळामा व्हावले नको म्हणीन देवले प्रार्थना करा. 19 कारण जी सृष्टीले देवनी बनाडं तिना सुरवात पाईन आजपावत व्हयनं नही अनी पुढे व्हाव नही असा त्या संकटना दिन र्हातीन. 20 प्रभु त्या दिन थोडा नही करता; तर एक बी माणूस जिवत नही र्हाता. ज्यासले त्यानी निवडेल शे त्यासनाकरता त्यानी ह्या दिन थोडा करेल शेतस.”

21 “त्या येळले कोणी तुमले म्हणी, ‘दवा, ख्रिस्त आठे शे!’ दखा, तठे शे! तर खरं मानू नका. 22 कारण खोटा ख्रिस्त अनी खोटा संदेश व्हातीन अनी त्या चिन्ह अनी चमत्कार दखाडतीन जमनं तर ज्यासले देवनी निवडेल शे, त्यासले सुध्दा फसाडतीन. 23 म्हणीन तुम्हीन सावध र्हा! मी पहिलेच तुमले सर्व सांगीन ठेयेल शे.

मनुष्यना पोय्या येशू यानं परत येनं

(मंतय २४:२९-३१; लूक २१:२५-२८)

24 “हाई संकट ई जावानंतर त्या दिनमा सूर्य अंधकारमय व्ही अनी चंद्र प्रकाश देवाव नही. 25 आकाशमाधला तारा पडतीन अनी आकाशमाधली शक्ती हाली जाई. 26 तवय मनुष्यना पोय्याले पराक्रमतीन अनी मोठा वैभवतीन ढगसमा येतांना त्या दखतीन. 27 त्या येळले मी देवदत्तसले धाडीन पृथ्वीना एक टोकपाईन दुसरा टोकपावत चारी दिशातीन देवनी निवडेल लोकसले एकत्र करसु.”

अजिरनं झाडना दृशांत

(मंतय २४:३२-३५; लूक २१:२९-३३)

28 आते अजिरनं झाडना दृशांत त्या. त्यानी कवळी फांदी निधीसन त्याले पानटा फुटू लागणात म्हणजे उन्हाळा जोडे वना हाई तुमले समजस. 29 जवय तुम्हीन ह्या गोष्टीं व्हाताना दखशात. तवय समजा मनी येवानी येळ जवळच येत शे. 30 मी तुमले सत्य सांगस की, जोपावत हाई सर्वं पुरं व्हत नही तोपावत हाई पिढीना अंत व्हाव नही. 31 आकाश अनी पृथ्वी पुसाई जाई पण मनं वचन पुसावणारच नही.

कोणलेच तो दिन अनी येळ माहीत नही

(मंतय २४:३६-४४)

32 “अजुन त्या दिनबद्दल अनी त्या येळबद्दल कोणलेच माहीत नही, स्वर्गना देवदत्तसले नही, देवना पोय्यालेसुध्दा नही; फक्त देवापलेच माहीत शे. 33 सावध र्हा, जागा र्हा, कारण ती येळ कवय ई हाई तुमले माहित नही. 34 हाई त्या माणुसना मायक शे जो बाहेर गाव जाताना त्याना दाससले घरनी जबाबदारी दिसन त्यासले काम नेमी देस अनी व्दारपाळले जागा र्हाय, व्यवस्थित राह्य दे, अशी आज्ञा करस तसं हाई शे. 35 यामुये जागा र्हा, कारण मालक कवय घर ई, संध्याकायले, मध्य रातले, पहाटले किंवा सकायले म्हणजे सूर्य उगास तवय हाई तुमले माहीत नही. 36 नही तर तो अचानक ई लागी अनी त्यानी तुमले झोपले दखाले नको. 37 जे मी तुमले सांगस, ते सर्वासले सांगस; जागृत र्हा!”

14

येशुले माराना कट

(मंतय २६:१-५; लूक २२:१-२; योहान ११:४५-५३)

1 मंग दोन दिन नंतर वल्हांडण अनी बेखमीर *भाकरीसना सण व्हाता. तवय येशुले गुपचुप कसं मारी टाकानं हाई मुख्या याजक अनी शास्त्री दखी राहतात. 2 “पण हाई सणना येळले करानं नही, करं तर कदाचित लोकसमा दंगा व्ही जाई” अस त्या बोलनात.

येशुना तेल अभिषेक

(मंतय २६:६-१३; योहान १२:१-८)

3 येशू बेथानी गावले जो पहिले कोडरोगी व्हाता त्या शिमोनना घर जेवाले बशेल व्हाता तवय एक बाई जटामारी वनस्पतीनं महागडं सुगंधी तेल संगमरवरना भांडामा लई वनी. तिनी ते भांडं फोडीन तेल त्याना डोकावर वती दिधं. 4 तवय काहीजण कुरकुर करीसन बोलणात, “हाई सुगंधी तेलना नाश का बरं करा? 5 कारण हाई सुगंधी तेल एक वरीसनी मजुरी म्हणजे तिन्शे चांदिना शिककासांनावर ईकाई जातं, ते ईकीन त्या पैसा गरीबसमा वाटाई जातात!” अस त्यासनी तिले दताडं.

6 पण येशू बोलना, “जाऊ घा! तिले का बरं बोली राहीनात? तिनी मनाकरता एक चांगलं काम करेल शे. 7 गोरगरीब कायमना तुमना जोडेच शेतस अनी तुमले वाटी तवय त्यासनं भलं करता ई. पण मी कायम तुमनासंगे राहसु अस नही. 8 तिनाघाई जे करता ई ते तिनी करं; मना मरानंतरनी तयारी पहिलेच तिनी करी दिधी. 9 मी तुमले सत्य सांगस की, सर्व जागमा जठे जठे सुवार्ता सांगतीन, तठे तठे तिनी जे सत्कर्म करेल शे त्यानी आठवण करतीन.”

यहूदा ईव्वासघात करस

(मंतय २६:१४-१६; लूक २२:३-६)

* 13:9 १२:२९ मंतय १०:१७-२०; लूक १२:१९,२२ * 13:13 १२:२९ मंतय १०:२२ * 13:15 १२:२९ लूक १०:३९ * 13:19 १२:२९ प्रकटीकरण ७:२४ * 13:24 १२:२९ प्रकटीकरण ६:२२ * 13:25 १२:२९ प्रकटीकरण ६:२२ * 13:26 १२:२९ प्रकटीकरण १:१७ * 13:32 १२:२९ मंतय २२:३६ * 13:34 १२:२९ लूक १२:३६-४८ * 14:1 १४:१ बेखमीर भाकर फुगाडाना पदाई * 14:3 १४:३ लूक ७:३७,३८ † 14:5 १४:५ एक वरीसनी मजुरी

10 मंग बारा शिष्यसमधला एक यहूदा इस्कर्योतीत मुख्य याजकसकडे जाईन येथुले सोपी दिसु, अस सांगं. 11 त्यानं ऐकीसन त्यासले आनंद व्हयना अनी त्यासनी त्याले पैसा देवानं ठरायं. मंग यहूदा येथुले कसं सोपी देवानं यानी संधी दखु लागना.

येशुनं शिष्यससंगे शेवटलं जेवण

(मत्तय २६:१७-२५; लूक २२:७-१४; योहान १३:११-३०)

12 बेथुमीर भाकरना सणना पहिला दिन जवय वल्हांडणना यज्ञकरता कोकरूना बळी देतसु, त्या दिन त्याना शिष्य येथुले बोलणात, “आम्हीन कोठे जाईसन वल्हांडणना जेवणनी तयारी करानी अशी तुमनी ईच्छा शे?”

13 मंग येशुनी त्याना शिष्यसमधला दोन जणसले धाडीन सांगं, “नगरमा जा म्हणजे एक माणुस पाणीनं मडकं लई जाताना तुमले भेटी त्यानामगे जा. 14 तो ज्या घरमा जाई, तळला घरमालकले सांगा; ‘गुरु सांगस, मी मना शिष्यससंगे वल्हांडणनं जेवण करसु तर पाहुणचार करानी खोली कोठे शे?’ 15 मंग तो स्वतः सजाडेले अनी तयार करेल एक मोठी माडीवली खोली तुमले दखाडी, त्ते आपलाकरता तयारी करा.”

16 मंग त्याना शिष्य शहरमा गयात तवय त्यानी सांगेलाप्रमाणेच त्यासले दखायनं अनी त्यासनी वल्हांडणना जेवणनी तयारी करी.

17 मंग संध्याकाय व्हयनी तवय येशु बारा शिष्यससंगे त्ते वना. 18 अनी त्या बशीन जेवण करी राहीतात तवय येशु बोलना, “मी तुमले सत्य सांगस की, तुमना मातीन एक माले शत्रूसना हातमा सोपी दि, तो आते मनासंगे जेवण करी राहीना.”

19 त्या नाराज व्हयनात अनी एक एकजण त्याले ईंचाम लागणात, “मी शे का तो?”

20 येशुनी उत्तर दिधं, “बारा जणसपैकी एक जो मना ताटमा हात घाली राहीना. 21 मनुष्यना पोर्याबद्दल लिखेल शे तसं त्याले जानच शे; पण जो मनुष्यना पोर्याले धरिनी सोपी देवाव शे त्याना धिक्कार असो! तो माणुस जन्मले नही येता तर ते त्याले चांगलं व्हतं!”

प्रभुभोजन

(मत्तय २६:२६-३०; लूक २२:१४-२०; १ करिथ ११:२३-२५)

22 त्या जेवण करताना येशुनी भाकर लिधी अन उपकार मानीन तोडी अनी शिष्यसले दिसन सांगं, हाई ल्या, “हाई मनं शरीर शे.”

23 मंग त्यानी त्याला लिधा अन देवना आभार मानीन त्यासले दिधा, अनी त्यासनी ते पिधं. 24 त्यानी त्यासले सांगं, “हाई मनं रंगत देव अनी मनुष्यना करारले दखाडस, हाई बराच जणसकरता बताई जाई रहायनं. 25 मी तुमले सत्य सांगस की, मी तोपावत दाखवेलना रस कधीच पिवाऊ नही जोपावत देवना राज्यमा नवा दाक्षरस पितस नही.”

26 मंग देवनं गानं म्हणीसन त्या जैतुनना डोंगरकडे निधी गयात.

पेत्रकरता भविष्यवाणी

(मत्तय २६:३१-३५; लूक २२:३१-३४; योहान १३:३६-३८)

27 मंग येशु त्यासले बोलना, “तुम्हीन सर्व माले सोडीन पळी जाशात, कारण शाश्रु अस सांगस की, ‘देव मेंढपायले मारी टाकी अनी मेंढरसनी दाणादाण व्हई जाई.’ 28 तरी मी जिवत व्हवानंतर तुमना पहिले गालीलमा जासु.”

29 पेत्र त्याले बोलना, “जरी सर्व तुले सोडीन पळतीन पण मी तुले सोडीन पळाय नही.”

30 येशु त्याले बोलना मी तुले सत्य सांगस, “आज रातले कोंबडा देनदाव कोकावना पहिले तु तिनदाव माले नाकारशी.”

31 तरी पेत्र खंबीर व्हईसन बोलना, “तुमनासंगे माले मरण पडनं तरी मी तुमले नाकारावुच नही!” अनी बाकीना शिष्यसनी पण तसच सांगं.

गेथेशोमाने बागमा येशुनी प्रार्थना

(मत्तय २६:३६-४६; लूक २२:३९-४६)

32 मंग त्या गेथेशोमाने नावना बागमा वनात तवय येशु त्याना शिष्यसले बोलना, “मी प्रार्थना करीसन येस तोपावत आठे बटा.” 33 त्यानी पेत्र, याकोब अन योहान यासले संगे लिधं अनी तो अस्वस्थ अन व्याकुळ व्हवु लागना, 34 तो त्यासले बोलना, “मी भलता उदास शे, आठपावत की मी मराले टेकेल शे, तुम्हीन आठेच थांबा अनी जागा रहा.”

35 मंग तो त्यासनापाईन थोडा पुढे गया अनी जमीनवर पडीन प्रार्थना कराले लागना की, “शक्य व्हई तर हाई येळ टळी जावो.” 36 अनी तो बोलना, “हे बापा, हे पिता! तुले सर्वकाही शक्य शे, हाऊ दुःखना प्याला मनापाईन दुर कर. तरी मना ईच्छाप्रमाणे नको तर तुना ईच्छाप्रमाणे व्हवु दे.”

37 मंग त्यानी परत ईसन तिन्ही शिष्यसले झोपेल दखं. तवय तो पेत्रले बोलना, “शिमोन, तु झोपी गया का? एक तास बी तुनाघाई जागं रहावायनं नही का?” 38 “तुम्हीन परिक्षामा पडाले नको म्हणीन जागा रहा, अनी प्रार्थना करा. आत्मा कितला बी उतावळा व्हई, पण शरीर अशक्त शे.”

39 येशुनी परत जाईन त्याच शब्दसमा प्रार्थना करी. 40 मंग परत ईसन त्यानी दखं तर त्या झोपेल व्हतात; त्यासना डोया जड व्हई जायेल व्हतात अनी त्याले काय उत्तर देवानं त्यासले समजनं नही.

41 परत तिसरांदाव त्यानी ईसन त्यासले सांगं, “आतेपावत तुम्हीन झोपीन आराम करी राहीनात? पुरं व्हयनं! येळ ई जायेल शे! दखा, मनुष्यना पोर्या पापी लोकसना तावामा सोपाई राहीना. 42 ऊटा, आपण जाऊ. दखा, माले सोपी देणारा जोडे येल शे!”

येथुले अटक करतस

(मत्तय २६:४७-५६; लूक २२:४७-५३; योहान १८:३-१२)

43 येथु बोली राहीता इतलामा बारा शिष्यसपैकी एक म्हणजे यहूदा त्ते वना, त्यानाबरोबर मुख्य याजक, शास्त्री अनी वडील लोकसना माणसे तलवारनी अनी टिपरा लई वनात. 44 त्याले सोपणारानी एक इशारा देयल व्हता तो असा की, “मी ज्यानं चुंबन लिसु तोच येथु शे. त्याले धरिनी बांधीन अन संभार्यानि लई जा.”

45 तो येताच येथुकडे गया अनी “गुरजी!” अस म्हणीन त्याना चुंबन लिधात. 46 मंग त्यासनी त्याले पकडीन बांधं. 47 ज्या येथुजोडे उभा व्हतात त्यासनामाईन एकनी तलवारघाई प्रमुख याजकना सेवकना कान कापी टाका. 48 तवय येथु त्यासले बोलना, “जसं एखादा नियम तोडणाराले धराकरता तलवार अनी टिपरा लई जातस तसा तुम्हीन माले धराले येल शेतस का? 49 मी तुमनासंगे रोज मंदिरमा शिकाडी राहीतु, तवय तुम्हीन का बरं माले धरं नही, पण हाई दानाकरता व्हयनं की शाश्रुना लेख पुरा व्हवाले पाहिजे.”

50 मंग येथुसंगेना सर्व शिष्य त्याले सोडीन पळी गयात.

51 त्या येथुले एक तरुण पोर्या त्याना आंगवर लुंगीशिवाय काहीच नव्हतं तो येथुना मंगे चाली राहीता, त्याले त्यासनी धराना प्रयत्र करा. 52 पण तो ती लुंगी टाकीन उघडाच पळी गया.

मुख्य याजकससमोर येथु

(मत्तय २६:५७-६८; लूक २२:५४-५५; २२:६३-७१; योहान १८:१३-१४; १८:१९-२४)

53 मंग येथुले त्या प्रमुख याजकसकडे लई वनात अनी त्यानाजवळ सर्व मुख्य याजक, वडील अनी शास्त्री जमनात. 54 पेत्र दुरतीन त्याना मांगेमांगे चालत मुख्य याजकना वाडामा गया अनी तो पहारेकरीससंगे शेकोटी जोडे शेकी राहीता. 55 मुख्य याजक अनी सर्व यहूदीसना न्यायसभा मधलासनी येथुले मृत्युदंड भेटाकरता त्यानाविश्द काय आरोप कराना हाई शोधी राहीतात. पण त्यासले एक बी आरोप सापडना नही. 56 बराच जणसनी त्यानाविश्द खोटी साक्ष दिधी, पण त्यासना साक्षमा काहीच तथ्य नव्हतं.

57 काही लोकसनी उभं राहीन येथुनाविश्द अशी खोटी साक्ष दिधी की, 58 “हाई हातघाई बांधेल मंदिर मी तोडी टाकसु अनी हात नही लावता दुसरं तीन दिनमा उभं करसु अस आम्हीन याले बोलतांना ऐकं. 59 पण त्यासनी हाई साक्षमापण तथ्य नव्हतं.

60 तवय मुख्य याजकनी मझार उभं राहीसन येथुले ईंचारं, “ह्या तुनाविश्द साक्ष दि राहिनत त्यानावर तुले काहीच उत्तर देणं नही शे का?”

61 येथु गप्पच राहिन, त्यानी काहीच उत्तर दिधं नही. प्रमुख याजकसनी परत त्याले ईंचारं, “धन्यवादिद देवना पोर्या व्हिस्त तो तुच शे का?”

62 येशुनी सांगं, “मीच शे, अनी तुम्हीन मनुष्यना पोर्याले सर्वसमर्थ परमेश्वरना उजवीकडे बशेल अनी आकाशमधला ढगससंगे येताना दखशात.”

63 मुख्य याजक आपला कपडा फाडीन बोलना, आमले आते साक्षीदारसनी काय गरज!

64 हाऊ देवनी थडा करी राहीना, हाई तुम्हीन ऐकं, तुमले काय वाटस? तवय सर्वासनी ठराय हाऊ मरणदंडले योग्य शे.

65 मंग बराच जण येशूवर थुंकू लागणात, त्यानं तोंड झाकनीन त्याले बुकच्या मारायात अनी त्याले सांगू लागणात, “वळख, तुले कोणी मारं!” अनी पहारेकरीसनी त्याले थापड्या मारीन ताबामा लिधं.

पेत्र येशूले नाकारस

(मत्तय २६:६९-७५; लूक २२:५६-६२; योहान १८:१५-१८; १८:२५-२७)

66 पेत्र खाल वाडामा व्हता तवय प्रमुख याजकसना सेवकसामाधली एक बाई तडे बनी. 67 अनी तिनी पेत्रले शेकताना टक लाईन दखीन सांगं, “तु पण येशू नासरेथकरना संगे व्हता ना.”

68 पण त्यानी नाकारीन सांगं, “तु काय सांगी राहीनी, माले माहीत नही अनं समजी बी नही राहीनं” अनी तो वाडाना दुसरी बाजूले गया ईतलामा कोंबडा कोकायना.

69 मंग त्या दासीनी त्याले परत दखं अनी त्यानाजोडे ज्या उभा व्हतात त्यासले सांगू लागणी, “हाऊ त्यासनापैकीच एक शे!”

70 पण त्यानी परत नकार. मंग थोडा थोड्या जोडे उभा राहणारासनी पेत्रले सांगं, “तु खरच त्यासनापैकीच शे ना, कारण तु गालीली शे.”

71 मंग पेत्र बोलणा, “जर मी खोटं बोलीं रहायनु तर, देव माले मारी टाको! असा शपथा वाहीन बोलू लागणा, हाऊ ज्या माणुसबदल तुम्हीन बोलीं राहिनत त्याले मी वळखत नही!”

72 अनी लगेच दुसरीदाव कोंबडा कोकायना. तवय “कोंबडा दोनदाव कोकाई, त्याना पहिले तु माले तीनदाव नाकारशी” असा ज्या शब्द येशुनी पेत्रले सांगेल व्हतात त्या त्याले आठवणात अनी तो रडाले लागना.

15

रोमी सुभेदार पिलात यानासमोर येशू

(मत्तय २७:१३, २; २७:११-१४; लूक २३:१४-५; योहान १८:२८-३८)

1 मंग पहाट व्हताच वडील लोक अनी शाक्षी यासनासंगे मुख्य याजक अनी सर्व यहूदी महासभा यासनी निर्णय लिसन, येशूले बांधीन पिलातना स्वाधीन करं.

2 तवय पिलातनी त्याले ईंचारं, “तु काय यह्यासना राजा शे?” येशुनी त्याले उत्तर दिधं, “तु म्हणस तसच.”

3 मुख्य याजकसनी त्यानावर बराच गोष्टीसना आरोप करा.

4 पिलातनी त्याले परत ईंचारं, “तुले काहीच नही बोलानं का? दख, त्या तुनावर कितल्या गोष्टीसना आरोप करी राहीनात!”

5 तरी येशुनी काहीच उत्तर दिधं नही, यावरतीन पिलातले आश्चर्य वाटनं.

मृत्युदंडनी आजा

(मत्तय २७:१५-२६; लूक २३:२३-२५; योहान १८:३९-४०; १९:१-१६)

6 प्रत्येक वल्हांडण सणना दिनमा यहूदी लोकसनी मागणी करेल एक कैदीले तो त्यासनाकरता सोडी दे, अशी पिलातनी सवय व्हती. 7 तवय रोमी सरकारविरोध व्हयेल बंडखोरीमा ज्यानी खुन करेल व्हता असा बरब्बा नावना एक माणुस बंडखोराससंगे कैदखानामा व्हता. 8 मंग लोकसमुदाय पिलातकडे ईसन तुम्हीन तुमना रितप्रमाणे आमनाकरता करा, अस त्याले सांगू लागणात. 9 पिलातनी त्यासले ईंचारं, “मी तुमनाकरता यह्यासना राजाले सोडानं अशी तुमनी ईच्छा शे का?” 10 मुख्य याजकसले त्याना हेवा वाटी राहीता म्हणीन त्याले सोपी देयल व्हतं, हाई पिलातले समजनं व्हतं.

11 पण मुख्य याजकसनी लोकसले चिंगाडीन हाई मागणी कराले लाई की, त्यानापेक्षा आमनाकरता बरब्बाले सोडी घा. 12 तवय पिलातनी त्यासले परत ईंचारं, “तर मंग ज्याले तुम्हीन यह्यासना राजा म्हणतस त्यानं मी काय करू?”

13 त्या परत वरडीन बोलणात, “त्याले कूसखांबवर खिया!”

14 पिलातनी त्यासले ईंचारं, “का बरं, त्यानी काय गुन्हा करेल शे?” पण त्या आखे वरडीन बोलणात, “त्याले कूसखांबवर खिया!”

15 तवय लोकसले खुश कराकरता पिलातनी बरब्बाले सोडी दिधं अनी येशूले फटका मारीसन कूसखांबवर खियाकरता त्यासनाच आगे लाई दिधं.

शिपाई येशुनी थडा करतस

(मत्तय २७:२७-३१; योहान १९:२, ३)

16 मंग शिपाई येशूले प्रयतोयंममा म्हणजे राज्यपालना घरनं आंगना लाई गयात अनी त्यासनी सर्व रोमी शिपाईसले एकत्र बलायं. 17 नंतर त्यासनी येशुना आंगवर जाभया कपडा घालात, काटेरी झुडूपना मुकूट बनाडीसन त्याना डोकामा घाला. 18 अनी त्या त्याले वंदन करीसन बोलू लागणात, “हे यह्यासना राजा, तुना जयजयकार असो!” 19 त्यासनी त्याना डोकावर वेतना शेमटीघाई मारं, त्यानावर थुंकनात अनी गुडघा टेकीन त्याले नमन करं. 20 अशी थडा करावर त्यासनी जाभया कपडा त्याना आंगवरतीन काडीन त्याले त्याना कपडा परत घाली धिदात. मंग कूसखांबवर खियाकरता त्याले बाहेर लाई गयात.

येशूले कूसखांबवर खियतस

(मत्तय २७:३२-४४; लूक २३:२६-४३; योहान १९:१७-२७)

21 तवय अलेकसांद्र अनी रूफ यासना बाप शिमोन क्रुनेकर शेतमातीन ईसन त्यासना जोडेतीन जाई राहीता तवय येशुना कूसखांब उचलाकरता त्याले सैनिकसनी जबरदस्ती करी. 22 मंग त्या येशूले गुलगुला म्हणजे “कवटीनी जागा” आटे लयनात. 23 अनी त्याले कडू मसाला मिसाळेल दाक्षरस पेवाले दिधा, पण त्यानी तो पिधा नही. 24 तवय त्यासनी त्याले कूसखांबवर खियं अनी चिड्या टाकीन त्याना कपडा वाटी लिधात. 25 त्यासनी त्याले कूसखांबवर खियं तवय सकायना मऊ वाजेळ व्हतात. 26 त्याना डोकानावर कूसखांबले त्यासनी “यह्यासना राजा” असा दोषपत्रना लेख लायेल व्हता. 27 त्यासनी त्यानासंगे दोन लुटारूसले, एकले उजवीकडे अनी एकले डावीकडे अस कूसखांबवर खियं. 28 “अनी अपराधीसमा त्यानी गणना व्हयनी, हाई शाश्ववचन पुणं व्हयनं.”

29 मंग तेठेन ये जा करणारसनी डोका हालाईन त्यानी अशी निंदा करी की, “अरे! मंदिर मोडीन तीन दिनमा बांधणारा! 30 स्वतःले वाचाड, कूसखांबवरतीन खाल ये!”

31 असच मुख्य याजक बी शाक्षीससंगे आपसमा थडा करीसन बोलणात, त्यानी दुसरासनं तारण करं अनी त्याले स्वतःलेच वाचाडता येत नही!

32 इझ्राएलसना राजा ख्रिस्त, यानी आते कूसखांबवरतीन खाल उतरनी दखाडावं म्हणजे ते दखीसन आम्हीन ईंवास धरसत! अनी त्यानासंगे ज्यासले कूसखांबवर चढायेल व्हतं त्यासनी पण त्यानी निंदा करी.

येशुना मृत्यु

(मत्तय २७:४५-५६; लूक २३:४४-४९; योहान १९:२८-३०)

33 दुपारना बारा वाजापाईन ते तीन वाजापावत सर्वा देशवर अंधार पडेल व्हता. 34 दुपारना तीन वाजनात तवय येशू जोमा आरोळी मारीन बोलना, “एलोई, एलोई, लमा सबकतनी?” म्हणजे “मना देव, मना देव, तु मना त्याग का बरं करा?”

35 तवय ज्या जोडे उभा व्हतात त्यासनापैकी काही जणसनी ऐकीन सांगं, “दखा, तो एलियाले बलाई राहिनो!” 36 तवय एकजणनी पयत जाईसन आंबमा स्पंज बुडाईन तो वेत नावना वनस्पतीना काठीवर ठिसून त्याले चोखाले दिधा अनी बोलणा, “राहु घा! एलिया याले कूसखांबवरतीन खाल उताराले येस का नही हाई दखात!”

37 मंग येशुनी मोठी आरोळी मारीन जीव सोडा.

38 तवय मंदिरमधला पडदाना वरपाईन खालपावत फाटीन दोन तुकडा व्हयनात. 39 मंग त्यानी आपला जीव कसा सोडा हाई त्यानापुढे जोडेच उभा राखेल अधिकारी दखीन बोलना, “खरोखरच हाऊ माणुस देवना पोर्या व्हता!”

40 काही बाया दूरतीन दखी राहित्यांत त्यासनामा मरीया मग्दालीया, धाकला याकोब अनी योसे यासनी माय मरीया अनी सलोमे ह्या व्हतात. 41 तो गालीलमा व्हता तवय ह्या त्यानामांगे चालेत अनी त्यानी सेवा करेत. आखो बर्याच बाया व्हत्यात ज्या त्यानासगे यरूशलेमले येल व्हत्यात.

येशुले कबरमा ठेवतस

(मत्तय २७:५७-६६; लूक २३:५०-५६; योहान १९:३८-४२)

42 तवय संघयाकाय व्हयनी, हाऊ तयारीना म्हणजे यहूदीसना शब्बाथ दिनना आदला रोज व्हता, 43 म्हणीन अरिमथाई गावना योसेफनी हिम्मत करीसन पिलातकडे जाईन येशुन शरीर मांग; तो महासभाना एक प्रतिष्ठीत सभासद व्हता अनी स्वतः देवनं राज्य येवानी वाट दखी राहींता. 44 तो इतलामा कसा मरना यानं पिलातले नवल बाटन; अनी त्यानी सुबेदारले बलाईन ईचारं, “तो मरी जायेल शे का?” 45 सुबेदारकडतीन खात्री करी लेवानंतर त्यानी योसेफले प्रेत दिधं. 46 त्यानी तागना कपडा ईकत आणात अनी त्याले खाल उतारीसन त्या कपडामा गुंढाळं; मंग त्याना शरिरले खडकमा बनावेल कबरमा ठेवं अनी कबरना तोंडवर भली मोठी धोंड लाई दिधी. 47 त्यानं शरीर कोठे ठेयल शे हाई मरीया मग्दालीया, योसेनी माय मरीया यासनी दखं.

16

येशुनं पुनरुत्थान

(मत्तय २८:१-८; लूक २४:१-१२; योहान २०:१-१०)

1 शब्बाथ दिन सरानंतर मग्दालीया मरीया, याकोबनी माय मरीया अनी सलोमे यासनी येशुना शरिरले लावाकरता सुगंधी द्रव्ये ईकत लिधात; 2 अनी रविवारना दिन सकायले सुर्य उगाना येळले कबरजोडे गयात. 3 “कबरना तोंडवरली धोंड आपलाकरता कोण लोटी?” अस त्या एकमेकसले सांगी राहित्यात.

4 पण ते जावानंतर त्यासनी दखं की, ती भलती मोठी धोंड कबरना दारना एकबाजूले लोटेल शे; 5 मंग कबरमा जावानंतर धवळा शुभ्र कपडा घालेल एक तरणले म्हणजे स्वर्गदूतले उजवा बाजूले बशेल दखीसन त्या घाबरत्यात.

6 तो त्यासले बोलना, “घाबरू नका, कूसखांबवर खियेल नासरेथ गावना येशुना शोध तुम्हीन करी राहिनात; तो आठे नही, तो उठेल शे; त्याले ठेयल व्हतं ती हाई जागा दखा. 7 आते तुम्हीन जा, त्याना शिष्यसले अनी पेत्रले सांगा की, तुम्ना पहिलेच तो गालीलमा जाई राहीना; त्यानी तुमले सांगेल प्रमाणे तो तुमले ते दखाई.”

8 मंग त्यासना थरकाप व्हयना अनी कावऱ्या बावऱ्या व्हईसन त्या कबरपाईन पळयायात; त्यासनी कोणलेच काही सांगं नही; कारण त्या दुःखी अनी घाबरी जायेल व्हत्यात.

येशु मरीया मग्दालियाले दखास

(मत्तय २८:९,१०; योहान २०:११-१८)

9 रविवारना पहाटले येशु जिवत व्हवानंतर, ज्या मरीया मग्दालीया मातीन त्यानी सात दूध आत्मा काडेल व्हतात तिले तो पहिले दखायना.

10 पहिले येशुसंगे ज्या लोके व्हतात, त्यानाकरता ज्या शोक करी राहीतात अनी रडी राहीतात त्यासले जाईसन तिनी हाई बातमी सांगी.

11 आते येशु जिवत शे अनी तिले तो दखायना, जबय हाई त्यासनी ऐकं तवय त्यासनी तिनारव ईवास ठेवा नही.

येशु दोन शिष्यसले दखास

(लूक २४:१३-३५)

12 त्यानंतर त्यामाधला दोनजण बाहेर गाव जाई राहीतात त्यासले येशु दुसरा रूपमा दखायना. 13 त्यासनी जाईन बाकीनासले सांगं पण त्यासनी त्यासनावर ईवास ठेवा नही.

येशु अकरा शिष्यसले दखास

(मत्तय २८:१६-२०; लूक २४:३६-४९; योहान २०:१९-२३; प्रेषित १:६-८)

14 नंतर अकरा शिष्य जेवाले बशेल व्हतात. त्यासले पण येशु दखायना अनी त्यानी त्यासना अईवास अनी कठीण मन यामुये त्यासले दटाडं कारण ज्यासनी त्याले जिवत व्हेयेल दखेल व्हतं, त्यासनावर त्यासनी ईवास ठेवा नही म्हणीन. 15 त्यानी त्यासले सांगं की, “सर्व जगमा जाईसन सर्वा लोकसले शुभवर्तमानना प्रचार करा. 16 जो ईवास धरी अनी बाप्तिस्मा ली त्यानं तारण व्हई; जो ईवास धराव नही त्याना न्याय व्हई अनी तो दोषी ठराई जाई. 17 अनी ज्या ईवास धरतीन त्यासनामा ह्या चिन्ह दखाईतीन; त्या मना नावतीन दूध आत्मा काढतीन; नव्या नव्या भाषा बोलतीन; 18 जर त्या साप उचलतीन अनी विष पीतीन तरी त्यासले काहीच व्हाव नही; त्यासनी आजारीसवर हात ठेवात म्हणजे त्या बरा व्हतीन.”

येशु स्वर्गमा उचलाई जास

(लूक २४:५०-५३; प्रेषित १:९-११)

19 मंग प्रभु येशुनं त्यासनासंगे बोलनं व्हवानंतर तो स्वर्गमा उचलाई गया अनी देवना उजवी बाजूले बसना.

20 मंग त्यासनी जाईन सर्वीकडे प्रचार करा, प्रभु त्यासनासंगे कामकरी राहीता अनी ज्या चमत्कार व्हई राहीतात, त्यावरतीन शिष्यसनी सांगेल वचन सत्य शे अनी प्रभु त्यासनासंगे शे यानी खात्री पटी राहीती. आमेन.*